

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

.....

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

- ★ Οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 1992 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) 1
- ★ Οδηγία 92/59/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1992 για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων 24
- 92/412/ΕΟΚ:
 - ★ Απόφαση του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1992 σχετικά με τη σύναψη συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Φινλανδίας για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη στον τομέα των ανανεώσιμων πρώτων υλών: δασοπονία και προϊόντα ξύλου (συμπεριλαμβανομένου και του φελλού) (Forest 1990-1992) 33
 - Συμφωνία συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Φινλανδίας για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη στον τομέα των ανανεώσιμων πρώτων υλών: δασοπονία και προϊόντα ξύλου (συμπεριλαμβανομένου και του φελλού) (Forest 1990-1992) . . 34
- 92/413/ΕΟΚ:
 - ★ Απόφαση του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1992 σχετικά με τη σύναψη συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και του Βασιλείου της Σουηδίας για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη στους τομείς των ανανεώσιμων πρώτων υλών: δασοπονία και προϊόντα ξύλου (συμπεριλαμβανομένου και του φελλού) (Forest) και της ανακύκλωσης απορριμμάτων (Reward) 40
 - Συμφωνία συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και του Βασιλείου της Σουηδίας για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη στους τομείς των ανανεώσιμων πρώτων υλών: δασοπονία και προϊόντα ξύλου (συμπεριλαμβανομένου και του φελλού) (Forest) και της ανακύκλωσης απορριμμάτων (Reward) 41

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ 92/49/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Ιουνίου 1992

για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2 και το άρθρο 66,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ⁽²⁾,Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι είναι αναγκαίο να ολοκληρωθεί η εσωτερική αγορά στον τομέα της πρωτασφάλισης εκτός της ασφάλειας ζωής, τόσο όσον αφορά την ελευθερία εγκατάστασης όσο και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, προκειμένου να διευκολυνθεί η κάλυψη των κινδύνων στο εσωτερικό της Κοινότητας από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα στο έδαφός της·
- (2) ότι η δεύτερη οδηγία 88/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1988 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και για τη θέσπιση των διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της

ελεύθερης παροχής υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ ⁽⁴⁾ συνέβαλε ήδη σε μεγάλο βαθμό στην υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς στον τομέα της πρωτασφάλισης, εκτός της ασφάλειας ζωής, παρέχοντας στους αντισυμβαλλομένους για τους οποίους, λόγω της ιδιότητάς τους, της σημασίας τους ή της φύσης του καλυπτόμενου κινδύνου, δεν απαιτείται ιδιαίτερη προστασία στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος, πλήρη ελευθερία προσφυγής στην ευρύτερη δυνατή ασφαλιστική αγορά·

- (3) ότι η οδηγία 88/357/ΕΟΚ αποτελεί, κατά συνέπεια, σημαντικό στάδιο της διαδικασίας προσέγγισης των εθνικών αγορών στο πλαίσιο της ενιαίας αγοράς, που πρέπει να συμπληρωθεί με άλλα κοινοτικά μέσα προκειμένου να μπορούν όλοι οι αντισυμβαλλόμενοι, ανεξάρτητα από την ιδιότητα και τη σημασία τους ή τη φύση του καλυπτόμενου κινδύνου, να προσφεύγουν σε οποιοδήποτε ασφαλιστή που έχει την έδρα του στην Κοινότητα και ασκεί τις δραστηριότητές του είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, εξασφαλίζοντας τους συγχρόνως επαρκή προστασία·
- (4) ότι η παρούσα οδηγία εντάσσεται στο νομοθετικό έργο που η Κοινότητα έχει ήδη υλοποιήσει σ' αυτό τον τομέα, ιδίως μέσω της πρώτης οδηγίας 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1973 περί

(1) ΕΕ αριθ. C 244 της 28. 9. 1990, σ. 28 και ΕΕ αριθ. C 93 της 13. 4. 1992, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. C 67 της 16. 3. 1992, σ. 98 και C 150 της 15. 6. 1992.

(3) ΕΕ αριθ. C 102 της 18. 4. 1991, σ. 7.

(4) ΕΕ αριθ. L 172 της 4. 7. 1988, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 90/618/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 330 της 29. 11. 1990, σ. 44).

συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης εκτός της ασφαλίσεως ζωής και την άσκηση αυτής ⁽¹⁾ και της οδηγίας 91/674/ΕΟΚ της 19ης Δεκεμβρίου 1991 για τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαρισμούς των ασφαλιστικών επιχειρήσεων ⁽²⁾

- (5) ότι η προσέγγιση που υιοθετήθηκε συνίσταται στην επίτευξη της βασικής, αναγκαίας και επαρκούς εναρμόνισης για την αμοιβαία αναγνώριση των αδειών λειτουργίας και των συστημάτων προληπτικού ελέγχου, η οποία επιτρέπει τη χορήγηση ενιαίας άδειας με ισχύ σε όλη την Κοινότητα και την εφαρμογή της αρχής του ελέγχου από το κράτος μέλος καταγωγής
- (6) ότι, ως εκ τούτου, η πρόσβαση στην ασφαλιστική δραστηριότητα και η άσκησή της εξαρτώνται εφεξής από τη χορήγηση ενιαίας διοικητικής άδειας από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο η ασφαλιστική επιχείρηση έχει την έδρα της' ότι η άδεια αυτή επιτρέπει στην επιχείρηση να ασκεί δραστηριότητες σε όλες τις χώρες της Κοινότητας, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών' ότι το κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή της παροχής υπηρεσιών δεν θα μπορεί πλέον να απαιτεί τη χορήγηση νέας άδειας στα ασφαλιστικές επιχειρήσεις που επιθυμούν να ασκήσουν ασφαλιστικές δραστηριότητες σ' αυτό το κράτος μέλος και που έχουν ήδη λάβει άδεια λειτουργίας στο κράτος μέλος καταγωγής' ότι είναι, επομένως, σκόπιμο να τροποποιηθεί ανάλογα η οδηγία 88/357/ΕΟΚ
- (7) ότι την ευθύνη για την εποπτεία της σταθερότητας της χρηματοοικονομικής κατάστασης της ασφαλιστικής επιχείρησης, ιδίως όσον αφορά τη φερεγγυότητά της και τη σύσταση επαρκών τεχνικών αποθεματικών, καθώς και την κάλυψη αυτών των αποθεματικών από νομισματικώς αντίστοιχα στοιχεία ενεργητικού, έχουν εφεξής οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της επιχείρησης
- (8) ότι ορισμένες διατάξεις της παρούσας οδηγίας ορίζουν τους ελάχιστους κανόνες' ότι το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί επίσης να θεσπίσει αυστηρότερους κανόνες για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν λάβει άδεια από τις αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού
- (9) ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών πρέπει επομένως να διαθέτουν τα μέσα ελέγχου που είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η ομαλή άσκηση των

δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής επιχείρησης στο σύνολο της Κοινότητας, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών' ότι, συγκεκριμένα, πρέπει να είναι σε θέση να θεσπίζουν κατάλληλα μέτρα διασφάλισης ή να επιβάλλουν κυρώσεις προκειμένου να αποφύγουν ενδεχόμενες παρατυπίες και παραβάσεις των κανόνων, ελέγχου των ασφαλιστικών εργασιών

- (10) ότι η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα και συνεπάγεται τη δυνατότητα πρόσβασης στο σύνολο των ασφαλιστικών δραστηριοτήτων, εκτός της ασφάλισης ζωής, σε όλη την Κοινότητα και, κατά συνέπεια, τη δυνατότητα για κάθε ασφαλιστή που έχει λάβει την προβλεπόμενη άδεια να καλύπτει οποιοδήποτε από τους κινδύνους που αναφέρονται στο παράρτημα της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ' ότι, για το σκοπό αυτό, είναι απαραίτητη η κατάργηση όλων των μονοπωλίων που έχουν παραχωρήσει μερικά κράτη μέλη σε ορισμένους οργανισμούς όσον αφορά την κάλυψη συγκεκριμένων κινδύνων
- (11) ότι θα πρέπει να προσαρμοσθούν οι διατάξεις σχετικά με τη μεταβίβαση του χαρτοφυλακίου συμβάσεων στο νομικό καθεστώς της ενιαίας άδειας που θεπίζεται με την παρούσα οδηγία
- (12) ότι η οδηγία 91/674/ΕΟΚ έχει ήδη εξασφαλίσει τη βασική και αναγκαία εναρμόνιση των διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με τη σύσταση των τεχνικών αποθεματικών, τα οποία οι ασφαλιστές υποχρεούνται να προβλέπουν για την εγγύηση των υποχρεώσεων που έχουν αναλάβει, και ότι η εν λόγω εναρμόνιση καθιστά δυνατή την αμοιβαία αναγνώριση αυτών των αποθεματικών
- (13) ότι είναι σκόπιμος ο συντονισμός των κανόνων σχετικά με τη διαφοροποίηση, τη γεωγραφική κατανομή και τη νομισματική αντιστοιχία των στοιχείων ενεργητικού που συνιστούν τα τεχνικά αποθεματικά προκειμένου να διευκολυνθεί η αμοιβαία αναγνώριση των διατάξεων των κρατών μελών' ότι ο συντονισμός αυτός πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα μέτρα που έχουν ληφθεί στον τομέα της ελευθέρωσης των κινήσεων κεφαλαίων με την οδηγία 88/361/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1988 για τη θέση σε εφαρμογή του άρθρου 67 της συνθήκης ⁽³⁾, καθώς και την πρόοδο που έχει πραγματοποιήσει η Κοινότητα ενόψει της ολοκλήρωσης της οικονομικής και νομισματικής ένωσης
- (14) ότι, ωστόσο, το κράτος μέλος καταγωγής δεν μπορεί να απαιτήσει από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να τοποθετούν τα στοιχεία ενεργητικού που αντιστοιχούν στα τεχνικά αποθεματικά τους σε συγκεκριμένες κατηγορίες ενεργητικού, δεδομένου ότι αυτού του είδους οι απαιτήσεις δεν συμβιβάζονται με τα μέτρα που αφορούν την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων που προβλέπονται στην οδηγία 88/361/ΕΟΚ
- (15) ότι μέχρι να εκδοθεί οδηγία για τις επενδυτικές υπηρεσίες που να εναρμονίζει, μεταξύ άλλων, τον

(1) ΕΕ αριθ. L 228 της 16. 8. 1973, σ. 3. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/618/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 330 της 29. 11. 1990, σ. 44).

(2) ΕΕ αριθ. L 374 της 31. 12. 1991, σ. 7.

(3) ΕΕ αριθ. L 178 της 8. 7. 1988, σ. 5.

- ορισμό της έννοιας της ρυθμιζόμενης αγοράς, είναι αναγκαίο, για τις ανάγκες της παρούσας οδηγίας και με την επιφύλαξη αυτής της μελλοντικής εναρμόνισης να δαθεί ένας προσωρινός ορισμός αυτής της έννοιας τον οποίο θα αντικαταστήσει ο ορισμός που θα αποτελέσει αντικείμενο κοινοτικής εναρμόνισης και ο οποίος θα αποδίδει στο κράτος μέλος καταγωγής της αγοράς τις σχετικές ευθύνες που αποδίδονται προσωρινά, με την παρούσα οδηγία, στο κράτος μέλος καταγωγής της ασφαλιστικής επιχείρησης
- (16) ότι είναι σκόπιμο να συμπληρωθεί ο κατάλογος των στοιχείων τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη σύσταση του περιθωρίου φερεγγυότητας που απαιτείται από την οδηγία 73/239/ΕΟΚ, προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα νέα χρηματοπιστωτικά μέσα και οι διευκολύνσεις που παρέχονται στα άλλα χρηματοδοτικά ιδρύματα όσον αφορά τη σύσταση των ιδίων κεφαλαίων τους
- (17) ότι στο πλαίσιο της ενοποιημένης αγοράς ασφαλίσεων, είναι σκόπιμο να δοθεί στους αντισυμβαλλομένους, για τους οποίους, λόγω της ιδιότητας και της σημασίας τους καθώς και της φύσης του καλυπτόμενου κινδύνου, δεν απαιτείται ιδιαίτερη προστασία στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο κίνδυνος, πλήρης ελευθερία όσον αφορά την επιλογή του δικαίου που διέπει την ασφαλιστική σύμβαση
- (18) ότι η εναρμόνιση του δικαίου που διέπει την ασφαλιστική σύμβαση δεν αποτελεί προϋπόθεση για την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς των ασφαλίσεων' ότι, κατά συνέπεια, η δυνατότητα που δίδεται στα κράτη μέλη να επιβάλουν την εφαρμογή της νομοθεσίας τους στα ασφαλιστήρια συμβόλαια που καλύπτουν κινδύνους στο έδαφός τους, παρέχει επαρκείς εγγυήσεις στους αντισυμβαλλομένους οι οποίοι χρειάζονται ειδική προστασία
- (19) ότι, στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, η δυνατότητα πρόσβασης στο ευρύτερο δυνατό φάσμα ασφαλιστικών προϊόντων στην Κοινότητα, προκειμένου να είναι δυνατή η επιλογή του καταλληλότερου για τις ανάγκες τους προϊόντος, αποβαίνει προς το συμφέρον των αντισυμβαλλομένων' ότι το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο κίνδυνος οφείλει συνεπώς να εξασφαλίζει ότι δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο για την εμπορία στο έδαφός του όλων των ασφαλιστικών προϊόντων που προσφέρονται στην Κοινότητα, εφόσον η εμπορία των προϊόντων αυτών δεν αντιβαίνει στις νομικές διατάξεις περί προστασίας του γενικού συμφέροντος που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος και, στο μέτρο που το γενικό συμφέρον δεν διασφαλίζεται από τους κανόνες του κράτους μέλους καταγωγής, υπό την προϋπόθεση ότι οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις σε κάθε επιχείρηση η οποία ασκεί τις δραστηριότητές της στο εν λόγω κράτος μέλος και είναι αντικειμενικά απαραίτητες και ανάλογες με τον επιδιωκόμενο στόχο
- (20) ότι τα κράτη μέλη πρέπει να είναι σε θέση να εξασφαλίζουν ότι τα ασφαλιστικά προϊόντα και τα συμβατικά έγγραφα που χρησιμοποιούνται για την κάλυψη κινδύνων που βρίσκονται στο έδαφός τους, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, είναι σύμφωνα με τις ισχύουσες νομικές διατάξεις περί προστασίας του γενικού συμφέροντος' ότι τα εφαρμοζόμενα συστήματα ελέγχου πρέπει να είναι προσαρμοσμένα στις απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς, χωρίς, ωστόσο, να είναι δυνατόν να αποτελούν προϋπόθεση για την άσκηση της ασφαλιστικής δραστηριότητας' ότι, στο πλαίσιο αυτό, δεν δικαιολογείται η εφαρμογή συστημάτων προηγούμενης έγκρισης των όρων ασφάλισης' ότι θα πρέπει, κατά συνέπεια, να προβλεφθούν άλλα συστήματα ανταποκρινόμενα καλύτερα στις απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς, τα οποία θα επιτρέπουν σε κάθε κράτος μέλος να εγγυάται την επαρκή προστασία των αντισυμβαλλομένων
- (21) ότι είναι ευκαίον ο αντισυμβαλλόμενος, όταν πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, να ενημερώνεται από την ασφαλιστική επιχείρηση για το εφαρμοστέο επί της σύμβασης δίκαιο καθώς και για τις διατάξεις περί εξέτασης των προσφυγών των ασφαλισμένων για θέματα σχετικά με τη σύμβαση
- (22) ότι, σε ορισμένα κράτη μέλη, η ιδιωτική ή η προαιρετική ασφάλιση ασθένειας αντικαθιστά, εν μέρει ή πλήρως, την κάλυψη ασθένειας που παρέχεται από τα καθεστάτα κοινωνικής ασφάλισης
- (23) ότι η φύση και οι κοινωνικές συνέπειες των ασφαλιστικών συμβάσεων ασθένειας δικαιολογούν την απαίτηση από τις αρχές του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο κίνδυνος της συστηματικής κοινοποίησης των γενικών και ειδικών όρων των συμβάσεων, προκειμένου να επαληθευθούν ότι οι συμβάσεις αυτές αντικαθιστούν εν μέρει ή πλήρως την κάλυψη ασθένειας που παρέχει το καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης' ότι η επαλήθευση αυτή δεν πρέπει να αποτελεί προϋπόθεση για την εμπορία των προϊόντων' ότι η ιδιαίτερη φύση της ασφάλειας ασθένειας, όταν αντικαθιστά εν μέρει ή πλήρως την κάλυψη ασθένειας που παρέχεται από το καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης, τη διακρίνει από τους άλλους κλάδους ασφάλειας ζημιών και ασφάλειας ζωής, στο μέτρο που είναι αναγκαίο να εξασφαλίζεται στους αντισυμβαλλομένους πραγματική πρόσβαση σε ασφάλεια ασθένειας ιδιωτική ή προαιρετική ανεξάρτητα από την ηλικία τους και την κατάσταση της υγείας τους
- (24) ότι ορισμένα κράτη μέλη εθέσπισαν προς το σκοπό αυτό ειδικές νομικές διατάξεις' ότι, προς το γενικό συμφέρον, είναι δυνατό να θεσπίζονται ή να διατηρούνται νομικές διατάξεις στο μέτρο που δεν περιορίζουν υπερβολικά την ελευθερία εγκατάστασης ή παροχής υπηρεσιών, δεδομένου ότι οι διατάξεις αυτές πρέπει να εφαρμόζονται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο όποιο και αν είναι το κράτος καταγωγής της

- επιχείρησης' ότι η φύση των εν λόγω νομικών διατάξεων μπορεί να ποικίλλει ανάλογα με την υφιστάμενη κατάσταση στο κράτος μέλος που τις θεσπίζει' ότι οι διατάξεις αυτές μπορούν να προβλέπουν την άνευ περιορισμού ασφάλιση, τον καθορισμό ασφαλιστρών σε ενιαία βάση για κάθε τύπο σύμβασης και την ισόβια κάλυψη' ότι ο ίδιος στόχος μπορεί επίσης να επιτευχθεί απαιτώντας από τις επιχειρήσεις, που προσφέρουν ιδιωτική ή προαιρετική ασφάλεια ασθενείας, να προτείνουν διάφορα υποδείγματα συμβάσεων, με κάλυψη ευθυγραμμισμένη προς αυτή των νομικών καθεστώτων κοινωνικής ασφάλισης και με ασφαλιστρα ισόποσα ή κατώτερα από το ανώτατο ορισθέν ποσό, και να συμμετέχουν σε συστήματα αντιστάθμισης των ζημιών' ότι θα μπορούσε επίσης να απαιτείται η τεχνική βάση της ιδιωτικής ή προαιρετικής ασφάλειας ασθενείας να είναι ανάλογη προς αυτή της ασφάλειας ζωής'
- (25) ότι, λόγω του συντονισμού που επιφέρει η οδηγία 73/239/ΕΟΚ, όπως τροποποιείται με την παρούσα οδηγία, δεν δικαιολογείται πλέον η δυνατότητα, την οποία παρέχει το άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της πρώτης οδηγίας στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να απαγορεύσει την ταυτόχρονη ασφάλιση ασθενείας με την ασφάλιση άλλων κλάδων και πρέπει, συνεπώς, να καταργηθεί'
- (26) ότι τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση που εφαρμόζει στο έδαφός τους, με δική της ευθύνη, την υποχρεωτική ασφάλεια των εργατικών ατυχημάτων, την τήρηση των ειδικών διατάξεων που προβλέπονται στην εθνική τους νομοθεσία σχετικά με την ασφάλεια αυτή' ότι, εντούτοις, η απαίτηση αυτή δεν μπορεί να εφαρμοστεί όσον αφορά τις διατάξεις τις σχετικές με τη χρηματοπιστωτική εποπτεία, που υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέλους καταγωγής'
- (27) ότι η άσκηση της ελευθερίας εγκαταστάσεως απαιτεί συνεχή παρουσία στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος' ότι, στην περίπτωση ασφάλειας αστικής ευθύνης αυτοκινήτου, η προστασία των ιδιαίτερων συμφερόντων των ασφαλιζομένων και των θυμάτων απαιτεί να υπάρχουν στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος οι κατάλληλοι φορείς για τη συλλογή όλων των απαραίτητων πληροφοριών σχετικά με τις υποθέσεις αποζημίωσης που αφορούν τον κίνδυνο αυτόν, οι οποίοι να διαθέτουν την εξουσία αντιπροσώπευσης της επιχειρήσεως έναντι των ζημιωθέντων που ενδέχεται να ζητήσουν αποζημίωση, συμπεριλαμβανομένης της καταβολής αυτής, καθώς και την εξουσία αντιπροσώπευσης αυτοπροσώπως ή ενδεχομένου μέσω άλλων όσον αφορά τις εν λόγω αιτήσεις αποζημίωσης, ενώπιον των δικαστηρίων και των αρχών αυτού του κράτους μέλους'
- (28) ότι, στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, κανένα κράτος μέλος δεν μπορεί πλέον να απαγορεύσει την ταυτόχρονη άσκηση στο έδαφός του ασφαλιστικής δραστηριότητας υπό καθεστώς εγκατάστασης και υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών' ότι θα πρέπει, κατά συνέπεια, να καταργηθεί η δυνατότητα που παρέχεται σχετικά με το θέμα αυτό σε ορισμένα κράτη μέλη με την οδηγία 88/357/ΕΟΚ'
- (29) ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθεί καθεστώς των κυρώσεων που θα εφαρμόζονται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η ασφαλιστική επιχείρηση δεν συμμορφώνεται, στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος με τις ισχύουσες για αυτήν διατάξεις περί προστασίας του γενικού συμφέροντος'
- (30) ότι ορισμένα κράτη μέλη δεν υποβάλλουν τις ασφαλιστικές πράξεις σε κανένα είδος έμμεσης φορολογίας, ενώ τα περισσότερα κράτη μέλη επιβάλλουν στις πράξεις αυτές ειδικές φορολογικές επιβαρύνσεις και άλλες μορφές εισφορών, συμπεριλαμβανομένων των προσαυξήσεων που προορίζονται για τους οργανισμούς αντιστάθμισης' ότι υπάρχουν αισθητές διαφορές ως προς τη διάρθρωση και τους συντελεστές αυτών των φορολογικών επιβαρύνσεων και εισφορών μεταξύ των κρατών μελών που τις επιβάλλουν' ότι θα πρέπει να αποφευχθούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, για τις ασφαλιστικές υπηρεσίες, μεταξύ των κρατών μελών, οφειλόμενες στις υπάρχουσες διαφορές' ότι, με την επιφύλαξη μεταγενέστερου συντονισμού, η εφαρμογή του καθεστώτος φορολογικών επιβαρύνσεων και εισφορών που προβλέπεται στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο κίνδυνος, μπορεί να επιτρέψει την αντιμετώπιση αυτού του μειονεκτήματος και ότι εναπόκειται στα κράτη μέλη η θέσπιση λεπτομερειών που θα εξασφαλίζουν την είσπραξη των εν λόγω φορολογικών επιβαρύνσεων και εισφορών'
- (31) ότι ενδέχεται να καταστούν αναγκαίες ορισμένες τεχνικές προσαρμογές των λεπτομερών κανόνων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, κατά ορισμένα χρονικά διαστήματα, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η μελλοντική εξέλιξη στον τομέα των ασφαλίσεων' ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο των εκτελεστικών εξουσιών που της έχουν ανατεθεί από τη συνθήκη, αποφασίζει, εφόσον είναι αναγκαίο, αυτές τις τεχνικές τροποποιήσεις, μετά από διαβούλευση της επιτροπής ασφαλίσεων, η οποία έχει συσταθεί από την οδηγία 91/675/ΕΟΚ (1)'
- (32) ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις για να εξασφαλιστεί η μετάβαση από το προϊσχύσαν της παρούσας οδηγίας νομικό καθεστώς στο καθεστώς που θεσπίζεται από αυτή' ότι οι διατάξεις αυτές πρέπει να αποβλέπουν στην αποφυγή συμπληρωματικού φόρτου εργασίας για τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών'
- (33) ότι θα πρέπει να ληφθεί υπόψη, σύμφωνα με το άρθρο 8 Γ της συνθήκης, το μέγεθος της προσπάθειας που θα πρέπει να υποστούν ορισμένες οικονομίες που εμφανίζουν διαφορές ανάπτυξης' ότι θα πρέπει, κατά συνέπεια, να παραχωρηθεί σε ορισμένα κράτη μέλη ένα μεταβατικό καθεστώς που θα καθιστά δυνατή τη σταδιακή εφαρμογή της παρούσας οδηγίας,

(1) ΕΕ αριθ. L 374 της 31. 12. 1991, σ. 32.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

- α) «ασφαλιστική επιχείρηση»: κάθε επιχείρηση που έχει λάβει διοικητική άδεια σύμφωνα με το άρθρο 6 της πρώτης οδηγίας 73/239/ΕΟΚ⁽¹⁾
- β) «υποκατάστημα»: κάθε πρακτορείο ή υποκατάστημα ασφαλιστικής επιχείρησης, λαμβανόμενου υπόψη του άρθρου 3 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ⁽²⁾
- γ) «κράτος μέλος καταγωγής»: το κράτος μέλος όπου βρίσκεται η έδρα της ασφαλιστικής επιχείρησης που καλύπτει τον κίνδυνο³
- δ) «κράτος μέλος υποκαταστήματος»: το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το υποκατάστημα που καλύπτει τον κίνδυνο³
- ε) «κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών»: το κράτος μέλος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, εφόσον αυτός καλύπτεται από ασφαλιστική επιχείρηση ή υποκατάστημα που ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος³
- στ) «ελέγχος»: η σχέση που υφίσταται μεταξύ μητρικής και θυγατρικής επιχείρησης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ⁽¹⁾, ή παρεμφερής σχέση μεταξύ οποιουδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου και επιχείρησης³
- ζ) «ειδική συμμετοχή»: η κατοχή, άμεσα ή έμμεσα, τουλάχιστον 10 % του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου μιας επιχείρησης, ή κάθε άλλη δυνατότητα άσκησης ουσιώδους επιρροής στη διαχείριση της επιχείρησης στην οποία υπάρχει συμμετοχή.
- Για τους σκοπούς της εφαρμογής αυτού του ορισμού, στα πλαίσια των άρθρων 8 και 15 της παρούσας οδηγίας, και των άλλων ποσοστών συμμετοχής που αναφέρονται στο άρθρο 15, λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα ψήφου που αναφέρονται στο άρθρο 7 της οδηγίας 88/627/ΕΟΚ⁽²⁾
- η) «μητρική επιχείρηση»: η μητρική επιχείρηση κατά την έννοια των άρθρων 1 και 2 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ⁽¹⁾
- θ) «θυγατρική»: η θυγατρική επιχείρηση κατά την έννοια των άρθρων 1 και 2 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ⁽¹⁾ κάθε θυγατρική άλλης θυγατρικής επιχείρησης θεωρείται επίσης θυγατρική της μητρικής που είναι επικεφαλής αυτών των επιχειρήσεων³

- ι) «ρυθμιζόμενη αγορά»: μια χρηματοπιστωτική αγορά η οποία θεωρείται από το κράτος μέλος καταγωγής της επιχείρησης ως ρυθμιζόμενη αγορά μέχρι να δοθεί ο ορισμός της στα πλαίσια οδηγίας για τις επενδυτικές υπηρεσίες και η οποία χαρακτηρίζεται από:

- κανονική λειτουργία,
- το γεγονός ότι οι διατάξεις που θεσπίζονται ή εγκρίνονται από τις κατάλληλες αρχές ορίζουν τους όρους λειτουργίας της αγοράς, τους όρους πρόσβασης στην αγορά καθώς και, όταν εφαρμόζεται η οδηγία 79/279/ΕΟΚ της 5ης Μαρτίου 1979 περί του συντονισμού των όρων εισαγωγής κινητών αξιών σε χρηματιστήριο αξιών⁽³⁾, τους όρους εισαγωγής στο χρηματιστήριο που καθορίζονται από αυτή την οδηγία και, όταν η οδηγία αυτή δεν εφαρμόζεται, τους όρους που πρέπει να πληρούν αυτοί οι χρηματοπιστωτικοί τίτλοι για να μπορούν να είναι πράγματι διαπραγματεύσιμοι στην αγορά.

Για τις ανάγκες της παρούσας οδηγίας, μια ρυθμιζόμενη αγορά μπορεί να βρίσκεται σε κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η αγορά πρέπει να είναι αναγνωρισμένη από το κράτος μέλος καταγωγής της επιχείρησης και να πληροί ανάλογες προϋποθέσεις. Οι διαπραγματεύσιμοι σ' αυτή την αγορά τίτλοι πρέπει να είναι ανάλογης ποιότητας προς τους διαπραγματεύσιμους τίτλους στην ή τις ρυθμιζόμενες αγορές του εν λόγω κράτους μέλους³

- ια) «αρμόδιες αρχές»: οι εθνικές αρχές που είναι εξουσιοδοτημένες, δυνάμει νόμου ή ρυθμίσεων, να ελέγχουν τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις.

Άρθρο 2

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις ασφαλίσεις και τις επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ.
2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται ούτε στις ασφαλίσεις και πράξεις ούτε στις επιχειρήσεις και οργανισμούς που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, ούτε στους οργανισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 3

Με την επιφύλαξη του άρθρου 2 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη θεσπίζουν όλες τις αναγκαίες διατάξεις για την κατάργηση, το αργότερο την 1η Ιουλίου 1994, των μονοπωλίων σχετικά με την πρόσβαση σε ορισμένους κλάδους ασφαλίσεων που έχουν παραχωρηθεί σε οργανισμούς εγκατεστημένους στο έδαφός τους οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ.

(1) ΕΕ αριθ. L 193 της 18. 7. 1983, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. L 348 της 17. 12. 1988, σ. 62.

(3) ΕΕ αριθ. L 66 της 13. 3. 1979, σ. 21. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 82/148/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 62 της 5. 3. 1982, σ. 22).

ΤΙΤΛΟΣ II

ΑΝΑΛΗΨΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 4

Το άρθρο 6 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 6

Η ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης υπόκειται σε προηγούμενη χορήγηση διοικητικής άδειας.

Την άδεια αυτή πρέπει να ζητεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής:

- α) η επιχείρηση που εγκαθιστά την έδρα της στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους·
- β) η επιχείρηση η οποία, αφού λάβει την άδεια που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, επεκτείνει τις δραστηριότητές της στο σύνολο ενός κλάδου ή σε άλλους κλάδους.»

Άρθρο 5

Το άρθρο 7 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

1. Η άδεια ισχύει για το σύνολο της Κοινότητας. Επιτρέπεται στην επιχείρηση να ασκεί δραστηριότητες είτε υπό καθεστώς εγατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

2. Η άδεια χορηγείται ανά κλάδο. Καλύπτει ολόκληρο τον κλάδο, εκτός αν η αιτούσα επιχείρηση επιθυμεί να καλύπτει μέρος μόνο των κινδύνων που περιλαμβάνει ο κλάδος αυτός, όπως ορίζονται στο σημείο Α του παραρτήματος.

Ωστόσο:

- α) κάθε κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να χορηγεί άδεια για τις ομάδες κλάδων που αναφέρονται στο σημείο Β του παραρτήματος, δίδοντάς της την αντίστοιχη ονομασία που προβλέπεται σ' αυτό·
- β) η άδεια που χορηγείται για κλάδο ή ομάδα κλάδων ισχύει επίσης για την κάλυψη των παρεπόμενων κινδύνων που περιλαμβάνονται σε άλλο κλάδο, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο σημείο Γ του παραρτήματος.»

Άρθρο 6

Το άρθρο 8 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

1. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ζητούν τη χορήγηση άδειας:

α) να υιοθετούν μία από τις ακόλουθες μορφές:

- όσον αφορά το Βασίλειο του Βελγίου: "société anonyme"/"naamloze vennootschap", "société en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "association d'assurance mutuelle"/"onderlinge verzekeringsvereniging", "société coopérative"/"coöperatieve vennootschap",
- όσον αφορά το Βασίλειο της Δανίας: "aktieselskaber", "gensidige selskaber",
- όσον αφορά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen",
- όσον αφορά την Γαλλική Δημοκρατία: "société anonyme", "société d'assurance mutuelle", "institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale", "institution de prévoyance régie par le code rural" καθώς και "mutuelles régies par le code de la mutualité",
- όσον αφορά την Ιρλανδία: "incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited",
- όσον αφορά την Ιταλική Δημοκρατία: "società per azioni", "società cooperativa", "mutua di assicurazione",
- όσον αφορά τη Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου: "société anonyme", "société en commandite par actions", "association d'assurances mutuelles", "société coopérative",
- όσον αφορά το Βασίλειο των Κάτω Χωρών: "naamloze vennootschap", "onderlinge waarborgmaatschappij",
- όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο: "incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited", "societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts", "societies registered under the Friendly Societies Acts", "the association of underwriters known as Lloyd's",
- όσον αφορά την Ελληνική Δημοκρατία: "Ανώνυμη εταιρεία", "Αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός",
- όσον αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας: "sociedad anónima", "sociedad mútua", "sociedad cooperativa",
- όσον αφορά την Πορτογαλική Δημοκρατία: "sociedade anónima", "mutua de seguros".

Η ασφαλιστική επιχείρηση θα μπορεί επίσης να υιοθετήσει τη μορφή της ευρωπαϊκής εταιρείας όταν θα δημιουργηθεί.

Εξάλλου, τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργήσουν, κατά περίπτωση, επιχειρήσεις δημοσίου δικαίου οποιασδήποτε μορφής, υπό την προϋπόθεση ότι οι οργα-

νισμοί αυτοί διεξάγουν ασφαλιστικές εργασίες με όρους ισοδύναμους με εκείνους των επιχειρήσεων ιδιωτικού δικαίου·

- β) να περιορίζουν το σκοπό τους στην ασφαλιστική δραστηριότητα και στις εργασίες που προκύπτουν άμεσα από αυτήν, εξαιρουμένης κάθε άλλης εμπορικής δραστηριότητας·
- γ) να παρουσιάζουν πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνο με το άρθρο 9·
- δ) να κατέχουν το ελάχιστο κεφάλαιο εγγυήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2·
- ε) να διοικούνται από πρόσωπα που πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις εντιμότητας και επαγγελματικών προσόντων ή πείρας.

2. Η επιχείρηση η οποία ζητεί τη χορήγηση άδειας για την επέκταση των δραστηριοτήτων της σε άλλους κλάδους ή για την επέκταση άδειας που καλύπτει μέρος μόνο των κινδύνων ενός κλάδου οφείλει να υποβάλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 9.

Επιπλέον, οφείλει να αποδείξει ότι διαθέτει το περιθώριο φερεγγυότητας που προβλέπεται στο άρθρο 16 και, εάν γι' αυτούς τους άλλους κλάδους το άρθρο 17 παράγραφος 2 απαιτεί ελάχιστο κεφάλαιο εγγυήσεως υψηλότερο από το προηγούμενο, ότι διαθέτει αυτό το ελάχιστο κεφάλαιο.

3. Η παρούσα οδηγία δεν αποτελεί εμπόδιο στη διατήρηση ή θέσπιση από τα κράτη μέλη νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων οι οποίες προβλέπουν την έγκριση των καταστατικών και την κοινοποίηση κάθε εγγράφου που είναι αναγκαίο για την ομαλή άσκηση του ελέγχου.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν προβλέπουν διατάξεις με τις οποίες απαιτείται η προηγούμενη έγκριση ή η συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων και άλλων εντύπων που η επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλομένους.

Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να διατηρούν ή να καθιερώνουν την προηγούμενη κοινοποίηση ή την έγκριση των προτεινόμενων αυξήσεων τιμολογίων παρά μόνο στο πλαίσιο ενός γενικότερου συστήματος ελέγχου των τιμών.

Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να υποβάλουν τις επιχειρήσεις που ζητούν ή έχουν λάβει άδεια για τον κλάδο 18 του σημείου Α του παραρτήματος, σε έλεγχο ως προς το προσωπικό και το υλικό που χρησιμοποιούν άμεσα ή έμμεσα, συμπεριλαμβανομένων των επαγγελματικών προσόντων των ιατρικών ομάδων και της ποιότητας του εξοπλισμού που διαθέτουν προς εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους στο πλαίσιο αυτού του κλάδου.

4. Οι προηγούμενες διατάξεις δεν μπορούν να προβλέπουν την εξέταση της αίτησης άδειας σε συνάρτηση με τις οικονομικές ανάγκες της αγοράς.»

Άρθρο 7

Το άρθρο 9 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

Το πρόγραμμα δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο γ) πρέπει να περιλαμβάνει τις ενδείξεις ή τα δικαιολογητικά που αφορούν:

- α) τη φύση των κινδύνων τους οποίους η επιχείρηση προτίθεται να καλύψει·
- β) τις κατευθυντήριες αρχές όσον αφορά την αντασφάλιση·
- γ) τα στοιχεία που αποτελούν το ελάχιστο κεφάλαιο εγγυήσεως·
- δ) τις προβλέψεις για τα έξοδα εγκατάστασης των διοικητικών υπηρεσιών και του δικτύου παραγωγής· τα οικονομικά μέσα που προορίζονται για την αντιμετώπισή τους και, εάν οι κίνδυνοι που πρέπει να καλυφθούν καταστάσσονται στον κλάδο 18 του σημείου Α του παραρτήματος, τα μέσα που διαθέτει η επιχείρηση για την παροχή της υποσχεθείσας συνδρομής·

και, επιπλέον, για τις τρεις πρώτες εταιρικές χρήσεις:

- ε) τις προβλέψεις σχετικά με τα έξοδα διαχείρισης, εκτός των εξόδων εγκατάστασης, ιδίως τα τρέχοντα γενικά έξοδα και τις προμήθειες·
- στ) τις προβλέψεις σχετικά με τα ασφάλιστρα ή τις εισφορές και τις ασφαλιστικές ζημιές·
- ζ) την πιθανή ταμειακή κατάσταση·
- η) τις προβλέψεις σχετικά με τα χρηματοπιστωτικά μέσα που προορίζονται να καλύψουν τις υποχρεώσεις και το περιθώριο φερεγγυότητας.»

Άρθρο 8

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής δεν χορηγούν άδεια λειτουργίας που επιτρέπει σε επιχείρηση την ανάληψη ασφαλιστικής δραστηριότητας εάν δεν τους έχει προηγουμένως ανακοινωθεί η ταυτότητα των μετόχων ή εταίρων, αμέσων ή εμμέσων, φυσικών ή νομικών προσώπων, που κατέχουν ειδική συμμετοχή, καθώς και το ποσό αυτής της συμμετοχής.

Οι ίδιες αρχές δεν χορηγούν άδεια λειτουργίας εάν, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ανάγκη εξασφάλισης υγιούς και συνετής διαχείρισης της ασφαλιστικής επιχείρησης, δεν έχουν πεισθεί για την καταλληλότητα των εν λόγω μετόχων ή εταίρων.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΑΣΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

Κεφάλαιο 1

Άρθρο 9

Το άρθρο 13 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 13

1. Η χρηματοπιστωτική εποπτεία μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένης της εποπτείας των δραστηριοτήτων που αυτή ασκεί μέσω υποκαταστημάτων και υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών, υπόκειται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέλους καταγωγής.

2. Η εν λόγω χρηματοπιστωτική εποπτεία περιλαμβάνει ιδίως την εξακρίβωση, για το σύνολο των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής επιχείρησης, της κατάστασης της φερεγγυότητάς της και της σύστασης τεχνικών αποθεματικών και αντιπροσωπευτικών στοιχείων ενεργητικού σύμφωνα με τους κανόνες και τις πρακτικές του κράτους μέλους καταγωγής, δυνάμει των διατάξεων που θεσπίζονται σε κοινοτικό επίπεδο.

Σε περίπτωση που οι εν λόγω επιχειρήσεις έχουν λάβει την άδεια να καλύπτουν τους κινδύνους που κατατάσσονται στον κλάδο 18 του σημείου Α του παραρτήματος, η εποπτεία επεκτείνεται επίσης στον έλεγχο των τεχνικών μέσων που διαθέτουν οι επιχειρήσεις αυτές για την καλή εκτέλεση των πράξεων συνδρομής που έχουν δεσμευθεί να πραγματοποιήσουν, στο βαθμό που η νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής προβλέπει έλεγχο των εν λόγω μέσων.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής απαιτούν από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση να διαθέτει καλή διοικητική και λογιστική οργάνωση και κατάλληλες διαδικασίες εσωτερικού ελέγχου.»

Άρθρο 10

Το άρθρο 14 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 14

Τα κράτη μέλη του υποκαταστήματος προβλέπουν ότι, όταν μια ασφαλιστική επιχείρηση που έχει λάβει άδεια σε άλλο κράτος μέλος ασκεί τη δραστηριότητά της μέσω υποκαταστήματος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής υπορούν, αφού ενημερώσουν προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος, να προβαίνουν οι ίδιες, ή μέσω εντεταλμένων γι' αυτό το σκοπό προσώπων, στην επιτόπια εξακρίβωση των πληροφοριών που είναι αναγκαίες για να

διασφαλίζεται η χρηματοπιστωτική εποπτεία της επιχείρησης. Οι αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος μπορούν να συμμετέχουν στην εξακρίβωση αυτή.»

Άρθρο 11

Στο άρθρο 19 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, οι παράγραφοι 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στο έδαφός τους, να τους παρέχουν περιοδικά τα έγγραφα που είναι αναγκαία για την άσκηση του ελέγχου καθώς και στατιστικά στοιχεία. Οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν τα έγγραφα και τα στοιχεία που είναι χρήσιμα για την άσκηση του ελέγχου.

3. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει όλα τα χρήσιμα μέτρα ώστε οι αρμόδιες αρχές να διαθέτουν τις απαραίτητες εξουσίες και μέσα για την εποπτεία των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που έχουν την εταιρική τους έδρα στο έδαφός τους, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων που ασκούνται εκτός του εδάφους αυτού, σύμφωνα με τις οδηγίες του Συμβουλίου σχετικά με τις εν λόγω δραστηριότητες και ενόψει της εφαρμογής τους.

Οι προαναφερόμενες εξουσίες και μέσα πρέπει κυρίως να παρέχουν στις αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα:

- α) να ενημερώνονται λεπτομερώς σχετικά με την κατάσταση της επιχείρησης και το σύνολο των δραστηριοτήτων της, ιδίως:
 - συλλέγοντας στοιχεία ή απαιτώντας την υποβολή εγγράφων που αφορούν την ασφαλιστική δραστηριότητα,
 - πραγματοποιώντας επιτόπιες εξακριβώσεις στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης·
- β) να λαμβάνουν, έναντι της επιχείρησης, των υπεύθυνων διευθυντικών στελεχών της ή των προσώπων που την ελέγχουν, όλα τα κατάλληλα και αναγκαία μέτρα ώστε οι δραστηριότητες της επιχείρησης να είναι πάντα σύμφωνες με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις τις οποίες υποχρεούται να τηρεί η επιχείρηση στα διάφορα κράτη μέλη, και ιδίως με το πρόγραμμα δραστηριοτήτων, εφόσον αυτό παραμένει υποχρεωτικό, και να αποφεύγεται ή να επανορθώνεται κάθε παρατυπία που θα μπορούσε να βλάψει τα συμφέροντα των ασφαλισμένων·
- γ) να εξασφαλίζουν την εφαρμογή των προαναφερόμενων μέτρων, εν ανάγκη με αναγκαστική εκτέλεση, προσφεύγοντας ενδεχομένως στις δικαστικές αρχές.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ζητούν οποιοδήποτε στοιχείο σχετικά με τις ασφαλιστικές συμβάσεις που ευρίσκονται στην κατοχή των διαμεσολαβητών.»

Άρθρο 12

1. Στο άρθρο 11 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, οι παράγραφοι 2 έως 7 διαγράφονται.

2. Υπό τους όρους που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, κάθε κράτος μέλος επιτρέπει στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στο έδαφός τους να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των ασφαλιστικών συμβάσεών τους, είτε αυτές έχουν συναφθεί υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, σε εκδοχέα εγκατεστημένο στην Κοινότητα, εφόσον οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του εκδοχέα πιστοποιούν ότι αυτός διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω μεταβίβασης, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας.

3. Σε περίπτωση που ένα υποκατάστημα προτίθεται να μεταβιβάσει το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των συμβάσεών του, είτε αυτές έχουν συναφθεί υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, πρέπει προηγουμένως να ζητήσει τη γνώμη του κράτους μέλους του υποκαταστήματος.

4. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 2 και 3, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εκχωρούσας επιχείρησης επιτρέπουν τη μεταβίβαση αφού λάβουν τη συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών όπου βρίσκονται οι κίνδυνοι.

5. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών των οποίων ζητείται η γνώμη ανακοινώνουν τη γνώμη ή τη συγκατάθεσή τους στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εκχωρούσας ασφαλιστικής επιχείρησης εντός τριών μηνών από την παραλαβή της σχετικής αίτησης· σε περίπτωση που δεν έχει δοθεί απάντηση μετά τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, θεωρείται ότι υπάρχει ευνοϊκή γνώμη ή σιωπηρή συγκατάθεση.

6. Η μεταβίβαση για την οποία δόθηκε άδεια σύμφωνα με το παρόν άρθρο δημοσιεύεται στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο. Η μεταβίβαση αυτή είναι αυτοδικαίως αντιτάξιμη έναντι των αντισυμβαλλομένων και των ασφαλιζομένων, καθώς και έναντι κάθε άλλου προσώπου που έλκει δικαιώματα ή υπέχει υποχρεώσεις που απορρέουν από τις εκχωρούμενες συμβάσεις.

Η διάταξη αυτή δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να προβλέπουν ότι οι αντισυμβαλλόμενοι έχουν τη δυνατότητα να καταγγείλουν τη σύμβαση εντός ορισμένης προθεσμίας από τη μεταβίβαση.

Άρθρο 13

1. Το άρθρο 20 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 20

1. Αν μια επιχείρηση δεν συμμορφώνεται με τις διατάξεις του άρθρου 15, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους

καταγωγής της επιχείρησης μπορεί να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού, αφού γνωστοποιήσει προηγουμένως την πρόθεσή της στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών όπου βρίσκονται οι κίνδυνοι.

2. Για την ανασυγκρότηση της οικονομικής κατάστασης μιας επιχείρησης, της οποίας το περιθώριο φερεγγυότητας δεν φθάνει πλέον το ελάχιστο όριο που ορίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 3, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής απαιτεί σχέδιο ανασυγκρότησης το οποίο υπόκειται στην έγκρισή της.

Σε έκτακτες περιπτώσεις, εάν η αρμόδια αρχή είναι της γνώμης ότι θα επιδεινωθεί περαιτέρω η οικονομική κατάσταση της επιχείρησης, η αρχή αυτή μπορεί επίσης να περιορίσει ή να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού της επιχείρησης. Ενημερώνει τότε τις αρχές των άλλων κρατών μελών στο έδαφος των οποίων η επιχείρηση ασκεί τη δραστηριότητά της, για κάθε ληφθέν μέτρο και τα κράτη αυτά λαμβάνουν, μετά από αίτημα της εν λόγω αρχής, τα ίδια μέτρα με αυτή.

3. Αν το περιθώριο φερεγγυότητας δεν φθάνει πλέον το ύψος του εγγυητικού κεφαλαίου που ορίζεται στο άρθρο 17, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής απαιτεί από την επιχείρηση βραχυπρόθεσμο σχέδιο χρηματοδότησης το οποίο υπόκειται στην έγκρισή της.

Δύναται επίσης να περιορίσει ή να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού της επιχείρησης. Ενημερώνει σχετικά τις αρχές των κρατών μελών στο έδαφος των οποίων η επιχείρηση ασκεί δραστηριότητα, οι οποίες, κατόπιν αιτήσεώς της, λαμβάνουν τα ίδια μέτρα.

4. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1, 2 και 3, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επιπλέον να λάβουν κάθε κατάλληλο μέτρο για την προστασία των συμφερόντων των ασφαλισμένων.

5. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να μπορεί να απαγορεύσει, σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία, την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού που βρίσκονται στο έδαφος του κατόπιν αιτήσεως, στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 3, του κράτους μέλους καταγωγής της επιχείρησης, το οποίο πρέπει να ορίζει τα στοιχεία ενεργητικού για το οποία θα ληφθούν αυτά τα μέτρα.»

Άρθρο 14

Το άρθρο 22 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 22

1. Η άδεια που χορηγήθηκε στην ασφαλιστική επιχείρηση από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής μπορεί να ανακληθεί από την αρχή αυτή εφόσον η επιχείρηση:

- α) δεν κάνει χρήση της άδειας εντός δωδεκαμήνου, παραιτείται ρητώς από αυτήν ή έπαυσε να ασκεί τη δραστηριότητά της για περίοδο μεγαλύτερη του εξαμήνου, εκτός εάν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προβλέπει ότι στις περιπτώσεις αυτές η άδεια λειτουργίας καθίσταται άκυρη
- β) δεν πληροί πλέον τους όρους ανάληψης της δραστηριότητας
- γ) δεν κατέστη δυνατόν να λάβει εμπρόθεσμα τα μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο ανασυγκρότησης ή στο σχέδιο χρηματοδότησης που αναφέρεται στο άρθρο 20
- δ) αθετεί σοβαρώς τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των ρυθμίσεων που εφαρμόζονται στην περίπτωση της.

Σε περίπτωση ανάκλησης ή ακυρότητας της άδειας, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, οι οποίες οφείλουν να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εμποδίσουν τη συγκεκριμένη επιχείρηση να αναλάβει, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, νέες εργασίες στο έδαφός τους. Λαμβάνει επιπλέον, με τη συνδρομή αυτών των αρχών, κάθε κατάλληλο μέτρο για τη διαφύλαξη των συμφερόντων των ασφαλισμένων και περιορίζει ιδίως την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού της επιχείρησης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 20 παράγραφος 1, παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο ή παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο.

2. Κάθε απόφαση ανάκλησης της άδειας πρέπει να είναι επακριβώς αιτιολογημένη και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση.»

Άρθρο 15

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο προτίθεται να αποκτήσει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση, οφείλει να ενημερώνει προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και να τους γνωστοποιεί το ποσό αυτής της συμμετοχής. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει, ομοίως, να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής εάν προτίθεται να αυξήσει την ειδική συμμετοχή του προκειμένου η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων κεφαλαίου που κατέχει να φθάσει ή να υπερβαίνει τα κατώτατα όρια του 20, του 33 ή του 50 %, ή προκειμένου η ασφαλιστική επιχείρηση να καταστεί θυγατρική του.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής διαθέτουν μέγιστη προθεσμία τριών μηνών από την ημερομηνία της ενημέρωσης που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, προκειμένου να αντιταχθούν στο εν λόγω σχέδιο εάν, με γνώμονα στην ανάγκη να εξασφαλιστεί η συνετή και χρηστή διαχείριση της ασφαλιστικής επιχείρησης, δεν έχουν πειστεί για την καταλληλότητα του προσώπου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο. Οι αρμόδιες αρχές, εφόσον δεν αντιταχθούν,

μπορούν να ορίσουν μέγιστη προθεσμία για την υλοποίηση του εν λόγω σχεδίου.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο προτίθεται να παύσει να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση, πρέπει να ενημερώνει προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και να τους γνωστοποιεί το προτεινόμενο ύψος της συμμετοχής του. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει, ομοίως, να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές για την πρόθεσή του να μειώσει την ειδική συμμετοχή του προκειμένου η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων κεφαλαίου που κατέχει να μειώνεται σε λιγότερο από το κατώτατο όριο του 20, 33 ή 50 % ή προκειμένου η επιχείρηση να παύσει να είναι θυγατρική του.

3. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις ανακοινώνουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, μόλις ενημερωθούν σχετικά, τις αποκτήσεις ή εκχωρήσεις συμμετοχών οι οποίες αυξάνουν ή μειώνουν τα ποσοστά συμμετοχής στο κεφάλαιο τους σε περισσότερο ή σε λιγότερο από ένα από τα κατώτατα όρια που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

Ανακοινώνουν επίσης, τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος, τα ονόματα των μετόχων ή εταίρων που έχουν ειδικές συμμετοχές καθώς και τα ποσά των συμμετοχών αυτών, όπως προκύπτουν ιδίως από τα στοιχεία που συγκεντρώνονται κατά την ετήσια γενική συνέλευση των μετόχων ή εταίρων, ή από τις πληροφορίες που περιέρχονται σε γνώση τους δυνάμει των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στις εταιρείες των οποίων οι μετοχές είναι εισηγμένες σε χρηματιστήριο.

4. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι, στην περίπτωση που η επιρροή των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι δυνατό να αποβεί σε βάρος της συνετής και χρηστής διαχείρισης της ασφαλιστικής επιχείρησης, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να τερματιστεί αυτή η κατάσταση. Στα εν λόγω μέτρα είναι δυνατό να περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, διαταγές, κυρώσεις έναντι των διευθυνόντων ή αναστολή της άσκησης των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές ή τα μερίδια που κατέχουν οι εν λόγω μέτοχοι ή εταίροι.

Παρόμοια μέτρα εφαρμόζονται κατά των φυσικών ή νομικών προσώπων τα οποία παραβαίνουν την υποχρέωση προηγούμενης ενημέρωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Σε περίπτωση απόκτησης συμμετοχής παρά την αντίθεση των αρμόδιων αρχών, τα κράτη μέλη, ανεξάρτητα από τις άλλες κυρώσεις που πρόκειται να θεσπιστούν, προβλέπουν είτε την αναστολή της άσκησης των αντίστοιχων δικαιωμάτων ψήφου είτε την ακυρότητα ή τη δυνατότητα ακύρωσης των σχετικών ψήφων.

Άρθρο 16

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι όλα τα πρόσωπα που ασκούν ή έχουν ασκήσει οποιαδήποτε δραστηριότητα για

λογαριασμό των αρμόδιων αρχών, καθώς και οι επιθεωρητές ή εμπειρογνώμονες που έχουν εξουσιοδοτηθεί από τις αρμόδιες αρχές, δεσμεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Το απόρρητο αυτό συνεπάγεται ότι οι εμπιστευτικές πληροφορίες που λαμβάνουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους δεν επιτρέπεται να μεταδοθούν σε άλλο πρόσωπο ή αρχή, παρά μόνο σε συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή κατά τρόπο που να μην είναι δυνατόν να αναγνωρισθούν οι συγκεκριμένες ασφαλιστικές επιχειρήσεις, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που εμπίπτουν στο ποινικό δίκαιο.

Ωστόσο, όταν μία ασφαλιστική επιχείρηση έχει κηρυχθεί σε πτώχευση ή έχει ληφθεί δικαστική απόφαση για την αναγκαστική εκκαθάρισή της, οι εμπιστευτικές πληροφορίες που δεν αφορούν τους τρίτους οι οποίοι συμμετέχουν στις προσπάθειες διάσωσης μπορούν να ανακοινωθούν στα πλαίσια αστικών ή εμπορικών διαδικασιών.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει τις ανταλλαγές πληροφοριών, μεταξύ των αρμόδιων αρχών των διαφόρων κρατών μελών, που προβλέπονται από τις οδηγίες που εφαρμόζονται στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Οι πληροφορίες αυτές υπάγονται στο επαγγελματικό απόρρητο που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να συνάψουν συμφωνίες συνεργασίας με τις αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών που προβλέπουν ανταλλαγές πληροφοριών παρά μόνον εφόσον οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες καλύπτονται, όσον αφορά το επαγγελματικό απόρρητο, από εγγυήσεις τουλάχιστον ισοδύναμες με αυτές που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

4. Η αρμόδια αρχή η οποία, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, λαμβάνει εμπιστευτικές πληροφορίες μπορεί να τις χρησιμοποιήσει μόνον κατά την άσκηση των καθηκόντων της:

- για την εξέταση των όρων πρόσβασης στην ασφαλιστική δραστηριότητα και για τη διευκόλυνση του ελέγχου, των όρων άσκησης της δραστηριότητας αυτής, ιδίως όσον αφορά την εποπτεία των τεχνικών αποθεματικών, του περιθωρίου φερεγγυότητας, της διοικητικής και λογιστικής οργάνωσης και του εσωτερικού ελέγχου ή
- για την επιβολή κυρώσεων ή
- στα πλαίσια διοικητικής προσφυγής κατά αποφάσεως της αρμόδιας αρχής ή
- στα πλαίσια διαδικασιών ενώπιον δικαστηρίων που βασίζονται στο άρθρο 56 ή σε ειδικές διατάξεις των οδηγιών που διέπουν τον τομέα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

5. Οι παράγραφοι 1 και 4 δεν κωλύουν την ανταλλαγή πληροφοριών στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους, εφόσον υπάρχουν περισσότερες της μιας αρμόδιες αρχές, ή, μεταξύ κρατών μελών, μεταξύ των αρμόδιων αρχών και:

- των αρχών που έχουν δημόσια εξουσία για την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και των άλλων χρηματοπιστωτικών οργανισμών, καθώς και των αρχών στις οποίες έχει ανατεθεί η εποπτεία των χρηματοπιστωτικών αγορών,

- των οργάνων που συμμετέχουν στην εκκαθάριση και την πτώχευση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και σε άλλες παρόμοιες διαδικασίες και
- των προσώπων στα οποία έχει ανατεθεί ο νομικός έλεγχος των λογαριασμών των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και των άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων,

για την εκπλήρωση των εποπτικών καθηκόντων τους καθώς και κατά τη διαβίβαση, προς τα όργανα στα οποία έχει ανατεθεί η διαχείριση (αναγκαστικών) διαδικασιών εκκαθάρισης ή εγγυητικών κεφαλαίων, των απαραίτητων πληροφοριών για την εκπλήρωση του έργου τους. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται από τις εν λόγω αρχές, όργανα και πρόσωπα υπάγονται στο επαγγελματικό απόρρητο που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

6. Επιπλέον, παρά τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 4, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν, δυνάμει νομοθετικών διατάξεων, την κοινοποίηση ορισμένων πληροφοριών σε άλλα τμήματα της κεντρικής τους διοίκησης που είναι αρμόδια για τη νομοθεσία περί εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων, των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, των επενδυτικών υπηρεσιών και των ασφαλιστικών εταιρειών, καθώς και στους επιθεωρητές τους οποίους έχουν εξουσιοδοτήσει τα τμήματα αυτά.

Ωστόσο, οι προαναφερόμενες κοινοποιήσεις είναι δυνατές μόνον εφόσον αυτό απαιτείται για λόγους προληπτικού ελέγχου.

Τα κράτη μέλη προβλέπουν, πάντως, ότι οι πληροφορίες που λαμβάνονται δυνάμει των παραγράφων 2 και 5, καθώς και εκείνες που αποκτώνται με τις επιτόπιες εξακριβώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 14 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, δεν επιτρέπεται να κοινοποιηθούν σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο αν δεν υπάρχει ρητή συμφωνία της αρμόδιας αρχής που κοινοποίησε τις πληροφορίες ή της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους όπου πραγματοποιήθηκε η επιτόπια εξακρίβωση.

Κεφάλαιο 2

Άρθρο 17

Το άρθρο 15 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 15

1. Το κράτος μέλος καταγωγής επιβάλλει σε κάθε ασφαλιστική επιχείρηση τη σύσταση επαρκών τεχνικών αποθεματικών για το σύνολο των δραστηριοτήτων της.

Το πόσο αυτών των αποθεματικών προσδιορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται από την οδηγία 91/674/ΕΟΚ.

2. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση να καλύπτει τα τεχνικά αποθεματικά για το σύνολο των δραστηριοτήτων της με διεπόμενα από

τους κανόνες της νομισματικής αντιστοιχίας στοιχεία του ενεργητικού, σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ. Όσον αφορά τους κινδύνους που βρίσκονται στην Κοινότητα τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού πρέπει να βρίσκονται επίσης στην Κοινότητα. Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να έχουν τα στοιχεία αυτά του ενεργητικού σε συγκεκριμένο κράτος μέλος. Το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί, ωστόσο, να προβλέπει ελαστικότερους κανόνες όσον αφορά τον τόπο όπου βρίσκονται τα στοιχεία του ενεργητικού.

3. Εάν το κράτος μέλος καταγωγής δέχεται ως τεχνικά αποθεματικά τις απαιτήσεις κατά των αντασφαλιστών, καθορίζει το επιτρεπόμενο ποσοστό. Στην περίπτωση αυτή, δεν μπορεί να απαιτήσει να βρίσκονται οι απαιτήσεις αυτές σε συγκεκριμένο τόπο.»

Άρθρο 18

Το άρθρο 15α της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 15α

1. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στο έδαφός τους και καλύπτουν τους κινδύνους του κλάδου 14 του σημείου Α του παραρτήματος, εφεξής καλούμενου "ασφάλιση πιστώσεως", τη δημιουργία αποθεματικού εξισορρόπησης, προοριζόμενου να καλύψει την τεχνική ζημία που, ενδεχομένως, θα προκύψει ή το ανώτερο από το μέσο όρο ποσοστό ασφαλιστικών ζημιών που θα εμφανιστεί σε αυτόν τον κλάδο στο τέλος της εταιρικής χρήσης.

2. Το αποθεματικό εξισορρόπησης πρέπει να υπολογίζεται βάσει των κανόνων που τάσσει το κράτος μέλος καταγωγής, σύμφωνα με μία από τις τέσσερις μεθόδους του σημείου Δ του παραρτήματος οι οποίες και θεωρούνται ισοδύναμες.

3. Μέχρι τα ποσά που έχουν υπολογιστεί σύμφωνα με τις μεθόδους του σημείου Δ του παραρτήματος, το αποθεματικό εξισορρόπησης δεν λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του περιθωρίου φερεγγυότητας.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν από την υποχρέωση δημιουργίας αποθεματικού εξισορρόπησης για τον κλάδο ασφάλισης πιστώσεων τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις οι οποίες έχουν την έδρα τους στο έδαφός τους και των οποίων η εισπραξη ασφαλιστρών ή εισφορών για τον κλάδο αυτό είναι κατώτερη του 4 % των συνολικών τους εισπράξεων ασφαλιστρών ή εισφορών και του ποσού των 2 500 000 Ecu.»

Άρθρο 19

Το άρθρο 23 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφεται.

Άρθρο 20

Τα στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το είδος των εργασιών που αναλαμβάνει η επιχείρηση, ώστε να μην

κινδυνεύει η ασφάλεια, η απόδοση και η ρευστότητα των επενδύσεων της επιχείρησης, η οποία θα μεριμνά για τη διαφοροποίηση και την κατάλληλη κατανομή των επενδύσεων αυτών.

Άρθρο 21

1. Το κράτος μέλος καταγωγής επιτρέπει στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να καλύπτουν τα τεχνικά αποθεματικά τους μόνο με τις ακόλουθες κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού:

A. Επενδύσεις

- α) ομόλογα, ομολογίες και άλλοι τίτλοι της χρηματαγοράς και της κεφαλαιαγοράς
- β) δάνεια
- γ) μεταβιβάσιμες μετοχές και άλλες συμμετοχές μεταβλητής απόδοσης
- δ) μερίδια οργανισμών συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες και άλλων επενδυτικών κεφαλαίων
- ε) γήπεδα και κτίρια, καθώς και εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων.

B) Πιστώσεις

- στ) οφειλές αντασφαλιστών, περιλαμβανομένου του μεριδίου των αντασφαλιστών στα τεχνικά αποθεματικά
- ζ) καταθέσεις σε εκχωρούσες επιχειρήσεις' απαιτήσεις έναντι εκχωρουσών επιχειρήσεων
- η) απαιτήσεις έναντι αντισυμβαλλομένων και διαμεσολαβητών, οι οποίες προκύπτουν από πράξεις πρωτασφάλισης και αντασφάλισης
- θ) απαιτήσεις λόγω διάσωσης ή υποκατάστασης
- ι) επιστροφές φόρων
- ια) απαιτήσεις έναντι ταμείων εγγυήσεων.

Γ. Άλλα στοιχεία ενεργητικού

- ιβ) ενσώματα πάγια στοιχεία του ενεργητικού, εκτός γηπέδων και κτιρίων, βάσει συνετής αποσβέσεως του κεφαλαίου
- ιγ) διαθέσιμα σε τράπεζες και στο ταμείο' καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα και σε οποιοδήποτε άλλο οργανισμό εξουσιοδοτημένο να δέχεται καταθέσεις
- ιδ) μεταφερόμενες δαπάνες αποκτήσεων
- ιε) δεδουλευμένοι τόκοι και μισθώματα και λοιποί λογαριασμοί τάξεως.

Για την ένωση ασφαλιστών την επονομαζόμενη «Lloyd's», οι κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού περιλαμβάνουν επίσης τις εγγυήσεις και τις πιστωτικές επιστολές που

έχουν εκδοθεί από πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ (1) ή από ασφαλιστικές επιχειρήσεις καθώς και τα επιδεχόμενα επαλήθευση ποσά που προέρχονται από ασφάλειες ζωής, εφόσον αποτελούν κεφάλαια που ανήκουν στα μέλη.

Το γεγονός ότι ένα από τα στοιχεία ενεργητικού ή μία από τις προαναφερόμενες κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού περιλαμβάνεται στον κατάλογο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο δεν σημαίνει ότι όλα αυτά τα στοιχεία ενεργητικού γίνονται αυτομάτως δεκτά για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών. Το κράτος μέλος καταγωγής θεσπίζει λεπτομερέστερους κανόνες όπου καθορίζονται οι όροι χρήσης των στοιχείων ενεργητικού που γίνονται δεκτά· το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να απαιτεί εμπράγματα ασφάλειες ή εγγυήσεις, ιδίως για τις απαιτήσεις έναντι αντισταθμιστών.

Όσον αφορά την κατάρτιση και την εφαρμογή των κανόνων που θεσπίζει, το κράτος μέλος καταγωγής μεριμνά ιδιαίτερα για την τήρηση των ακόλουθων αρχών:

- i) τα στοιχεία του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά εκτιμώνται εκκαθαρισμένα ως προς τα χρέη που έχουν συναφθεί για την κτήση αυτών των ίδιων στοιχείων,
- ii) όλα τα στοιχεία του ενεργητικού πρέπει να εκτιμώνται κατά τρόπο συνετό και λαμβανομένου υπόψη του κινδύνου μη ρευστοποίησης. Ειδικότερα, τα ενσώματα πάγια στοιχεία του ενεργητικού, εκτός από τα γήπεδα και τα κτίρια, γίνονται δεκτά για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνο εάν έχουν εκτιμηθεί βάσει συνετής αποσβέσεως,
- iii) τα δάνεια, ανεξάρτητα από το εάν έχουν χορηγηθεί σε επιχειρήσεις, σε κράτος, σε διεθνή οργανισμό, σε τοπική ή περιφερειακή αρχή ή σε φυσικά πρόσωπα, γίνονται δεκτά για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνον εφόσον παρέχουν επαρκείς εγγυήσεις ως προς την ασφάλειά τους, είτε λόγω της ιδιότητας του δανειολήπτη είτε επειδή είναι ασφαλισμένα με υποθήκη, τραπεζική εγγύηση ή έχουν χορηγηθεί από ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή είναι ασφαλισμένα με άλλο τρόπο,
- iv) οι παράγωγοι τίτλοι, όπως δικαιώματα προαίρεσης, προθεσμιακοί χρηματοπιστωτικοί τίτλοι και swaps που αφορούν στοιχεία του ενεργητικού αποτελούντα τεχνικά αποθεματικά, επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται εφόσον συμβάλλουν στη μείωση του κινδύνου επένδυσης ή παρέχουν τη δυνατότητα αποτελεσματικής διαχείρισης του χαρτοφυλακίου. Τα μέσα αυτά πρέπει να αποτιμώνται κατά τρόπο συνετό, επιτρέπεται δε να συνυπολογίζονται κατά την εκτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού τα οποία αφορούν,
- v) οι κινητές αξίες που δεν είναι μεταβιβάσιμες σε ρυθμιζόμενη αγορά γίνονται δεκτές για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνο στο μέτρο που μπορούν να ρευστοποιηθούν βραχυπρόθεσμα,

- vi) οι απαιτήσεις έναντι τρίτου γίνονται δεκτές για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνο ύστερα από αφαίρεση των οφειλομένων χρεών προς τον ίδιο τρίτο,
- vii) το ποσό των απαιτήσεων που γίνονται δεκτές για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών πρέπει να υπολογίζεται κατά τρόπο συνετό, λαμβάνοντας υπόψη τον κίνδυνο μη είσπραξης τους. Ειδικότερα, οι απαιτήσεις έναντι αντισυμβαλλομένων και διαμεσολαβητών που προέκυψαν από πράξεις πρωτασφάλισης και αντασφάλισης γίνονται δεκτές μόνο εφόσον κατέστησαν όντως απαιτητές κατά το τελευταίο τρίμηνο,
- viii) στην περίπτωση που πρόκειται για στοιχεία του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν επένδυση σε θυγατρική επιχείρηση ή οποία διαχειρίζεται εν μέρει ή εν όλω, για λογαριασμό της ασφαλιστικής επιχείρησης, επενδύσεις αυτής της ασφαλιστικής επιχείρησης, το κράτος μέλος καταγωγής συνυπολογίζει, κατά την εφαρμογή των κανόνων και των αρχών του παρόντος άρθρου, τα αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού που βρίσκονται στην κατοχή της θυγατρικής επιχείρησης· το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να εφαρμόσει την ίδια μεταχείριση στα στοιχεία του ενεργητικού άλλων θυγατρικών,
- ix) τα έξοδα απόκτησης ασφαλιστικών εσόδων άλλων λογιστικών χρήσεων γίνονται δεκτά για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνο εάν αυτό είναι σύμφωνο με τις μεθόδους υπολογισμού των αποθεματικών για τρέχοντες κινδύνους.

2. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1, σε συγκεκριμένες περιστάσεις και μετά από αίτηση της ασφαλιστικής επιχείρησης, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί, με δέοντως αιτιολογημένη απόφαση, να επιτρέψει για περιορισμένο χρονικό διάστημα τη χρησιμοποίηση άλλων κατηγοριών στοιχείων ενεργητικού για την κάλυψη τεχνικών αποθεματικών, με την επιφύλαξη του άρθρου 20.

Άρθρο 22

1. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση, όσον αφορά τα στοιχεία του ενεργητικού που καλύπτουν τα τεχνικά της αποθεματικά, να μην επενδύει περισσότερο από:

- a) το 10 % του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε ένα γήπεδο ή σε ένα κτίριο, ή σε περισσότερα γήπεδα ή κτίρια που βρίσκονται αρκετά κοντά ώστε να μπορούν να θεωρηθούν ως ενιαία επένδυση·
- β) το 5 % του συνόλου των ακαθαρίστων τεχνικών αποθεματικών της σε μεταβιβάσιμες μετοχές και άλλες μεταβιβάσιμες αξίες εξομοίσιμες προς μετοχές, σε ομόλογα, ομολογίες και άλλους τίτλους της χρηματαγοράς και της κεφαλαιαγοράς της ίδιας επιχείρησης ή σε δάνεια προς τον ίδιο δανειολήπτη, υπολογιζόμενα συνολικά, δάνεια άλλα από αυτά που χορηγούνται σε μία κρατική, περιφερειακή ή τοπική αρχή ή σε ένα διεθνή οργανισμό στον οποίο είναι μέλη ένα ή περισσότερα κράτη μέλη. Το όριο αυτό μπορεί να αυξηθεί σε 10 %

(1) ΕΕ αριθ. L 322 της 17. 12. 1977, σ. 30. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/646/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 386 της 30. 12. 1989, σ. 1).

εφόσον η επιχείρηση δεν τοποθετεί πάνω από 40 % των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε δάνεια ή τίτλους που αντιστοιχούν σε εκδότες και δανειολήπτες στους οποίους τοποθετεί πάνω από 5 % των στοιχείων του ενεργητικού της¹

- γ) το 5 % του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε μη εγγυημένα δάνεια, εκ του οποίου 1 % σε ένα μόνο μη εγγυημένο δάνειο, εκτός από τα δάνεια που χορηγούνται στα πιστωτικά ιδρύματα, στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, εφόσον το επιτρέπει το άρθρο 8 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, και στις επιχειρήσεις επενδύσεων που είναι εγκατεστημένες σε κράτος μέλος²
- δ) το 3 % του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε διαθέσιμα στο ταμείο³
- ε) το 10 % του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε μετοχές, άλλους τίτλους εξομοίωσιμους προς μετοχές, και ομολογίες που δεν είναι διαπραγματεύσιμες σε ρυθμιζόμενη αγορά.

2. Το ότι η παράγραφος 1 δεν προβλέπει περιορισμούς όσον αφορά τις επενδύσεις σε μια συγκεκριμένη κατηγορία στοιχείων ενεργητικού δεν σημαίνει ότι τα στοιχεία αυτής της κατηγορίας μπορούν να γίνονται δεκτά χωρίς περιορισμό για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών. Το κράτος μέλος καταγωγής θεσπίζει λεπτομερέστερους κανόνες με τους οποίους καθορίζονται οι όροι χρησιμοποίησης των αποδεκτών στοιχείων του ενεργητικού. Κατά τη θέσπιση και εφαρμογή των εν λόγω κανόνων, μεριμνά ειδικότερα ώστε να τηρούνται οι ακόλουθες αρχές:

- i) τα στοιχεία του ενεργητικού που καλύπτουν τα τεχνικά αποθεματικά πρέπει να είναι δεόντως διαφοροποιημένα και διεσπαρμένα κατά τρόπο ώστε να είναι βέβαιο ότι δεν θα υπάρχει υπερβολική εξάρτηση από μια συγκεκριμένη κατηγορία στοιχείων του ενεργητικού, από ένα συγκεκριμένο τομέα τοποθετήσεων ή από μία συγκεκριμένη επένδυση,
- ii) οι επενδύσεις σε στοιχεία του ενεργητικού που παρουσιάζουν υψηλό βαθμό κινδύνου, είτε λόγω της φύσεώς τους είτε λόγω της ιδιότητας του εκδότη, πρέπει να περιορίζονται σε συνετά επίπεδα,
- iii) όταν επιβάλλονται ιδιαίτερες κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού, λαμβάνεται υπόψη ο τρόπος με τον οποίο συνυπολογίζεται η αντασφάλιση κατά τον υπολογισμό των τεχνικών αποθεματικών,
- iv) όταν πρόκειται για στοιχεία του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν επένδυση σε θυγατρική επιχείρηση η οποία διαχειρίζεται εν μέρει ή εν όλω, για λογαριασμό της ασφαλιστικής επιχείρησης, επενδύσεις αυτής της ασφαλιστικής επιχείρησης, το κράτος μέλος καταγωγής συνυπολογίζει κατά την εφαρμογή των κανόνων και των αρχών του παρόντος άρθρου, τα αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού που βρίσκονται στην κατοχή της θυγατρικής επιχείρησης⁴ μπορεί να εφαρμόσει την ίδια μεταχείριση στα στοιχεία του ενεργητικού άλλων θυγατρικών,
- v) το ποσοστό των στοιχείων του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά το οποίο αντιστοιχεί σε μη ρευστές επενδύσεις πρέπει να περιορίζεται σε συνετά επίπεδα,

- vi) όταν τα στοιχεία του ενεργητικού περιλαμβάνουν δάνεια προς ορισμένα πιστωτικά ιδρύματα ή ομολογίες που έχουν εκδώσει τα εν λόγω ιδρύματα, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να λαμβάνει υπόψη, για την εφαρμογή των κανόνων και αρχών του παρόντος άρθρου, τα αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού που κατέχουν τα εν λόγω πιστωτικά ιδρύματα. Αυτό ισχύει μόνο εφόσον το πιστωτικό ίδρυμα έχει την έδρα του σε ένα κράτος μέλος, ανήκει καθ' ολοκληρίαν στο εν λόγω κράτος μέλος ή/και τις τοπικές αρχές του και οι δραστηριότητες του, σύμφωνα με το καταστατικό του, συνίστανται στη χορήγηση δανείων, με τη διαμεσολάβησή του προς το κράτος ή τις τοπικές αρχές ή τη χορήγηση δανείων τα οποία εγγυώνται το κράτος ή οι τοπικές αρχές ή ακόμα τη χορήγηση δανείων σε οργανισμούς στενά συνδεδεμένους με το κράτος ή τις τοπικές αρχές.

3. Στα πλαίσια λεπτομερών κανόνων σχετικά με τους όρους χρήσης των αποδεκτών στοιχείων του ενεργητικού, το κράτος μέλος ρυθμίζει με περιοριστικότερο τρόπο:

- τα δάνεια που δεν συνοδεύονται από τραπεζική εγγύηση ασφαλιστικών επιχειρήσεων, υποθήκη ή άλλη μορφή ασφάλειας, σε σχέση με τα δάνεια που είναι εξασφαλισμένα με ένα από τους ανωτέρω τρόπους,
- τους ΟΣΕΚΑ που δεν είναι συντονισμένοι κατά την έννοια της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ⁽¹⁾ και τα άλλα ταμεία επενδύσεων, σε σχέση με τους ΟΣΕΚΑ που είναι συντονισμένοι κατά την έννοια της ίδιας οδηγίας,
- τους τίτλους που δεν είναι διαπραγματεύσιμοι σε ρυθμιζόμενη αγορά, σε σχέση με τίτλους διαπραγματεύσιμους σε ρυθμιζόμενη αγορά,
- τα ομόλογα, ομολογίες και άλλους τίτλους της χρηματαγοράς και της κεφαλαιαγοράς που δεν έχουν εκδοθεί από κράτος, περιφερειακή ή τοπική αρχή ή επιχείρηση που ανήκει στη ζώνη Α κατά την έννοια της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ⁽²⁾, ή οι οποίες έχουν εκδοθεί από διεθνή οργανισμό στον οποίο συμμετέχουν κράτη μέλη της Κοινότητας, σε σχέση με τους ίδιους αυτούς χρηματοπιστωτικούς τίτλους των οποίων οι εκδότες παρουσιάζουν τα χαρακτηριστικά αυτά.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να ορίσουν το όριο που αναφέρει η παράγραφος 1 στοιχείο β) σε 40 % για ορισμένες ομολογίες, όταν αυτές εκδίδονται από πιστωτικό ίδρυμα που έχει την έδρα του σε κράτος μέλος και υπόκειται, εκ του νόμου, σε ιδιαίτερο κρατικό έλεγχο που αποσκοπεί στην προστασία των κατόχων των ομολογιών αυτών. Ειδικότερα, τα ποσά που προέρχονται από την έκδοση των ομολογιών πρέπει να επενδύονται, σύμφωνα με το νόμο, σε στοιχεία ενεργητικού που να καλύπτουν επαρκώς καθόλη τη διάρκεια της ισχύος των ομολογιών, τις απορρέουσες υποχρεώσεις και να χρησιμοποιούνται προνομιακώς για την

(1) ΕΕ αριθ. L 375 της 31. 12. 1985, σ. 3. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 88/220/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 100 της 19. 4. 1988, σ. 31).

(2) ΕΕ αριθ. L 386 της 30. 12. 1989, σ. 14.

εξόφληση του κεφαλαίου και την πληρωμή των δεδουλευμένων τόκων, σε περίπτωση αδυναμίας πληρωμής εκ μέρους του εκδότη.

5. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να επενδύουν σε συγκεκριμένες κατηγορίες στοιχείων.

6. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1, σε ειδικές περιπτώσεις και μετά από αίτηση της ασφαλιστικής επιχείρησης, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί, για περιορισμένο χρονικό διάστημα και με δεόντως αιτιολογημένη απόφαση να επιτρέπει παρεκκλίσεις από τους κανόνες που ορίζονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως ε) με την επιφύλαξη του άρθρου 20.

Άρθρο 23

Στο παράρτημα 1 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, τα σημεία 8 και 9 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

- «8. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις δικαιούνται να μην καλύπτουν με αντίστοιχα στοιχεία ενεργητικού ποσό που δεν μπορεί να υπερβαίνει το 20 % των υποχρεώσεών τους σε συγκεκριμένο νόμισμα.
9. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει ότι, εφόσον, δυνάμει των προηγούμενων κανόνων, μια υποχρέωση πρέπει να καλύπτεται με στοιχεία εκφρασμένα στο νόμισμα κράτους μέλους, η απαίτηση αυτή θεωρείται ότι έχει τηρηθεί εάν τα στοιχεία αυτά είναι εκπερασμένα σε Ecu.»

Άρθρο 24

Στο άρθρο 16 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση τη σύσταση επαρκούς περιθωρίου φερεγγυότητας για το σύνολο των δραστηριοτήτων της.

Το περιθώριο φερεγγυότητας αντιστοιχεί στα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης, μετά την αφαίρεση κάθε προβλέψιμης υποχρέωσης, μείον τα αύλα περιουσιακά στοιχεία. Τα περιθώριο φερεγγυότητας περιλαμβάνει ιδίως:

- το καταβληθέν εταιρικό κεφάλαιο ή, εάν πρόκειται περί ενώσεων αλληλασφάλισεως, το αρχικό πράγματι καταβληθέν ποσό, συν τους λογαριασμούς των μελών οι οποίοι πληρούν το σύνολο των ακόλουθων κριτηρίων:
 - α) οι καταστατικές διατάξεις ορίζουν ότι από τους λογαριασμούς αυτούς μπορούν να γίνονται πληρωμές στα μέλη μόνον εφόσον αυτό δεν προκαλεί πτώση του περιθωρίου φερεγγυότητας κάτω του απαιτούμενου επιπέδου ή εάν, μετά από τη διάλυση της επιχείρησης, έχουν εξοφληθεί όλα τα χρέη της επιχείρησης
 - β) οι καταστατικές διατάξεις ορίζουν, όσον αφορά οιαδήποτε πληρωμή αυτού του είδους για άλλους λόγους εκτός από την ατομική λήξη της ιδιότητας του μέλους, ότι οι αρμόδιες αρχές ειδοποιούνται τουλάχιστον πριν από ένα μήνα και ότι μπορούν, εντός της περιόδου, να απαγορεύσουν την πληρωμή

γ) οι σχετικές καταστατικές διατάξεις μπορούν να τροποποιηθούν μόνον αφού οι αρμόδιες αρχές δηλώσουν ότι δεν έχουν αντιρρήσεις για την τροποποίηση, με την επιφύλαξη των κριτηρίων που απαριθμούνται στα στοιχεία α) και β),

- το ήμισυ του μη καταβληθέντος τμήματος του εταιρικού ή του αρχικού κεφαλαίου, εφόσον το καταβληθέν τμήμα ισούται με το 25 % του εταιρικού ή αρχικού κεφαλαίου,
 - τα αποθεματικά (εκ του νόμου επιβαλλόμενα ή ελεύθερα) που δεν αντιστοιχούν σε υποχρεώσεις από την ανάληψη ασφαλίσεων,
 - κάθε μεταφορά κερδών,
 - στην περίπτωση των ενώσεων αλληλασφάλισης ή αλληλασφαλιστικής μορφής, με μεταβλητές εισφορές, κάθε απαίτηση που αυτές έχουν έναντι των μελών τους μέσω προσκλήσεων για την καταβολή συμπληρωματικών εισφορών, μέχρι του ημίσεως της διαφοράς μεταξύ των ανώτατων εισφορών και των πράγματι καταβλημένων εισφορών και, υπό τον όρο ότι δεν υπερβαίνουν το 50 % του περιθωρίου φερεγγυότητας,
 - μετά από αίτηση της ασφαλιστικής επιχείρησης και βάσει αποδεικτικών στοιχείων που αυτή παρουσιάζει, τα αφανή αποθεματικά που προκύπτουν από την υποεκτίμηση στοιχείων ενεργητικού, στο βαθμό που τα αποθεματικά αυτά δεν έχουν εξαιρετικό χαρακτήρα,
 - τις σωρευτικές προτιμησιακές μετοχές και τα δάνεια μειωμένης διασφάλισης, τα οποία μπορούν να περιληφθούν μόνον μέχρι ποσοστού 50 % του περιθωρίου φερεγγυότητας, 25 % κατ' ανώτατο όριο του οποίου περιλαμβάνει δάνεια μειωμένης διασφάλισης με καθορισμένη διάρκεια ή προτιμησιακές σωρευτικές μετοχές με καθορισμένη διάρκεια εφόσον πληρούνται τουλάχιστον τα ακόλουθα κριτήρια:
 - α) σε περίπτωση πτώχευσης ή εκκαθάρισης ασφαλιστικής επιχείρησης, να υπάρχουν δεσμευτικές συμφωνίες βάσει των οποίων τα δάνεια μειωμένης διασφάλισης ή οι προτιμησιακές μετοχές κατατάσσονται μετά τις απαιτήσεις όλων των άλλων πιστωτών και δεν εξοφλούνται παρά μόνο μετά την εξόφληση όλων των άλλων εκκρεμούντων τη στιγμή εκείνη χρεών.
- Τα δάνεια μειωμένης διασφάλισης πρέπει να πληρούν επίσης τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- β) να λαμβάνονται υπόψη μόνο τα ποσά που έχουν πράγματι καταβληθεί
 - γ) η αρχική διάρκεια των δανείων, με καθορισμένη λήξη, πρέπει να είναι τουλάχιστον πενταετής. Ένα έτος το αργότερο πριν από τη λήξη, η ασφαλιστική επιχείρηση υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές, για έγκριση, σχέδιο που ορίζει πως το περιθώριο φερεγγυότητας θα διατηρηθεί ή θα αυξηθεί στο επιθυμητό επίπεδο κατά τη λήξη, εκτός εάν το ποσό μέχρι το οποίο το δάνειο μπορεί να συμπεριληφθεί στα συστατικά μέρη του περιθωρίου φερεγγυότητας μειώνεται σταδιακά

κατά τα τελευταία πέντε τουλάχιστον έτη προ της λήξεως. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν την προ της λήξης εξόφληση αυτών των ποσών εφόσον η σχετική αίτηση υποβάλλεται από την εκδότρια ασφαλιστική επιχείρηση και το περιθώριο φερεγγυότητάς της δεν είναι κατώτερο του απαιτούμενου επιπέδου·

δ) τα δάνεια μη καθορισμένης λήξεως εξοφλούνται μόνο με πενταετή προειδοποίηση, εκτός εάν δεν θεωρούνται πλέον ως συστατικό μέρος του περιθωρίου φερεγγυότητας ή εάν για την πρόωγη εξόφλησή τους απαιτείται προηγούμενη σύμφωνη γνώμη των αρμόδιων αρχών. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η ασφαλιστική επιχείρηση ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την προτεινόμενη ημερομηνία εξόφλησης, υποδεικνύοντας το πραγματικό και απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας της ασφαλιστικής επιχείρησης πριν και μετά την εξόφληση αυτή. Οι αρμόδιες αρχές επιτρέπουν την εξόφληση μόνον εάν το περιθώριο φερεγγυότητας της ασφαλιστικής επιχείρησης δεν κινδυνεύει να κατέβει κάτω από το απαιτούμενο επίπεδο·

ε) η σύμβαση δανείου δεν πρέπει να περιλαμβάνει ρήτρες που προβλέπουν ότι σε συγκεκριμένες περιστάσεις, εκτός από την εκκαθάριση της ασφαλιστικής επιχείρησης, η οφειλή καθίσταται απαιτητή πριν από τη συμφωνημένη ημερομηνία εξόφλησης·

στ) η σύμβαση δανείου μπορεί να τροποποιηθεί μόνον αφού οι αρμόδιες αρχές δηλώσουν ότι δεν αντιτίθενται στην τροποποίηση,

— τους τίτλους αόριστης διάρκειας και άλλα μέσα που πληρούν τις κατωτέρω προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των σωρευτικών προτιμησιακών μετοχών εκτός από αυτές που αναφέρονται στην προηγούμενη περίπτωση, μέχρις ποσοστού 50 % του περιθωρίου φερεγγυότητας για το σύνολο των τίτλων αυτών και των προαναφερομένων δανείων μειωμένης διασφάλισης που αναφέρονται στην προηγούμενη περίπτωση:

α) δεν μπορούν να ρευστοποιηθούν με πρωτοβουλία του κομιστή ή χωρίς προηγούμενη συμφωνία της αρμόδιας αρχής·

β) η σύμβαση έκδοσης των τίτλων πρέπει να παρέχει στην ασφαλιστική επιχείρηση τη δυνατότητα να αναβάλλει την καταβολή των τόκων του δανείου·

γ) οι απαιτήσεις του δανειστή έναντι της ασφαλιστικής επιχείρησης πρέπει να κατατάσσονται μετά τις απαιτήσεις όλων των άλλων πιστωτών που δεν έχουν μειωμένη διασφάλιση·

δ) τα έγγραφα τα σχετικά με την έκδοση των τίτλων πρέπει να προβλέπουν τη δυνατότητα, το χρέος και οι μη καταβληθέντες τόκοι να καλύπτουν τις ζημιές, επιτρέποντας συγχρόνως τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής επιχείρησης·

ε) λαμβάνονται υπόψη μόνο τα ποσά που έχουν πράγματι καταβληθεί.»

Άρθρο 25

Τρεις μήνες το αργότερο μετά την έναρξη της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή ασφαλιστικών θεμάτων έκθεση για την ανάγκη μεταγενέστερης εναρμόνισης του περιθωρίου φερεγγυότητας.

Άρθρο 26

Το άρθρο 18 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 18

1. Τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν κανένα κανόνα σχετικά με την επιλογή των στοιχείων ενεργητικού που υπερβαίνουν τα στοιχεία που καλύπτουν τα τεχνικά αποθεματικά που αναφέρονται στο άρθρο 15.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 15 παράγραφος 2, του άρθρου 20 παράγραφοι 1, 2, 3 και 5, και του άρθρου 22 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο, τα κράτη μέλη δεν περιορίζουν την ελεύθερη διάθεση κινητών ή ακίνητων στοιχείων ενεργητικού που αποτελούν μέρος των περιουσιακών στοιχείων των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν αποτελούν εμπόδιο στα μέτρα τα οποία τα κράτη μέλη, προκειμένου να διαφυλάξουν τα συμφέροντα των ασφαλισμένων, έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν ως ιδιοκτήτες ή εταίροι των εν λόγω επιχειρήσεων.»

Κεφάλαιο 3

Άρθρο 27

Στο άρθρο 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, το στοιχείο στ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«στ) για τους κινδύνους που αναφέρονται στο άρθρο 5 στοιχείο δ) της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να επιλέξουν το εφαρμοστέο δίκαιο.»

Άρθρο 28

Το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο κίνδυνος δεν μπορεί να εμποδίζει τον ασφαλιζόμενο να συνάπτει σύμβαση με ασφαλιστική επιχείρηση που έχει λάβει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 6 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, εφόσον η σύμβαση αυτή δεν αντιβαίνει προς τις νομικές διατάξεις περί προστασίας του δημόσιου συμφέροντος που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος.

Άρθρο 29

Τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν διατάξεις που απαιτούν την προηγούμενη έγκριση ή τη συστηματική κοινοποίηση των

γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων και άλλων εντύπων που η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλόμενους. Προκειμένου να ελέγχουν την τήρηση των εθνικών διατάξεων σχετικά με τα ασφαλιστήρια συμβόλαια, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν μόνο τη μη συστηματική κοινοποίηση αυτών των όρων και λοιπών εγγράφων, χωρίς η απαίτηση αυτή να μπορεί να συνιστά για την επιχείρηση προϋπόθεση για την άσκηση της δραστηριότητάς της.

Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να διατηρήσουν ή να καθιερώσουν την προηγούμενη κοινοποίηση ή την έγκριση των προτεινόμενων αυξήσεων τιμολογίων παρά μόνο στο πλαίσιο γενικού συστήματος ελέγχου των τιμών.

Άρθρο 30

1. Στο άρθρο 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, το στοιχείο β) διαγράφεται. Κατά συνέπεια, το στοιχείο α) της ίδιας παραγράφου τροποποιείται ως εξής:

«α) με την επιφύλαξη του στοιχείου γ) της παρούσας παραγράφου, το άρθρο 7 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο εφαρμόζεται όταν η ασφαλιστική σύμβαση παρέχει κάλυψη σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη, από τα οποία ένα τουλάχιστον επιβάλλει την υποχρεωτική σύναψη ασφαλιστικής σύμβασης.»

2. Παρά την ύπαρξη αντίθετης διάταξης, ένα κράτος μέλος που επιβάλλει την υποχρεωτική σύναψη ασφαλιστικής σύμβασης μπορεί να απαιτεί ότι οι γενικοί και ειδικοί όροι των υποχρεωτικών ασφαλίσεων πρέπει να κοινοποιούνται, πριν από την έναρξη εφαρμογής τους, στις αρμόδιες αρχές του.

Άρθρο 31

1. Πριν από τη σύναψη μιας ασφαλιστικής σύμβασης, ο αντισυμβαλλόμενος πρέπει να ενημερώνεται από την ασφαλιστική επιχείρηση:

- για το εφαρμοστέο επί της σύμβασης δίκαιο αν τα μέρη δεν έχουν ελευθερία επιλογής ή, αν έχουν την ελευθερία αυτή, για το δίκαιο που προτείνει ο ασφαλιστής,
- για τις διατάξεις περί εξέτασης των προσφυγών των αντισυμβαλλομένων για θέματα σχετικά με τη σύμβαση, περιλαμβανομένης ενδεχομένως και της ύπαρξης ενός οργάνου αρμοδίου να εξετάζει τις προσφυγές αυτές, με την επιφύλαξη της δυνατότητας του αντισυμβαλλομένου να προσφύγει στη δικαιοσύνη.

2. Η υποχρέωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ισχύει μόνο όταν ο αντισυμβαλλόμενος είναι φυσικό πρόσωπο.

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου ρυθμίζονται με τη νομοθεσία του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο κίνδυνος.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Άρθρο 32

Το άρθρο 10 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 10

1. Κάθε ασφαλιστική επιχείρηση που επιθυμεί να ιδρύσει υποκατάστημα σε άλλο κράτος μέλος προβαίνει σε σχετική γνωστοποίηση προς την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από την ασφαλιστική επιχείρηση που επιθυμεί να εγκαταστήσει υποκατάστημα σε άλλο κράτος μέλος να συνοδεύει τη γνωστοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 με τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το όνομα του κράτους μέλους στο οποίο προτίθεται να ιδρύσει υποκατάστημα·

β) το πρόγραμμα δραστηριοτήτων του, στο οποίο πρέπει ιδίως να αναφέρονται το είδος των προτεινόμενων εργασιών και η διοικητική οργάνωση του υποκαταστήματος·

γ) διεύθυνση, στην οποία είναι δυνατό να ζητούνται και να παραδίδονται έγγραφα, στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος, εφόσον η διεύθυνση αυτή είναι η ίδια με τη διεύθυνση στην οποία απευθύνονται οι ανακοινώσεις που προορίζονται για τον γενικό αντιπρόσωπο·

δ) όνομα του γενικού αντιπροσώπου, ο οποίος πρέπει να έχει επαρκή εξουσία για να δεσμεύει την επιχείρηση έναντι τρίτων και να την αντιπροσωπεύει έναντι των αρχών και των δικαστηρίων του κράτους μέλους του υποκαταστήματος. Όσον αφορά την ένωση ασφαλιστών Lloyd's, σε περίπτωση ενδεχόμενων διαφορών στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος, οι οποίες σχετίζονται με αναληφθείσες υποχρεώσεις, δεν πρέπει να προκύπτουν για τους ασφαλισμένους δυσχέρειες μεγαλύτερες από εκείνες που ήταν ενδεχόμενο να προκύψουν εάν οι διαφορές αυτές αφορούσαν συνήθεις ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Για το σκοπό αυτό οι αρμοδιότητες του γενικού αντιπροσώπου πρέπει, ιδίως, να περιλαμβάνουν την ικανότητα να ενάγεται ενώπιον των δικαστηρίων υπό την ιδιότητά του αυτή, καθώς και την εξουσία να δεσμεύει τους ενδιαφερόμενους ασφαλιστές της Lloyd's.

Στην περίπτωση που η επιχείρηση σκοπεύει να καλύπτει, μέσω του υποκαταστήματός της, τους κινδύνους που κατατάσσονται στον κλάδο 10 του σημείου Α του παραρτήματος, μη συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης του μεταφορέα, πρέπει να υποβάλει δήλωση σύμφωνα με την οποία έχει γίνει μέλος του εθνικού γραφείου και του εθνικού ταμείου εγγυήσεων του κράτους μέλους του υποκαταστήματος.

3. Εκτός από την περίπτωση κατά την οποία η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής έχει λόγους να

αμφιβάλλει, λαμβανομένου υπόψη του προγράμματος δραστηριοτήτων, για την επάρκεια της διοικητικής οργάνωσης, τη χρηματοοικονομική κατάσταση της ασφαλιστικής επιχείρησης ή την εντιμότητα και τα επαγγελματικά προσόντα ή την επαγγελματική πείρα των υπεύθυνων διευθυντών και του γενικού αντιπροσώπου, η αρχή αυτή, εντός τριμήνου από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, τις ανακοινώνει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος και ενημερώνει σχετικά την ενδιαφερόμενη επιχείρηση.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής βεβαιώνει επίσης ότι η ασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει το ελάχιστο του περιθωρίου φερεγγυότητας που υπολογίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 16 και 17.

Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής αρνείται να κοινοποιήσει τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος, γνωστοποιεί τους λόγους της άρνησής της στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση εντός τριμήνου από τη λήψη όλων των πληροφοριών. Η άρνηση αυτή ή η παράλειψη απάντησης μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο άσκησης ενδίκων μέσων στο κράτος μέλος καταγωγής.

4. Πριν από την έναρξη των δραστηριοτήτων του υποκαταστήματος της ασφαλιστικής επιχείρησης, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος διαθέτει δίμηνη προθεσμία από την παραλαβή της γνωστοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 προκειμένου να αναφέρει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, εφόσον είναι αναγκαίο, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, οι δραστηριότητες αυτές πρέπει να ασκούνται στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος.

5. Μόλις λάβει σχετική ανακοίνωση εκ μέρους της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους του υποκαταστήματος ή, σε περίπτωση σιωπής εκ μέρους της, το υποκατάστημα μπορεί, αμέσως μετά τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 4, να εγκατασταθεί και να αρχίσει τις δραστηριότητές του.

6. Σε περίπτωση τροποποίησης του περιεχομένου μιας από τις πληροφορίες που έχουν κοινοποιηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχεία β), γ) και δ), η ασφαλιστική επιχείρηση γνωστοποιεί γραπτώς την εν λόγω τροποποίηση στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους του υποκαταστήματος τουλάχιστον ένα μήνα πριν πραγματοποιηθεί η τροποποίηση αυτή, ώστε η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής και η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος να μπορούν να εκπληρώσουν τα αντίστοιχα καθήκοντά τους σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4.»

Άρθρο 33

Το άρθρο 11 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ διαγράφεται.

Άρθρο 34

Το άρθρο 14 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 14

Κάθε επιχείρηση που προτίθεται να ασκήσει για πρώτη φορά, σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, τις δραστηριότητες της υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών υποχρεούται να ενημερώσει προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής αναφέροντας τη φύση των κινδύνων που προτίθεται να καλύπτει.»

Άρθρο 35

Το άρθρο 16 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 16

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής κοινοποιούν, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την κοινοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 14, στο κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη στο έδαφος των οποίων η επιχείρηση προτίθεται να ασκήσει δραστηριότητες υπό καθεστώς της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών:

- α) μια βεβαίωση στην οποία αναφέρεται ότι η επιχείρηση διαθέτει το ελάχιστο περιθώριο φερεγγυότητας, το οποίο υπολογίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 16 και 17 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ
- β) τους κλάδους στους οποίους η επιχείρηση έχει λάβει άδεια να ασκεί δραστηριότητες
- γ) τη φύση των κινδύνων που η επιχείρηση προτίθεται να καλύψει στο κράτος μέλος παροχής υπηρεσιών.

Ενημερώνουν συγχρόνως την ενδιαφερόμενη επιχείρηση σχετικά με την προαναφερόμενη κοινοποίηση.

Κάθε κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου μια επιχείρηση προτίθεται να παρέχει υπηρεσίες κάλυψης των κινδύνων του κλάδου 10 του σημείου Α του παραρτήματος της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, πλην της ευθύνης του μεταφορέα, δύναται να απαιτήσει από την επιχείρηση:

- να κοινοποιήσει το όνομα και τη διεύθυνση του αντιπροσώπου που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 4 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ,
- να προσκομίσει δήλωση ότι η επιχείρηση έχει γίνει μέλος του εθνικού γραφείου και του εθνικού ταμείου εγγυήσεων του κράτους μέλους παροχής υπηρεσιών.

2. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής δεν κοινοποιήσουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, γνωστοποιούν, στην επιχείρηση, εντός της ίδιας προθεσμίας τους λόγους αυτής της άρνησης, κατά της οποίας πρέπει να υπάρχει δυνατότητα άσκησης ενδίκων μέσων στο κράτος μέλος καταγωγής.

3. Η επιχείρηση μπορεί να αρχίσει τις δραστηριότητές από τη βεβαιωμένη ημερομηνία κατά την οποία ενημερώνεται σχετικά με την κοινοποίηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο.»

Άρθρο 36

Το άρθρο 17 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 17

Κάθε τροποποίηση που η επιχείρηση προτίθεται να επιφέρει στα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 14, υπόκειται στη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 14 και 16.»

Άρθρο 37

Το πρώτο και δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2, η παράγραφος 3 του άρθρου 12 και τα άρθρα 13 και 15 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφονται.

Άρθρο 38

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος ή του κράτους μέλους παροχής των υπηρεσιών μπορούν να απαιτούν να τους παρέχονται στην ή τις επίσημες γλώσσες του εν λόγω κράτους οι πληροφορίες τις οποίες μπορούν, δυνάμει της παρούσας, να ζητούν όσον αφορά η δραστηριότητα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που λειτουργούν στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους.

Άρθρο 39

1. Το άρθρο 18 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφεται.
2. Το κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή το κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών δεν θεσπίζει διατάξεις που απαιτούν την προηγούμενη έγκριση ή τη συστηματική ανακοίνωση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων και άλλων εντύπων που η επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλόμενους. Προκειμένου να ελέγξει την τήρηση των εθνικών διατάξεων που αφορούν τις ασφαλιστικές συμβάσεις, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να απαιτεί από κάθε επιχείρηση που επιθυμεί να πραγματοποιήσει ασφαλιστικές εργασίες στο έδαφός τους, υπό καθεστώς εγκατάστασης ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, μόνο την μη συστηματική κοινοποίηση των όρων αυτών ή των άλλων εγγράφων που προτίθεται να χρησιμοποιήσει, χωρίς όμως η τήρηση αυτής της απαίτησης να συνιστά για την επιχείρηση απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση της δραστηριότητάς της.
3. Το κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή το κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών δεν μπορεί να διατηρήσει ή να καθιερώσει την προηγούμενη κοινοποίηση ή την έγκριση των προτεινόμενων αυξήσεων τιμολογίων παρά μόνο στο πλαίσιο γενικού συστήματος ελέγχου των τιμών.

Άρθρο 40

1. Το άρθρο 19 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφεται.
2. Κάθε επιχείρηση που πραγματοποιεί ασφαλιστικές πράξεις υπό καθεστώς εγκατάστασης ή υπό καθεστώς ελεύθε-

ρης παροχής υπηρεσιών υποχρεούται να υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος ή/και του κράτους μέλους της παροχής των υπηρεσιών οποιοδήποτε έγγραφο της ζητηθεί για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος άρθρου, εφόσον η υποχρέωση αυτή εφαρμόζεται και στις επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στα εν λόγω κράτη μέλη.

3. Αν οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους διαπιστώσουν ότι μια επιχείρηση που έχει εγκαταστήσει υποκατάστημα ή λειτουργεί υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στο έδαφός του δεν τηρεί τους κανόνες δικαίου αυτού του κράτους μέλους που ισχύουν στη συγκεκριμένη περίπτωση, καλούν την εν λόγω επιχείρηση να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση.

4. Αν η εν λόγω επιχείρηση δεν ανταποκριθεί στην πρόσκληση που αναφέρεται στην παράγραφο 3, οι αρμόδιες αρχές του συγκεκριμένου κράτους μέλους ενημερώνουν σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής. Οι τελευταίες λαμβάνουν, το συντομότερο δυνατό, όλα τα κατάλληλα μέτρα ώστε η εν λόγω επιχείρηση να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση. Η φύση αυτών των μέτρων ανακοινώνεται στις αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

5. Αν, παρά τα ληφθέντα από το κράτος μέλος καταγωγής μέτρα ή σε περίπτωση ανεπάρκειας ή έλλειψης κατάλληλων μέτρων σ' αυτό το κράτος μέλος, η επιχείρηση εξακολουθεί να παραβιάζει τους κανόνες δικαίου που ισχύουν στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, το τελευταίο μπορεί, αφού ενημερώσει σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλος καταγωγής, να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη ή την καταστολή νέων παρατυπιών και, εφόσον είναι απόλυτα αναγκαίο, την απαγόρευση της σύναψης νέων συμβάσεων από την επιχείρηση αυτή στο έδαφός του. Τα κράτη μέλη φροντίζουν να παρέχεται η δυνατότητα διενέργειας στο έδαφός τους των κοινοποιήσεων στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις.

6. Οι παράγραφοι 3, 4 και 5 δεν θίγουν το δικαίωμα των κρατών μελών, σε κατεπείγουσες περιπτώσεις, να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη των παρατυπιών που διαπράττονται στο έδαφός τους. Αυτά περιλαμβάνουν τη δυνατότητα απαγόρευσης της σύναψης νέων συμβάσεων από ασφαλιστική επιχείρηση στο έδαφός τους.

7. Οι παράγραφοι 3, 4 και 5 δεν θίγουν την εξουσία των κρατών μελών να επιβάλλουν κυρώσεις στις διαπραττόμενες στο έδαφός τους παραβάσεις.

8. Αν η επιχείρηση που έχει διαπράξει την παράβαση διαθέτει εγκατάσταση ή περιουσιακά στοιχεία στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού μπορούν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, να προβούν, έναντι της εν λόγω εγκατάστασης ή των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων, στις διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται για την παράβαση αυτή.

9. Κάθε μέτρο που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 4 έως 8 και συνεπάγεται κυρώσεις ή

περιορισμούς στην άσκηση της ασφαλιστικής δραστηριότητας, πρέπει να αιτιολογείται δεόντως και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση.

10. Η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή ασφαλιστικών θεμάτων που συνεστήθη με την οδηγία 91/675/ΕΟΚ ανά διετία έκθεση, η οποία παρουσιάζει συνοπτικά τον αριθμό και το είδος των περιπτώσεων κατά τις οποίες, σε κάθε κράτος μέλος, υπήρξε άρνηση, κατά την έννοια του άρθρου 10 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ ή του άρθρου 16 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκαν από την παρούσα οδηγία ή κατά τις οποίες έχουν ληφθεί μέτρα σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή παρέχοντάς της τις αναγκαίες για τη σύνταξη της έκθεσης αυτής πληροφορίες.

Άρθρο 41

Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που εδρεύουν σε κράτος μέλος να διαφημίζουν τις υπηρεσίες που παρέχουν, με όλα τα μέσα επικοινωνίας που είναι διαθέσιμα στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή της παροχής των υπηρεσιών, εφόσον τηρούν τους κανόνες που ενδεχομένως διέπουν τον τύπο και το περιεχόμενο αυτής της διαφήμισης οι οποίοι έχουν θεσπιστεί για λόγους γενικού συμφέροντος.

Άρθρο 42

1. Το άρθρο 20 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφεται.

2. Σε περίπτωση εκκαθάρισης μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από συμβάσεις που έχουν συναφθεί από υποκατάστημα ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, εκτελούνται κατά τον ίδιο τρόπο όπως και οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από τις άλλες ασφαλιστικές συμβάσεις της επιχείρησης αυτής, αδιακρίτως υπηκοότητας ασφαλισμένων και δικαιούχων.

Άρθρο 43

1. Το άρθρο 21 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφεται.

2. Όταν μια ασφάλιση διενεργείται υπό καθεστώς εγκατάστασης ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, πρέπει να γνωστοποιείται στον αντισυμβαλλόμενο, πριν από την ανάληψη οποιασδήποτε υποχρέωσης, το όνομα του κράτους μέλους όπου ευρίσκεται η εταιρική έδρα της επιχείρησης και, ενδεχομένως το υποκατάστημα με την οποία ή το οποίο θα συναφθεί η σύμβαση.

Αν δοθούν στον αντισυμβαλλόμενο έγγραφα, πρέπει να περιέχεται σ' αυτά η πληροφορία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο.

Οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο δεν αφορούν τους κινδύνους που αναφέρονται στο άρθρο 5 στοιχείο δ) της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ.

3. Οι σύμβαση ή κάθε άλλο έγγραφο που παρέχει την κάλυψη, καθώς και η πρόταση ασφάλισης εφόσον είναι δεσμευτική για τον αντισυμβαλλόμενο, πρέπει να αναφέρουν τη διεύθυνση της εταιρικής έδρας και, κατά περίπτωση, του υποκαταστήματος της ασφαλιστικής επιχείρησης που παρέχει την κάλυψη.

Κάθε κράτος μέλος δύναται να απαιτήσει να εμφανίζονται επίσης στα έγγραφα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, το όνομα και η διεύθυνση του αντιπροσώπου της ασφαλιστικής επιχείρησης που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 4 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ.

Άρθρο 44

1. Το άρθρο 22 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφεται.

2. Κάθε ασφαλιστική επιχείρησης οφείλει να γνωστοποιεί στην ελεγκτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, κάνοντας διάκριση μεταξύ των εργασιών που πραγματοποιούνται υπό καθεστώς εγκατάστασης και εκείνων που πραγματοποιούνται υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, το ποσό των ασφαλιστών, των ασφαλιστικών ζημιών και των προμηθειών πριν από την αφαίρεση του ποσού της αντασφάλισης, ανά κράτος μέλος και ανά ομάδα κλάδων καθώς και όσον αφορά τον κλάδο 10 σημείο Α του παραρτήματος της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, μη συμπεριλαμβανομένης της αστικής ευθύνης του μεταφορέα, της συχνότητας και του μέσου κόστους των ασφαλιστικών ζημιών.

Οι ομάδες κλάδων καθορίζονται ως εξής:

- ατυχημάτων και ασθένειας (αριθ. 1 και 2),
- αυτοκινήτων οχημάτων (αριθ. 3, 7 και 10' τα στοιχεία του κλάδου αριθ. 10, πλην της αστικής ευθύνης του μεταφορέως, δεν έχουν ακόμα διευκρινιστεί),
- πυρός και άλλων υλικών ζημιών (αριθ. 8 και 9),
- αεροπορικής ασφάλισης, θαλάσσιας ασφάλισης και ασφάλισης μεταφορών (αριθ. 4, 5, 6, 7, 11 και 12),
- γενικής αστικής ευθύνης (αριθ. 13),
- πιστώσεων και εγγυήσεων (αριθ. 14 και 15),
- λοιπών κλάδων (αριθ. 16, 17 και 18).

Η ελεγκτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής γνωστοποιεί, σε εύλογη προθεσμία και με συγκεντρωτική βάση τα στοιχεία αυτά στις αρμόδιες αρχές κάθε ενδιαφερόμενου κράτους μέλους που υποβάλλει σχετική αίτηση.

Άρθρο 45

1. Το άρθρο 24 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφεται.

2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να επιβάλλουν στις επιχειρήσεις που λειτουργούν στο έδαφός τους, υπό καθεστώς εγκατάστασης ή υπό καθεστώς

ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, την προσχώρηση και τη συμμετοχή, με τους ίδιους όρους που ισχύουν και για τις επιχειρήσεις που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σ' αυτά τα κράτη μέλη, σε κάθε σύστημα που αποσκοπεί στην εγγύηση της καταβολής των αιτούμενων αποζημιώσεων στους ασφαλισμένους και στους ζημιωθέντες τρίτους.

Άρθρο 46

1. Το άρθρο 25 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ διαγράφεται.

2. Με την επιφύλαξη μεταγενέστερης εναρμόνισης, τα ασφαλιστήρια συμβόλαια υπόκεινται αποκλειστικά στους έμμεσους και τους οιονεί φόρους που επιβαρύνουν τα ασφαλιστήρια στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, καθώς και, όσον αφορά την Ισπανία, στις πρόσθετες επιβαρύνσεις που θεσπίζονται νόμιμα υπέρ του ισπανικού οργανισμού «Consorcio de Compensación de Seguros» για τις ανάγκες των εργασιών του όσον αφορά την αντιμετώπιση ζημιών οι οποίες απορρέουν από έκτακτα γεγονότα που συμβαίνουν σ' αυτό το κράτος μέλος.

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 2 στοιχείο δ) πρώτη περίπτωση της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ και για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, τα κινητά αγαθά που περιλαμβάνονται σε ακίνητο το οποίο βρίσκεται στο έδαφος κράτους μέλους, εκτός από τα κινητά αγαθά υπό εμπορική διαμετακόμιση, θεωρούνται ότι αποτελούν κίνδυνο που βρίσκεται στο εν λόγω κράτος μέλος, ακόμα και αν το ακίνητο και το περιεχόμενό του δεν καλύπτονται από το ίδιο ασφαλιστήριο συμβόλαιο.

Η νομοθεσία που διέπει τη σύμβαση δυνάμει του άρθρου 7 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ δεν έχει επιπτώσεις στο εφαρμοζόμενο φορολογικό καθεστώς.

Με την επιφύλαξη μεταγενέστερης εναρμόνισης, κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει στις επιχειρήσεις που καλύπτουν κινδύνους στο έδαφός του τις εθνικές του διατάξεις όσον αφορά τα μέτρα για τη διασφάλιση της είσπραξης των έμμεσων και των οιονεί φόρων που οφείλονται βάσει του πρώτου εδαφίου.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 47

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας μπορεί να αναβάλει έως την 1η Ιανουαρίου 1996 την εφαρμογή του άρθρου 54 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο πρώτη φράση. Κατά την περίοδο αυτή, στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 54 παράγραφος 2 εφαρμόζονται οι διατάξεις που περιέχονται στο παρακάτω εδάφιο.

Όταν η τεχνική βάση για τον υπολογισμό των ασφαλιστρών θα έχει ανακοινωθεί στις αρχές του κράτους μέλους κατα-

γωγής, σύμφωνα με το άρθρο 54 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο τρίτη φράση, οι αρχές αυτές διαβιβάζουν αμελλητί αυτή την πληροφορία στις αρχές του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο κίνδυνος για να τους επιτρέψουν να υποβάλουν τα σχόλιά τους. Εάν οι αρχές του κράτους μέλους καταγωγής δεν λαμβάνουν υπόψη αυτά τα σχόλια, πληροφορούν διεξοδικά τις αρχές του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο κίνδυνος δίνοντας αιτιολογία.

Άρθρο 48

Τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν, στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα στο έδαφός τους, και των οποίων τα κτίρια και γήπεδα που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά ξεπερνούν, τη στιγμή της κοινοποίησης της παρούσας οδηγίας, το ποσοστό που αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο α), προθεσμία το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1998 για να συμμορφωθούν με την προαναφερθείσα διάταξη.

Άρθρο 49

Το Βασίλειο της Δανίας μπορεί να αναβάλει έως την 1η Ιανουαρίου 1999 την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας στις υποχρεωτικές ασφαλίσεις εργατικών ατυχημάτων. Κατά την περίοδο αυτή, παραμένει σε εφαρμογή στη Δανία η εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ για τα εργατικά ατυχήματα.

Άρθρο 50

Για την Ισπανία έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996, καθώς και για την Ελλάδα και την Πορτογαλία, έως τις 31 Δεκεμβρίου 1998, θα ισχύει το ακόλουθο μεταβατικό καθεστώς για τις συμβάσεις που καλύπτουν κινδύνους που βρίσκονται αποκλειστικά σε ένα από αυτά τα κράτη μέλη και είναι άλλοι από αυτούς που ορίζονται στο άρθρο 5 στοιχείο δ) της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ:

α) κατά παρέκκλιση του άρθρου 8 παράγραφος 3 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ και των άρθρων 29 και 39 της παρούσας οδηγίας, οι αρμόδιες αρχές αυτών των εν λόγω κρατών μελών μπορούν να απαιτούν την κοινοποίηση, πριν από τη χρησιμοποίησή τους, των γενικών και ειδικών όρων ασφάλισης:

β) το ποσό των τεχνικών αποθεματικών που συνδέονται με τις συμβάσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο ορίζεται υπό τον έλεγχο του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους σύμφωνα με τους κανόνες που όρισε ή, ελλείψει κανόνων, σύμφωνα με την πρακτική που υπάρχει στο έδαφός του σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Η κάλυψη αυτών των αποθεματικών από ισότιμα και διεπόμενα από τους κανόνες της νομισματικής αντιστοιχίας στοιχεία του ενεργητικού και ο εντοπισμός των εν λόγω στοιχείων γίνονται υπό τον έλεγχο αυτού του κράτους μέλους σύμφωνα με τους κανόνες ή τις πρακτικές που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 51

Οι ακόλουθες τεχνικές προσαρμογές που πρέπει να γίνουν στις οδηγίες 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ καθώς και στην παρούσα οδηγία θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην οδηγία 91/675/ΕΟΚ:

- επέκταση των νομικών μορφών που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ,
- τροποποιήσεις του καταλόγου που αναφέρεται στο παράρτημα της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ' προσαρμογή της ορολογίας του καταλόγου αυτού προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις που σημειώνονται στις ασφαλιστικές αγορές,
- διευκρίνιση των στοιχείων που συναποτελούν το περιθώριο φερεγγυότητας, τα οποία απαριθμούνται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η δημιουργία νέων χρηματοπιστωτικών μέσων,
- τροποποίηση του ελαχίστου κεφαλαίου εγγύησης που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι οικονομικές και δημοσιονομικές εξελίξεις,
- τροποποίηση για να ληφθεί υπόψη η δημιουργία νέων χρηματοπιστωτικών μέσων του καταλόγου των στοιχείων που γίνονται δεκτά για την καλυψη τεχνικών αποθεματικών, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 21 της παρούσας οδηγίας, καθώς και οι κανόνες διαφοροποίησης των επενδύσεων οι οποίοι καθορίζονται στο άρθρο 22 της παρούσας οδηγίας,
- τροποποίηση των δυνατοτήτων εύκαμπτης εφαρμογής των κανόνων της νομισματικής αντιστοιχίας, που προβλέπονται στο παράρτημα 1 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ανάπτυξη νέων μέσων κάλυψης του κινδύνου συναλλάγματος ή η πρόσδος που έχει επιτευχθεί στην οικονομική και νομισματική ένωση,
- διευκρίνιση των ορισμών προκειμένου να εξασφαλισθεί η ομοιόμορφη εφαρμογή των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ καθώς και της παρούσας οδηγίας στο σύνολο της Κοινότητας.

Άρθρο 52

1. Τα υποκαταστήματα που έχουν αρχίσει τις δραστηριότητές τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του κράτους μέλους εγκατάστασης πριν από την έναρξη ισχύος των διατάξεων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, θεωρούνται ότι έχουν αποτελέσει αντικείμενο της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφοι 1 έως 5 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ. Τα υποκαταστήματα αυτά διέπονται, από την εν λόγω ημερομηνία έναρξης ισχύος, από τα άρθρα 15, 19, 20 και 22 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ καθώς και από το άρθρο 40 της παρούσας οδηγίας.

2. Τα άρθρα 34 και 35 δεν θίγουν τα κεκτημένα δικαιώματα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που λειτουργούσαν υπό

καθεστώς παροχής υπηρεσιών πριν από την έναρξη ισχύος των διατάξεων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 53

Το ακόλουθο άρθρο παρεμβάλλεται στην οδηγία 73/239/ΕΟΚ:

«Άρθρο 28α

1. Υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, κάθε κράτος μέλος, επιτρέπει στα πρακτορεία και τα υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του να αναφέρονται στον παρόντα τίτλο, να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των συμβάσεων τους σε εκδοχέα εγκατεστημένο στο ίδιο κράτος μέλος, εάν οι αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους μέλους ή, ενδεχομένως, εκείνες του κράτους μέλους που αναφέρεται στο άρθρο 26, πιστοποιούν ότι ο εκδοχέας διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας.

2. Υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, κάθε κράτος μέλος, επιτρέπει στα πρακτορεία και τα υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του να αναφέρονται στον παρόντα τίτλο, να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των συμβάσεων τους σε ασφαλιστική επιχείρηση που έχει την εταιρική έδρα της σε άλλο κράτος μέλος, εάν οι αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους μέλους πιστοποιούν ότι ο εκδοχέας διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας.

3. Όταν ένα κράτος μέλος επιτρέπει, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, στα πρακτορεία και στα υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του και αναφέρονται στον παρόντα τίτλο, να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των συμβάσεών τους σε πρακτορείο ή υποκατάστημα που αναφέρεται στον παρόντα τίτλο και έχει συσταθεί σε άλλο κράτος μέλος, βεβαιώνεται ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του εκδοχέα, ή, αν ενδεχομένως, οι αρχές του κράτους μέλους που αναφέρεται στο άρθρο 26, πιστοποιούν ότι ο εκδοχέας, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, διαθέτει το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας, ότι η νομοθεσία του κράτους μέλους του εκδοχέα παρέχει τη δυνατότητα παρόμοιας μεταβίβασης και ότι αυτό το κράτος μέλος συμφωνεί για την μεταβίβαση.

4. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1, 2 και 3, το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται το πρακτορείο ή υποκατάστημα που προβαίνει στην εκχώρηση, επιτρέπει την πράξη αυτή μόλις του διαβιβασθεί η συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους του κινδύνου, εφόσον το κράτος αυτό είναι διάφορο του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται το πρακτορείο ή υποκατάστημα που προβαίνει στην εκχώρηση.

5. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών των οποίων ζητείται η γνώμη κοινοποιούν τη γνώμη ή τη συγκατάθεσή τους στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εκχωρήτριας ασφαλιστικής επιχείρησης εντός τριών μηνών από την παραλαβή της σχετικής αίτησης' σε περίπτωση που αρχές των οποίων ζητείται η γνώμη δεν απαντήσουν έως ότου λήξει η προθεσμία αυτή, αυτό ισοδυναμεί προς θετική γνώμη ή σιωπηρή συγκατάθεση.

6. Η επιτραπέζια σύμφωνα με το παρόν άρθρο μεταβίβαση υπόκειται σε δημοσιότητα στο κράτος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος, κατά τα οριζόμενα στη νομοθεσία του κράτους αυτού. Η μεταβίβαση αντιστασεται αυτοδικαίως στους αντισυμβαλλόμενους, στους ασφαλισμένους και σε όποιον έλκει δικαιώματα ή υπέχει υποχρεώσεις που απορρέουν από τις εκχωρούμενες συμβάσεις.

Η διάταξη αυτή δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να προβλέψουν την δυνατότητα για τους αντισυμβαλλόμενους να καταγγείλουν τη σύμβαση εντός ορισμένης προθεσμίας από τη μεταβίβαση.»

Άρθρο 54

1. Παρά την ύπαρξη αντίθετων διατάξεων, κάθε κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου οι συμβάσεις οι σχετικές με τον κλάδο 2 του σημείου Α του παραρτήματος της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ μπορούν να αντικαταστήσουν εν μέρει ή πλήρως την κάλυψη ασθένειας που παρέχεται από το νόμιμο καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης, μπορεί να απαιτεί ότι η σύμβαση πρέπει να είναι σύμφωνη με τις ειδικές νομικές διατάξεις που ισχύουν σε αυτό το κράτος υπέρ του γενικού συμφέροντος για αυτό τον ασφαλιστικό κλάδο και να ανακοινώνονται οι γενικοί και ειδικοί όροι αυτής της ασφάλισης στις αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους μέλους πριν από τη χρησιμοποίησή τους.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν η τεχνική της ασφάλειας ασθένειας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 να είναι ανάλογη με εκείνη της ασφάλειας ζωής όταν:

- τα καταβληθέντα ασφαλίστρα υπολογίζονται βάσει πινάκων συχνότητας ασθενειών και άλλων σχετικών στατιστικών στοιχείων στην περίπτωση του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο κίνδυνος, σύμφωνα με τις μαθηματικές μεθόδους που εφαρμόζονται στον τομέα των ασφαλίσεων,
- συνιστάται αποθεματικό γήρατος,
- ο ασφαλιστής μπορεί να ακυρώσει τη σύμβαση μόνο κατά τη διάρκεια ορισμένης χρονικής περιόδου που καθορίζεται από το κράτος όπου βρίσκεται ο κίνδυνος,
- η σύμβαση προβλέπει τη δυνατότητα αύξησης των ασφαλίστρων ή μείωσης των δόσεων, ακόμα και για τις τρέχουσες συμβάσεις,
- η σύμβαση προβλέπει τη δυνατότητα να αλλάξει ο αντισυμβαλλόμενος τη σύμβασή του για μία νέα σύμβαση σύμφωνη προς την παράγραφο 1, την οποία προτείνει η ίδια ασφαλιστική επιχείρηση ή ο ίδιος κλάδος ασφαλίσεων και λαμβάνει υπόψη τα κεκτημένα δικαιώματα. Θα λαμβάνεται ιδίως υπόψη το αποθεματικό γήρατος και θα απαιτείται νέα ιατρική εξέταση μόνο σε περίπτωση επέκτασης της κάλυψης.

Σε παρόμοια περίπτωση, οι αρχές αυτού του κράτους μέλους δημοσιεύουν τους πίνακες συχνότητας των ασθενειών και άλλα σχετικά στατιστικά στοιχεία που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο και τα διαβιβάζουν στις αρχές του κράτους καταγωγής. Τα ασφαλίστρα πρέπει να είναι επαρ-

κή, σύμφωνα με εύλογες αναλογιστικές υποθέσεις, ώστε να επιτρέπουν στις επιχειρήσεις να πληρούν όλες τις υποχρεώσεις τους τις σχετικές με όλα τα στοιχεία της οικονομικής τους κατάστασης. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί να ανακοινώνεται η τεχνική βάση υπολογισμού των ασφαλίστρων στις αρμόδιες αρχές του προτού διατεθεί στην αγορά το προϊόν. Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται επίσης σε περίπτωση τροποποίησης των τρεχουσών συμβάσεων.

Άρθρο 55

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που εφαρμόζουν στο έδαφός τους, με δική τους ευθύνη, την υποχρεωτική ασφάλεια των εργατικών ατυχημάτων στο έδαφός τους, την τήρηση των ειδικών διατάξεων που προβλέπονται στην εθνική τους νομοθεσία σχετικά με την ασφάλεια αυτή, με εξαίρεση τις διατάξεις τις σχετικές με τη χρηματοπιστωτική εποπτεία, που υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέλους καταγωγής.

Άρθρο 56

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις που λαμβάνονται για μία ασφαλιστική επιχείρηση κατ' εφαρμογή των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, να είναι δυνατό να αποτελέσουν το αντικείμενο δικαστικής προσφυγής.

Άρθρο 57

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1993 τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία και τις θέτουν σε ισχύ το αργότερο την 1η Ιουλίου 1994. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή εκδίδονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που καλύπτει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 58

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 18 Ιουνίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Vitor MARTINS

ΟΔΗΓΙΑ 92/59/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Ιουνίου 1992

για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι πρέπει να εκδοθούν τα μέτρα για την προοδευτική εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς κατά τη διάρκεια χρονικής περιόδου που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 1992' ότι η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα εντός του οποίου εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων'

ότι ορισμένα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει οριζόντια νομοθεσία για την ασφάλεια των προϊόντων η οποία επιβάλλει, μεταξύ άλλων, στους οικονομικούς φορείς γενική υποχρέωση να διαθέτουν στο εμπόριο μόνον ασφαλή προϊόντα' ότι οι νομοθεσίες αυτές διαφέρουν μεταξύ τους όσον αφορά το βαθμό προστασίας που παρέχουν στον άνθρωπο' ότι οι διαφορές αυτές και η έλλειψη οριζόντιας νομοθεσίας σε άλλα κράτη μέλη ενδέχεται να δημιουργήσουν εμπόδια στις συναλλαγές και να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό εντός της εσωτερικής αγοράς'

ότι είναι πολύ δύσκολο να θεσπιστεί κοινοτική νομοθεσία για κάθε υπάρχον ή δυνάμενο να δημιουργηθεί προϊόν' ότι χρειάζεται ένα ευρύτατο νομοθετικό πλαίσιο οριζόντιου χαρακτήρα για να καλυφθούν τόσο τα προϊόντα αυτά όσο και τα κενά της ισχύουσας ή μελλοντικής ειδικής νομοθεσίας, προκειμένου ιδίως να εξασφαλιστεί υψηλός βαθμός προστασίας της ασφαλείας και της υγείας των προσώπων σύμφωνα με το άρθρο 100 Α παράγραφος 3 της συνθήκης'

ότι, συνεπώς, πρέπει να θεσπιστεί, σε κοινοτικό επίπεδο, μια γενική επιταγή ασφαλείας για όλα τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά και προορίζονται για τους καταναλωτές ή ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν από τους καταναλωτές' ότι, ωστόσο, πρέπει να εξαιρεθούν, λόγω της φύσης τους, ορισμένα μεταχειρισμένα προϊόντα'

ότι η παρούσα οδηγία δεν αφορά τις εγκαταστάσεις παραγωγής, τα επενδυτικά αγαθά και τα άλλα προϊόντα που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά στα πλαίσια επαγγελματικής δραστηριότητας'

ότι η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται, όταν δεν υπάρχουν ειδικές διατάξεις, στα πλαίσια κοινοτικών ρυθμίσεων, στον τομέα της ασφαλείας των συγκεκριμένων προϊόντων'

ότι, όταν υπάρχουν ειδικές κοινοτικές ρυθμίσεις, για ολική εναρμόνιση, και ιδίως ρυθμίσεις που έχουν θεσπιστεί με βάση τη νέα προσέγγιση, οι οποίες ρυθμίζουν τις υποχρεώσεις όσον αφορά την ασφάλεια των προϊόντων, δεν χρειάζεται να επιβληθούν, στους οικονομικούς φορείς, νέες υποχρεώσεις όσον αφορά τη διάθεση στην αγορά προϊόντων που καλύπτονται από τις ρυθμίσεις αυτές'

ότι, όταν οι διατάξεις μιας ειδικής κοινοτικής ρύθμισης καλύπτουν μόνον ορισμένες πτυχές της ασφαλείας ή ορισμένες κατηγορίες κινδύνου του συγκεκριμένου προϊόντος, οι υποχρεώσεις των οικονομικών φορέων για τις πτυχές αυτές καθορίζονται μόνο από τις διατάξεις αυτές'

ότι η υποχρέωση τήρησης της γενικής επιταγής ασφαλείας πρέπει να συμπληρωθεί με την υποχρέωση των οικονομικών φορέων να παρέχουν στον καταναλωτή τις σχετικές πληροφορίες και να λαμβάνουν τα ανάλογα μέτρα σε συνάρτηση με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων ώστε να είναι ενημερωμένοι για τους ενδεχόμενους κινδύνους που θα μπορούσαν να προκύψουν από τα προϊόντα αυτά'

ότι, ελλείψει συγκεκριμένων ρυθμίσεων, πρέπει να οριστούν κριτήρια για την αξιολόγηση της ασφαλείας του προϊόντος'

ότι τα κράτη μέλη πρέπει να συστήσουν αρχές που θα είναι επιφορτισμένες με τον έλεγχο της ασφαλείας των προϊόντων και οι οποίες θα έχουν τις αναγκαίες εξουσίες για να λαμβάνουν τα ενδεικνύμενα μέτρα'

ότι είναι ιδίως ανάγκη να περιληφθεί, στα ενδεικνύμενα μέτρα, η εξουσία των κρατών μελών να οργανώνουν, με αποτελεσματικό και άμεσο τρόπο, την απόσυρση των επικίνδυνων προϊόντων, που έχουν ήδη διατεθεί στην αγορά'

ότι, προκειμένου να διαφυλαχθεί η ενότητα της αγοράς, η Επιτροπή πρέπει να ενημερώνεται για όλα τα μέτρα που περιορίζουν τη διάθεση ενός προϊόντος στην αγορά ή που επιβάλλουν την απόσυρσή του από την αγορά, εκτός από τα μέτρα που έχουν σχέση με συμβάν τοπικού χαρακτήρα και,

(1) ΕΕ αριθ. C 156 της 27. 6. 1990, σ. 8.

(2) ΕΕ αριθ. C 96 της 17. 4. 1990, σ. 283 και απόφαση της 11ης Ιουνίου 1992 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) ΕΕ αριθ. C 75 της 26. 3. 1990, σ. 1.

εν πάση περιπτώσει, περιοριζόμενο στο έδαφος του οικείου κράτους, ότι τα μέτρα αυτά μπορούν να λαμβάνονται μόνο στα πλαίσια των διατάξεων της συνθήκης, και ιδίως των άρθρων 30 έως 36¹

ότι, η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις διαδικασίες κοινοποίησης που προβλέπονται στην οδηγία 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών⁽¹⁾, καθώς και στην απόφαση 88/383/ΕΟΚ της Επιτροπής της 24ης Φεβρουαρίου 1988 που προβλέπει τη βελτίωση της πληροφόρησης στον τομέα της ασφαλείας, της υγιεινής και της υγείας στους χώρους εργασίας⁽²⁾

ότι ο αποτελεσματικός έλεγχος της ασφαλείας των προϊόντων απαιτεί την ίδρυση, σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο, ενός συστήματος ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών για επείγουσες περιπτώσεις που αφορούν την ασφάλεια ενός προϊόντος και ότι, συνεπώς, πρέπει να ενταχθεί στην παρούσα οδηγία η διαδικασία που θεσπίζεται με την απόφαση 89/45/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1988 για την καθέρωση κοινοτικού συστήματος γρήγορης ανταλλαγής πληροφοριών όσον αφορά τους κινδύνους που απορρέουν από τη χρήση καταναλωτικών προϊόντων⁽³⁾ και να καταργηθεί η προαναφερόμενη απόφαση, ότι, εξάλλου, είναι σκόπιμο να περιληφθούν στην παρούσα οδηγία οι λεπτομερείς διαδικασίες που θεσπίζονται με την προαναφερόμενη απόφαση και να δοθεί στην Επιτροπή η εξουσία να τις αναπροσαρμόσει επικουρούμενη από επιτροπή⁴

ότι, εξάλλου, υπάρχουν ήδη ισοδύναμες διαδικασίες κοινοποίησης για τα φαρμακευτικά προϊόντα που καλύπτονται από τις οδηγίες 75/319/ΕΟΚ⁽⁴⁾ και 81/851/ΕΟΚ⁽⁵⁾, για τις ασθένειες των ζώων που καλύπτονται από την οδηγία 82/894/ΕΟΚ⁽⁶⁾, για τα προϊόντα ζωικής προέλευσης που καλύπτονται από την οδηγία 89/662/ΕΟΚ⁽⁷⁾ και με τη μορφή του συστήματος ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών σε περίπτωση έκτακτου κινδύνου από ακτινοβολίες το οποίο προβλέπεται από την απόφαση 87/600/Ευρατόμ⁽⁸⁾

ότι, τα κράτη μέλη είναι αρμόδια, κατά κύριο λόγο και στα πλαίσια των διατάξεων της συνθήκης, ιδίως δε των άρθρων 30 έως 36, να λαμβάνουν τα ενδεικνύμενα μέτρα έναντι των επικίνδυνων προϊόντων που βρίσκονται στο έδαφός τους⁹

ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, οι αποφάσεις που λαμβάνονται για ένα συγκεκριμένο προϊόν ενδέχεται να αποκλίνουν από

το ένα κράτος μέλος στο άλλο, ότι, οι αποκλίσεις αυτές ενδέχεται να δημιουργήσουν απαράδεκτες διαφορές στην προστασία των καταναλωτών και εμπόδια για το ενδοκοινοτικό εμπόριο¹⁰

ότι είναι δυνατόν να χρειαστεί να αντιμετωπιστούν σοβαρά προβλήματα ασφαλείας για ένα προϊόν τα οποία επηρεάζουν ή θα μπορούσαν να επηρεάσουν, στο εγγύς μέλλον, ολόκληρη την Κοινότητα ή ένα σημαντικό τμήμα της, και τα οποία, λόγω της φύσεως του προβλήματος ασφαλείας που θέτει το προϊόν, και ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του, δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά στα πλαίσια των διαδικασιών που προβλέπονται στις ειδικές κοινοτικές ρυθμίσεις που ισχύουν για το συγκεκριμένο προϊόν ή τη συγκεκριμένη κατηγορία προϊόντων¹¹

ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να προβλεφθεί ένας κατάλληλος μηχανισμός ο οποίος θα επιτρέπει, ως έσχατο μέτρο, τη θέσπιση μέτρων που θα ισχύουν σε ολόκληρη την Κοινότητα, υπό μορφή απόφασης που θα απευθύνεται προς τα κράτη μέλη, προκειμένου να αντιμετωπιστούν έκτακτες περιστάσεις όπως οι προαναφερόμενες, ότι, μια τέτοια απόφαση δεν εφαρμόζεται αμέσως στους οικονομικούς φορείς, δεδομένου ότι απαιτείται προηγουμένως η μετατροπή της σε εθνική πράξη, ότι τα μέτρα που θεσπίζονται με τη διαδικασία αυτή μπορούν να έχουν περιορισμένη μόνο χρονική ισχύ και πρέπει να θεσπίζονται από την Επιτροπή η οποία θα επικουρείται από μια επιτροπή αντιπροσώπων των κρατών μελών, ότι, για τη συνεργασία με τα κράτη μέλη, πρέπει να συσταθεί μια ρυθμιστική επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία III εναλλακτική λύση β) της απόφασης 87/373/ΕΟΚ⁽⁹⁾

ότι η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει τα δικαιώματα των θυμάτων κατά την έννοια της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1985 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων⁽¹⁰⁾

ότι τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέπουν ενδεχόμενα ένδικα μέσα ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων όσον αφορά τα μέτρα που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές, τα οποία περιορίζουν τη διάθεση στην αγορά ή επιβάλλουν την απόσυρση ενός προϊόντος¹²

ότι πρέπει να εξεταστεί η δυνατότητα, με βάση την κεκτημένη πείρα, ενδεχόμενης προσαρμογής της παρούσας οδηγίας, ιδίως σε ό,τι αφορά την επέκταση του πεδίου εφαρμογής και τις διατάξεις για τις επείγουσες περιπτώσεις και τις παρεμβάσεις σε κοινοτικό επίπεδο¹³

ότι, εξάλλου, η θέσπιση μέτρων για εισαγόμενα προϊόντα με σκοπό την πρόληψη των κινδύνων για την ασφάλεια και την υγεία του ανθρώπου πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας,

(1) ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1983, σ. 8.

(2) ΕΕ αριθ. L 183 της 14. 7. 1988, σ. 34.

(3) ΕΕ αριθ. L 17 της 21. 1. 1989, σ. 51.

(4) ΕΕ αριθ. L 147 της 9. 6. 1975, σ. 13.

(5) ΕΕ αριθ. L 317 της 6. 11. 1981, σ. 1.

(6) ΕΕ αριθ. L 378 της 31. 12. 1982, σ. 58.

(7) ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989, σ. 13.

(8) ΕΕ αριθ. L 371 της 30. 12. 1987, σ. 76.

(9) ΕΕ αριθ. L 197 της 18. 7. 1987, σ. 3.

(10) ΕΕ αριθ. L 210 της 7. 8. 1985, σ. 29.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ I

Στόχοι, πεδίο εφαρμογής, ορισμοί

Άρθρο 1

1. Σκοπός των διατάξεων της παρούσας οδηγίας είναι να εξασφαλιστεί η ασφάλεια των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά.

2. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται εφόσον δεν υπάρχουν, στις κοινοτικές ρυθμίσεις, ειδικές διατάξεις που να διέπουν την ασφάλεια των συγκεκριμένων προϊόντων.

Ιδιαίτερος, όταν μια ειδική κοινοτική ρύθμιση περιέχει διατάξεις που καθορίζουν υποχρεώσεις ασφαλείας για τα προϊόντα τα οποία ρυθμίζουν, σε κάθε περίπτωση τα άρθρα 2 έως 4 δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα αυτά.

Όταν μια ειδική κοινοτική ρύθμιση περιέχει διατάξεις που ρυθμίζουν μερικές μόνον πτυχές ασφαλείας ή μερικές μόνον κατηγορίες κινδύνου των συγκεκριμένων προϊόντων, για τις πτυχές αυτές ασφαλείας ή τις κατηγορίες αυτές κινδύνου εφαρμόζονται αυτές οι διατάξεις.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

α) «προϊόν»: κάθε προϊόν που προορίζεται για τους καταναλωτές ή ενδέχεται να χρησιμοποιηθεί από τους καταναλωτές, το οποίο χορηγείται στα πλαίσια μιας εμπορικής δραστηριότητας, επ' αμοιβή ή δωρεάν, είτε είναι καινούργες, είτε μεταχειρισμένο, είτε ανακαινισμένο.

Ωστόσο, η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα μεταχειρισμένα προϊόντα που χορηγούνται ως αντίκες ή ως προϊόντα που πρέπει να επισκευαστούν ή να ανακαινιστούν πριν τη χρήση τους, εφόσον ο προμηθευτής ενημερώνει σχετικά σαφώς το πρόσωπο στο οποίο προμηθεύει το προϊόν

β) «ασφαλές προϊόν»: κάθε προϊόν το οποίο, υπό τις συνθήκες ή ευλόγως προβλεπτές συνθήκες χρήσης, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειας χρήσης, δεν παρουσιάζει κανένα κίνδυνο ή μόνον κινδύνους χαμηλού επιπέδου που συμβιβάζονται με τη χρήση του προϊόντος και οι οποίοι θεωρούνται ως αποδεκτοί στα πλαίσια ενός υψηλού βαθμού προστασίας της υγείας και της ασφαλείας των προσώπων, βάσει, ιδίως, των ακόλουθων στοιχείων:

— των χαρακτηριστικών του προϊόντος, και ιδίως της σύνθεσής του, της συσκευασίας του, του τρόπου συναρμολόγησής του και της συντήρησής του,

— των επιπτώσεων που έχει το προϊόν αυτό σε άλλα, στην περίπτωση που είναι ευλόγως δυνατόν να προβλεφθεί ότι τα προϊόντα αυτά θα χρησιμοποιηθούν μαζί,

— της παρουσίας του προϊόντος, της επισήμανσής του, των τυχόν οδηγιών χρήσης του και του τρόπου διάθεσής του, καθώς και κάθε άλλης οδηγίας ή πληροφορίας που προέρχεται από τον κατασκευαστή,

— των κατηγοριών καταναλωτών που αντιμετωπίζουν σοβαρό κίνδυνο λόγω της χρησιμοποίησής του προϊόντος, και ιδίως των παιδιών.

Η δυνατότητα επίτευξης υψηλότερου βαθμού ασφαλείας ή προμήθειας άλλων προϊόντων που παρουσιάζουν μικρότερο κίνδυνο, δεν συνιστά επαρκή λόγο για τον χαρακτηρισμό ενός προϊόντος ως ανασφαλούς ή επικινδύνου

γ) «επικίνδυνο προϊόν»: κάθε προϊόν που δεν ανταποκρίνεται στον ορισμό του ασφαλούς προϊόντος κατά την έννοια του στοιχείου β) του παρόντος άρθρου

δ) «παραγωγός»:

— ο κατασκευαστής του προϊόντος, όταν είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα, και οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εμφανίζεται ως κατασκευαστής, αναγράφοντας στο προϊόν το όνομά του, το σήμα του ή οποιοδήποτε άλλο διακριτικό σήμα, ή το πρόσωπο που ανακαινίζει το προϊόν,

— ο αντιπρόσωπος του κατασκευαστή, εφόσον ο κατασκευαστής δεν είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα, ή, ελλείψει αντιπροσώπου εγκατεστημένου στην Κοινότητα, ο εισαγωγέας του προϊόντος,

— οι άλλοι επαγγελματίες του εμπορικού κυκλώματος, στο μέτρο που οι δραστηριότητές τους μπορούν να επηρεάσουν τα χαρακτηριστικά ασφαλείας ενός προϊόντος που διατίθεται στην αγορά

ε) «διανομέας»: κάθε επαγγελματίας του εμπορικού κυκλώματος, του οποίου η δραστηριότητα δεν επηρεάζει τα χαρακτηριστικά ασφαλείας του προϊόντος.

ΤΙΤΛΟΣ II

Γενική υποχρέωση ασφαλείας

Άρθρο 3

1. Οι παραγωγοί υποχρεούνται να διαθέτουν στην αγορά μόνον ασφαλή προϊόντα.

2. Οι παραγωγοί πρέπει, στα όρια των αντίστοιχων δραστηριοτήτων τους:

— να παρέχουν στον καταναλωτή τις κατάλληλες πληροφορίες που του επιτρέπουν να αξιολογεί τους εγγενείς

κινδύνους που παρουσιάζει το προϊόν κατά τη διάρκεια της συνήθους ή ευλόγως προβλεπτής χρήσης του, εφόσον οι κίνδυνοι αυτοί δεν είναι αμέσως προφανείς χωρίς κατάλληλη προειδοποίηση, και να προστατεύεται από αυτούς.

Παρ' όλα αυτά, η παρουσία της προειδοποίησης αυτής δεν απαλλάσσει από την υποχρέωση τήρησης των άλλων υποχρεώσεων που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία,

- να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα, ανάλογα με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων που προμηθεύουν, που τους επιτρέπουν να τηρούνται ενήμεροι των κινδύνων που ενδέχεται να παρουσιάζουν τα προϊόντα αυτά και να αναλαμβάνουν τις κατάλληλες δράσεις, συμπεριλαμβανόμενης, εν ανάγκη, της απόσυρσης του συγκεκριμένου προϊόντος από την αγορά για να αποφευχθούν οι κίνδυνοι αυτοί.

Τα προαναφερόμενα μέτρα περιλαμβάνουν, π.χ., σε όλες τις ενδεικνυόμενες περιπτώσεις, τη σήμανση του προϊόντος ή της παρτίδας του προϊόντος κατά τρόπο που να επιτρέπει την αναγνώρισή του, τη διενέργεια δειγματοληπτικών δοκιμών στα προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο και την εξέταση των διατυπωμένων καταγγελιών και την ενημέρωση των διανομέων για την ακολουθούμενη πορεία.

3. Οι διανομείς υποχρεούνται να ενεργούν επιμελώς ώστε να συμβάλλουν στην τήρηση της γενικής υποχρέωσης ασφαλείας, ιδιαιτέρως με το να μην προμηθεύουν προϊόντα, για τα οποία γνωρίζουν ή για τα οποία θα έπρεπε να είχαν κρίνει, βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που διαθέτουν και λόγω της επαγγελματικής τους πείρας, ότι δεν ανταποκρίνονται στην υποχρέωση αυτή. Οι διανομείς πρέπει, ιδίως, στα όρια των αντίστοιχων δραστηριοτήτων τους, να συμμετέχουν στην παρακολούθηση της ασφάλειας των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά, ιδίως με τη διαβίβαση των στοιχείων που αφορούν τους κινδύνους των προϊόντων και με τη συνεργασία τους στις δράσεις που αναλαμβάνονται για την αποφυγή των κινδύνων αυτών.

Άρθρο 4

1. Όταν δεν υπάρχουν ειδικές κοινοτικές διατάξεις που να διέπουν την ασφάλεια των συγκεκριμένων προϊόντων, ένα προϊόν θεωρείται ως ασφαλές όταν είναι σύμφωνο προς τις ειδικές εθνικές ρυθμίσεις του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κυκλοφορεί το προϊόν, οι οποίες εκδίδονται στα πλαίσια της συνθήκης, και ιδίως των άρθρων 30 και 36, και οι οποίες καθορίζουν τις απαιτήσεις στις οποίες το προϊόν πρέπει να ανταποκρίνεται από άποψη υγείας και ασφαλείας προκειμένου να διατίθεται στο εμπόριο.

2. Εάν δεν υπάρχουν οι ειδικές ρυθμίσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η συμφωνία ενός προϊόντος προς τη γενική επιταγή ασφαλείας κρίνεται βάσει των μη υποχρεωτικών εθνικών προτύπων που μεταφέρουν ένα ευρωπαϊκό πρότυπο ή, εφόσον υπάρχουν, των κοινοτικών τεχνικών προδιαγραφών ή, ελλείψει αυτών, των προτύπων που εκδίδονται στο κράτος μέλος στο οποίο κυκλοφορεί το προϊόν, των κανόνων ορθής συμπεριφοράς όσον αφορά την υγεία και την ασφάλεια οι οποίοι ισχύουν στον συγκεκριμένο τομέα, ή ακόμη των τεχνικών και τεχνολογικών γνώσεων

καθώς και της ασφαλείας την οποία μπορούν ευλόγως να αναμένουν οι καταναλωτές.

3. Η συμφωνία ενός προϊόντος προς τις διατάξεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 δεν εμποδίζει τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να λαμβάνουν τα ενδεικνυόμενα μέτρα για να περιορίζουν τη διάθεσή του στην αγορά ή να ζητούν την απόσυρσή του από την αγορά εάν, παρά τη συμφωνία αυτή, αποδεικνύεται ότι το προϊόν είναι επικίνδυνο για την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών.

ΤΙΤΛΟΣ III

Υποχρεώσεις και εξουσίες των κρατών μελών

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να επιβάλλουν στους παραγωγούς και τους διανομείς να τηρούν τις υποχρεώσεις που υπέχουν δυνάμει της παρούσας οδηγίας ούτως ώστε τα προϊόντα που διαθέτουν στην αγορά να είναι ασφαλή.

Τα κράτη μέλη πρέπει, ιδιαιτέρως, να συστήνουν ή να ορίζουν τις αρχές στις οποίες ανατίθεται ο έλεγχος της συμφωνίας των προϊόντων με την υποχρέωση να διατίθενται στην αγορά μόνον ασφαλή προϊόντα, μεριμνώντας ώστε οι αρχές αυτές να διαθέτουν τις αναγκαίες εξουσίες για τη λήψη των κατάλληλων μέτρων που πρέπει να λαμβάνουν δυνάμει της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να επιβάλλουν κατάλληλες κυρώσεις σε περίπτωση που δεν τηρούνται οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις αρχές αυτές στην Επιτροπή, η οποία διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές στα υπόλοιπα κράτη μέλη.

Άρθρο 6

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 5, τα κράτη μέλη διαθέτουν τις αναγκαίες εξουσίες, οι οποίες ασκούνται ανάλογα με τη σοβαρότητα του κινδύνου και εντός του πλαισίου της συνθήκης, ιδίως δε των άρθρων 30 και 36, για να λαμβάνουν ενδεδειγμένα μέτρα τα οποία αποσκοπούν, μεταξύ άλλων:

- α) στη διοργάνωση, έστω και μετά τη διάθεση ενός προϊόντος στην αγορά ως ασφαλούς, κατάλληλων ελέγχων των χαρακτηριστικών ασφαλείας του προϊόντος, σε επαρκή κλίμακα, μέχρι το τελευταίο στάδιο της χρήσης ή της κατανάλωσής του
- β) στην απαίτηση όλων των αναγκαίων πληροφοριών από τα ενδιαφερόμενα μέρη
- γ) στη λήψη δειγμάτων ενός προϊόντος ή μιας σειράς προϊόντων για να τα υποβάλουν σε αναλύσεις ασφαλείας
- δ) στην επιβολή προϋποθέσεων για τη διάθεση ενός προϊόντος στην αγορά, ούτως ώστε να το καταστήσουν

ασφαλές, και στην απαίτηση αναγραφής, στο προϊόν, κατάλληλων προειδοποιήσεων για τους τυχόν κινδύνους που παρουσιάζει·

- ε) στην υποχρέωση έγκαιρης και κατάλληλης ενημέρωσης, ακόμα και με τη δημοσίευση ειδικών προειδοποιήσεων, των προσώπων που ενδέχεται να εκτεθούν στον κίνδυνο που απορρέει από ένα προϊόν, για τον κίνδυνο αυτό·
- στ) στην προσωρινή απαγόρευση, κατά το διάστημα που απαιτείται για τη διενέργεια των διαφόρων ελέγχων, της προμήθειας, της πρότασης προμήθειας ή της έκθεσης ενός προϊόντος ή μιας παρτίδας ενός προϊόντος, όταν υπάρχουν σαφείς και συγκλίνουσες ενδείξεις για τον επικίνδυνο χαρακτήρα τους·
- ζ) στην απαγόρευση διάθεσης στην αγορά ενός προϊόντος ή μιας παρτίδας προϊόντων, που αποδεικνύονται επικίνδυνα, και στη θέσπιση των απαιτούμενων συνοδευτικών μέτρων προκειμένου να εξασφαλιστεί η τήρηση της απαγόρευσης αυτής·
- η) στην αποτελεσματική και άμεση διοργάνωση της απόσυρσης ενός επικίνδυνου προϊόντος ή μιας επικίνδυνης παρτίδας προϊόντων που έχουν ήδη διατεθεί στην αγορά και, εν ανάγκη, την καταστροφή τους υπό κατάλληλες συνθήκες.

2. Τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών δυνάμει του παρόντος άρθρου απευθύνονται, ανάλογα με την περίπτωση:

- α) στον παραγωγό·
- β) στα όρια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, στους διανομείς, και ιδίως στο πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την πρώτη διανομή στην εθνική αγορά·
- γ) σε κάθε άλλο πρόσωπο, όταν αυτό κρίνεται αναγκαίο, για τη συνεργασία με τις δράσεις που αναλαμβάνονται για να αποφευχθούν οι κίνδυνοι που απορρέουν από ένα προϊόν.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Κοινοποίηση και ανταλλαγή πληροφοριών

Άρθρο 7

1. Όταν ένα κράτος μέλος λαμβάνει μέτρα που περιορίζουν τη διάθεση ενός προϊόντος ή μιας παρτίδας προϊόντων στην αγορά ή επιβάλλουν την απόσυρσή τους από την αγορά, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία δ) έως η), κοινοποιεί τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, εφόσον η κοινοποίηση αυτή δεν επιβάλλεται από ειδική κοινοτική νομοθεσία, διευκρινίζοντας τους λόγους για τους οποίους τα έλαβε. Η υποχρέωση αυτή δεν ισχύει εάν τα μέτρα σχετίζονται με ένα συμβάν το οποίο έχει τοπικό αντίκτυπο και το οποίο, εν πάση περιπτώσει, περιορίζεται στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους.

2. Η Επιτροπή ζητά τη γνώμη των ενδιαφερόμενων μερών το συντομότερο δυνατόν. Εάν μετά τη διαβούλευση αυτή, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το μέτρο είναι δικαιολογημένο, ενημερώνει αμέσως σχετικά το κράτος μέλος που έλαβε την πρωτοβουλία καθώς και τα υπόλοιπα κράτη μέλη. Εάν, μετά τη διαβούλευση αυτή, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το μέτρο είναι αδικαιολόγητο, ενημερώνει αμέσως σχετικά το κράτος μέλος που ανέλαβε την πρωτοβουλία.

ΤΙΤΛΟΣ V

Επείγουσες καταστάσεις και επεμβάσεις σε κοινοτικό επίπεδο

Άρθρο 8

1. Όταν ένα κράτος μέλος λαμβάνει ή αποφασίζει να λάβει επείγοντα μέτρα για να εμποδίσει, να περιορίσει ή να υποβάλει, σε ιδιαίτερους όρους, την εμπορία ή τη μετέπειτα χρήση, στο έδαφός του, ενός προϊόντος ή μιας παρτίδας ενός προϊόντος, λόγω του σοβαρού και άμεσου κινδύνου που παρουσιάζουν για την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών, το προϊόν αυτό ή η παρτίδα αυτή προϊόντος, ενημερώνει επείγοντως την Επιτροπή, υπό την προϋπόθεση ότι η υποχρέωση αυτή δεν προβλέπεται από ισοδύναμες διαδικασίες στα πλαίσια άλλων κοινοτικών πράξεων.

Η υποχρέωση αυτή δεν ισχύει εάν τα αποτελέσματα του κινδύνου δεν υπερβαίνουν ή δεν μπορούν να υπερβούν το έδαφος του οικείου κράτους μέλους.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη μπορούν να κοινοποιούν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με την ύπαρξη σοβαρού και άμεσου κινδύνου, ακόμη και πριν αποφασίσουν να λάβουν τα σχετικά μέτρα.

2. Μόλις λάβει τις πληροφορίες αυτές, η Επιτροπή ελέγχει τη συμφωνία τους με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας και τις διαβιβάζει στα υπόλοιπα κράτη μέλη, τα οποία, στη συνέχεια, κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή τα μέτρα που λαμβάνουν.

3. Οι λεπτομερείς διαδικασίες για το κοινοτικό σύστημα ενημέρωσης που προβλέπεται στο παρόν άρθρο περιέχονται στο παράρτημα. Η Επιτροπή προσαρμόζει τις λεπτομερείς αυτές διαδικασίες με την διαδικασία του άρθρου 11.

Άρθρο 9

Εάν η Επιτροπή, μέσω της κοινοποίησης εκ μέρους ενός κράτους μέλους ή μέσω πληροφοριών που της διαβιβάζει ένα κράτος μέλος, ιδίως βάσει των άρθρων 7 και 8, γνωρίζει την ύπαρξη σοβαρού και άμεσου κινδύνου που παρουσιάζει ένα προϊόν για την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών διάφορα κράτη μέλη και

- α) εάν ένα περισσότερα κράτη μέλη έχουν λάβει μέτρα με τα οποία περιορίζεται η διάθεση του προϊόντος στην αγορά ή επιβάλλεται η απόσυρσή του από την αγορά, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία δ) έως η) και
- β) εάν υπάρχει διαφορά μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την θέσπιση μέτρων για τον εν λόγω κίνδυνο και
- γ) εάν ο κίνδυνος δεν είναι δυνατόν, λόγω της φύσεως του προβλήματος ασφαλείας που θέτει το προϊόν και λόγω του επείγοντος χαρακτήρα της κατάστασης, να αντιμετωπιστεί στα πλαίσια των διαδικασιών που προβλέπονται από τις ειδικές κοινοτικές ρυθμίσεις που ισχύουν για το συγκεκριμένο προϊόν ή τη συγκεκριμένη κατηγορία προϊόντων και
- δ) εάν ο κίνδυνος είναι δυνατόν να εξαλειφθεί αποτελεσματικά μόνον με τη θέσπιση κατάλληλων μέτρων τα οποία θα εφαρμόζονται σε κοινοτικό επίπεδο προκειμένου να εξασφαλιστεί η προστασία της υγείας και της ασφαλείας των καταναλωτών και η καλή λειτουργία της κοινής αγοράς,

η Επιτροπή, αφού ζητήσει τη γνώμη των κρατών μελών και μετά από αίτηση ενός τουλάχιστον κράτους μέλους, μπορεί να εκδίδει απόφαση, με τη διαδικασία του άρθρου 11, η οποία επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να λάβουν προσωρινά μέτρα, μεταξύ εκείνων τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία δ) έως η).

Άρθρο 10

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή έκτακτης ανάγκης η οποία είναι αρμόδια για την ασφάλεια των προϊόντων και η οποία καλείται στο εξής «επιτροπή». Η επιτροπή απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από έναν αντιπρόσωπο της Επιτροπής.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 9 στοιχείο γ), εξασφαλίζεται στενή συνεργασία μεταξύ της επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και των άλλων επιτροπών που συστήνονται με ειδική κοινοτική ρύθμιση και που επικουρούν την Επιτροπή όσον αφορά τις πλευρές υγείας και ασφαλείας του συγκεκριμένου προϊόντος.

Άρθρο 11

1. Οι αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή, αφού ελέγξει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 9, διατυπώνει τη γνώμη της εντός προθεσμίας την οποία μπορεί να ορίζει ο πρόεδρος, ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος, και η οποία, σε καμία περίπτωση, δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως

της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται όπως ορίζεται στο προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν συμμετέχει στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα προτεινόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα προς τη γνώμη της επιτροπής. Όταν τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα προς τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείπει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν 15 ημέρες μετά την υποβολή του θέματος στο Συμβούλιο, το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή, εκτός εάν το Συμβούλιο αποφανθεί κατά των εν λόγω μέτρων, με απλή πλειοψηφία.

2. Η διάρκεια ισχύος των μέτρων που θεσπίζονται με την παρούσα διαδικασία δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες. Η περίοδος αυτή μπορεί να παρατείνεται με την ίδια διαδικασία.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή, εντός δέκα το πολύ ημερών, των αποφάσεων που εκδίδονται με την παρούσα διαδικασία.

4. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών οι οποίες είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή των μέτρων που θεσπίζονται με την παρούσα διαδικασία παρέχουν, εντός ενός μηνός, στα ενδιαφερόμενα μέρη, τη δυνατότητα να εκφράσουν την άποψή τους και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό τους να υποχρεούνται να μην κοινολογούν πληροφορίες που συλλέγονται κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας και οι οποίες, λόγω της φύσεώς τους, καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο, εκτός από τις πληροφορίες που αφορούν τα χαρακτηριστικά ασφαλείας ενός συγκεκριμένου προϊόντος, των οποίων επιβάλλεται η κοινολόγηση, εάν το απαιτούν οι περιστάσεις, προκειμένου να προστατευθεί η υγεία και η ασφάλεια των προσώπων.

ΤΙΤΛΟΣ VI

Διάφορες και τελικές διατάξεις

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εφαρμογή της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ.

Άρθρο 14

1. Οι αποφάσεις που λαμβάνονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και οι οποίες περιορίζουν τη διάθεση στην αγορά ενός συγκεκριμένου προϊόντος, ή οι οποίες επιβάλλουν την απόσυρσή του από την αγορά πρέπει να αιτιολογούνται δεόντως. Οι αποφάσεις αυτές πρέπει να κοινοποιούνται, το συντομότερο δυνατόν, στο ενδιαφερόμενο μέρος, και να αναφέρουν τα ένδικα μέσα που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις του οικείου κράτους μέλους καθώς και τις προθεσμίες εντός των οποίων είναι δυνατόν να ασκηθούν τα μέσα αυτά.

Στο μέτρο του δυνατού, τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν τη γνώμη τους πριν τη θέσπιση του μέτρου. Εάν, λόγω του επείγοντος χαρακτήρα των ληπτέων μέτρων, δεν πραγματοποιείται διαβούλευση, πρέπει να πραγματοποιείται, εν ευθέτω χρόνω, μετά τη θέση σε εφαρμογή του μέτρου.

Τα μέτρα που επιβάλλουν την απόσυρση ενός προϊόντος από την αγορά πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη μέριμνα να παροτρυνθούν οι διανομείς, οι χρήστες και οι καταναλωτές να συμβάλουν στην εφαρμογή των μέτρων αυτών.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υπάρχει δυνατότητα προσφυγής, ενώπιον των αρμόδιων δικαστικών αρχών, κατά των μέτρων που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές τα οποία περιορίζουν τη διάθεση ενός προϊόντος στην αγορά ή επιβάλλουν την απόσυρσή του.

3. Οι αποφάσεις που εκδίδονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και περιορίζουν τη διάθεση ενός προϊόντος στην αγορά ή επιβάλλουν την απόσυρσή του δεν προδικάζουν επ' ουδενί την εκτίμηση, από την άποψη των διατάξεων του εθνικού ποινικού δικαίου, που εφαρμόζεται, εν προκειμένω, της ευθύνης του μέρους στο οποίο απευθύνονται.

Άρθρο 15

Κάθε δύο χρόνια, αρχής γενομένης από την ημερομηνία έκδοσης, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 16

Τέσσερα έτη μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 και βάσει εκθέσεως της Επιτροπής

για την κτηθείσα πείρα, η οποία συνοδεύεται από κατάλληλες προτάσεις, το Συμβούλιο αποφασίζει την ενδεχόμενη προσαρμογή της παρούσας οδηγίας, προκειμένου, ιδίως, να επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και στο άρθρο 2 στοιχείο α) καθώς και τη σκοπιμότητα να τροποποιηθούν οι διατάξεις του τίτλου V.

Άρθρο 17

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι τις 29 Ιουνίου 1994. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά. Οι θεσπιζόμενες διατάξεις εφαρμόζονται από τις 29 Ιουνίου 1994.

2. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή εκδίδονται από τα κράτη μέλη.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 18

Η απόφαση 89/45/EOK καταργείται από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1.

Άρθρο 19

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 29 Ιουνίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Carlos BORREGO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΑΧΕΙΑΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 8

1. Το σύστημα καλύπτει τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της παρούσας οδηγίας.

Δεν αφορά τα φαρμακευτικά προϊόντα, τα οποία διέπονται από τις οδηγίες 75/319/ΕΟΚ και 81/851/ΕΟΚ καθώς και τα ζώα, για τα οποία ισχύει η οδηγία 82/894/ΕΟΚ, και τα προϊόντα ζωικής προέλευσης, στο μέτρο που καλύπτονται από την οδηγία 89/662/ΕΟΚ και το σύστημα για τις καταστάσεις έκτακτης ανάγκης λόγω ακτινοβολιών που καλύπτει την εκτεταμένη μόλυνση των προϊόντων (απόφαση 87/600/Ευρατόμ), διότι υπόκεινται σε ισοδύναμες διαδικασίες κοινοποίησης.

2. Το σύστημα αποσκοπεί κυρίως στην ταχεία ανταλλαγή πληροφοριών σε περίπτωση σοβαρού και άμεσου κινδύνου για την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών. Δεν είναι δυνατόν να καθιερωθούν ακριβή κριτήρια σχετικά με το τι ακριβώς αποτελεί άμεσο και σοβαρό κίνδυνο. Για το λόγο αυτό οι εθνικές αρχές θα πρέπει να κρίνουν κάθε συγκεκριμένη περίπτωση ανάλογα με τα εγγενή χαρακτηριστικά της. Πρέπει να σημειωθεί ότι, επειδή το άρθρο 8 της παρούσας οδηγίας αφορά τους άμεσους κινδύνους που διατρέχουν οι καταναλωτές από ένα προϊόν, δεν λαμβάνονται υπόψη τα προϊόντα που παρουσιάζουν πιθανούς μακροπρόθεσμους κινδύνους, για τους οποίους απαιτείται μελέτη ενδεχόμενων τεχνολογικών μεταβολών μέσω οδηγιών και προτύπων.
3. Από τη στιγμή που εντοπίζεται ένας σοβαρός και άμεσος κίνδυνος, η εθνική αρχή ζητεί, στο μέτρο του εφικτού και του σκόπιμου, τη γνώμη του παραγωγού ή του διανομέα του συγκεκριμένου προϊόντος. Οι απόψεις τους, καθώς και οι πληροφορίες που γνωστοποιούν μπορούν να αποβαίνουν χρήσιμες τόσο στις διοικήσεις των κρατών μελών όσο και στην Επιτροπή για τον καθορισμό των μέτρων που πρέπει να ληφθούν και για να διασφαλισθεί ότι ο καταναλωτής θα προστατευθεί με την ελάχιστη δυνατή αναστάτωση στο εμπόριο. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη πρέπει να επιδιώκουν την απόκτηση όσο το δυνατόν περισσότερων πληροφοριών για τα προϊόντα και για τη φύση του κινδύνου, φροντίζοντας να συνδυάζουν αυτόν το στόχο με την ταχύτητα της απόκτησης των πληροφοριών αυτών.

4. Από τη στιγμή που ένα κράτος μέλος εντοπίζει ένα σοβαρό και άμεσο κίνδυνο, τα αποτελέσματα του οποίου εκτείνονται ή θα μπορούσαν να επεκταθούν πέραν του εδάφους του, και έχουν ληφθεί ή έχουν αποφασιστεί μέτρα, ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος αναφέρει ότι οι πληροφορίες αυτές κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή βάσει του άρθρου 8 της παρούσας οδηγίας. Η σχετική κοινοποίηση περιέχει τις διαθέσιμες διευκρινίσεις, ιδιαίτερες δε, όσον αφορά:

- τις πληροφορίες για την αναγνώριση του προϊόντος
- ποιος είναι ο κίνδυνος που παρουσιάζει, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων οιασδήποτε δοκιμών ή αναλύσεων, που συμβάλλουν στην εκτίμηση του μεγέθους του κινδύνου
- ποια είναι η φύση των μέτρων που έχουν ληφθεί ή έχουν αποφασιστεί
- πληροφορίες για την αλυσίδα διανομής, όταν υπάρχει δυνατότητα να συγκεντρωθούν.

Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να διαβιβάζονται γραπτώς, κατά προτίμηση με τэлеξ ή τэлеφαξ, μπορεί όμως να προηγείται τηλεφωνική επικοινωνία με την Επιτροπή. Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η ταχύτητα με την οποία διαβιβάζεται η πληροφορία είναι κρίσιμης σημασίας για το σύστημα.

5. Με την επιφύλαξη του σημείου 4, τα κράτη μέλη μπορούν κατά περίπτωση να διαβιβάσουν πληροφορίες στην Επιτροπή κατά το στάδιο που προηγείται της απόφασης για τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Πράγματι η άμεση επαφή με αυτήν, μόλις διαπιστωθεί ένας κίνδυνος ή υπάρχουν υπόνοιες για έναν κίνδυνο, μπορεί να διευκολύνει τη λήψη προληπτικών μέτρων.
6. Εάν ένα κράτος μέλος θεωρεί ορισμένες πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα, πρέπει να το διευκρινίσει και να αιτιολογήσει το αίτημά του να παραμείνουν οι πληροφορίες αυτές εμπιστευτικές, λαμβάνοντας υπόψη όμως ότι η ανάγκη να ληφθούν αποτελεσματικά μέτρα για την προστασία των καταναλωτών, υπερισχύει συνήθως της τήρησης του εμπιστευτικού χαρακτήρα. Πάντως, υπενθυμίζεται ότι λαμβάνεται πρόνοια σε όλες τις περιπτώσεις, τόσο από την Επιτροπή όσο και από τα μέλη του αρμόδιου δικτύου στα κράτη μέλη, για να αποφεύγεται η άσκοπη κοινολόγηση πληροφοριών που μπορεί να βλάψει το σήμα ενός προϊόντος ή μιας σειράς προϊόντων.
7. Η Επιτροπή ελέγχει αν οι ληφθείσες πληροφορίες είναι σύμφωνες με το άρθρο 8 της παρούσας οδηγίας, έρχεται σε επαφή με το κοινοποιούν κράτος μέλος, εάν χρειάζεται, και τις διαβιβάζει επειγόντως με τэлеξ ή τэлеφαξ στις αρμόδιες αρχές των υπόλοιπων κρατών μελών, με αντίγραφο σε κάθε μόνιμη αντιπροσωπεία παράλληλα με την αποστολή του τэлеξ, μπορεί να υπάρξει και τηλεφωνική επαφή με τις εν λόγω αρχές. Η

Επιτροπή μπορεί επίσης να έλθει σε επαφή με το κράτος το φερόμενο ως κράτος καταγωγής του προϊόντος, για να προβεί στους αναγκαίους ελέγχους.

8. Ταυτόχρονα η Επιτροπή, εφόσον το κρίνει αναγκαίο και για να συμπληρώσει τις πληροφορίες που έλαβε, μπορεί, υπό εξαιρετικές περιστάσεις, να προβεί σε έρευνα με δική της πρωτοβουλία, ή/και να συγκαλέσει την επιτροπή έκτακτης ανάγκης που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας.
Σε περίπτωση παρόμοιας έρευνας, τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν στην Επιτροπή τα ζητούμενα στοιχεία κατά το μέτρο του δυνατού.
9. Τα λοιπά κράτη μέλη καλούνται, εφόσον είναι δυνατόν, να ενημερώνουν την Επιτροπή, το συντομότερο δυνατόν, για τα ακόλουθα:
 - α) ότι το προϊόν έχει διατεθεί στην αγορά τους
 - β) συμπληρωματικές πληροφορίες που έχουν για το συγκεκριμένο κίνδυνο, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων οιονδήποτε δοκιμών ή αναλύσεων για την αξιολόγηση του μεγέθους του κινδύνου, και ούτως ή άλλως πρέπει να ενημερώνουν την Επιτροπή, όσο το δυνατόν συντομότερα, για τα ακόλουθα:
 - γ) τα μέτρα που έχουν ληφθεί ή αποφασιστεί, όπως αυτά που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας
 - δ) πότε ανευρέθη το προϊόν που αναφέρουν οι πληροφορίες στο έδαφός τους χωρίς όμως να ληφθούν ή να αποφασιστούν μέτρα καθώς και το λόγο για τον οποίο δεν ελήφθησαν μέτρα.
10. Η Επιτροπή μπορεί, με βάση την εξέλιξη της συγκεκριμένης περίπτωσης και τις πληροφορίες που έχει από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το προηγούμενο σημείο 9, να συγκαλέσει την προαναφερόμενη επιτροπή έκτακτης ανάγκης ούτως ώστε να ανταλλάξουν απόψεις για τα αποτελέσματα και για την αξιολόγηση των μέτρων που έχουν ληφθεί. Η επιτροπή έκτακτης ανάγκης μπορεί επίσης να συγκαληθεί εφόσον το ζητήσει αντιπρόσωπος ενός κράτους μέλους.
11. Η Επιτροπή, μέσω των δικών της εσωτερικών διαδικασιών συντονισμού, πρέπει να προσπαθεί:
 - α) να αποφεύγει την άνευ λόγου επανάληψη των κοινοποιήσεων
 - β) να χρησιμοποιεί σε όλη της την έκταση τις γνώσεις και την πείρα που διαθέτει
 - γ) να κρατεί τις άλλες ενδιαφερόμενες υπηρεσίες πλήρως ενήμερες
 - δ) να διασφαλίζει ότι οι συζητήσεις που πραγματοποιούνται στις διάφορες επιτροπές διεξάγονται σύμφωνα με το άρθρο 10 της παρούσας οδηγίας.
12. Όταν ένα κράτος μέλος προτίθεται, εκτός από τα άμεσα μέτρα που έλαβε ή αποφάσισε λόγω σοβαρών και άμεσων κινδύνων, να τροποποιήσει τις γενικές ρυθμίσεις του με την έκδοση τεχνικών προδιαγραφών, πρέπει να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή ενόσω αυτές βρίσκονται στο στάδιο του σχεδίου, σύμφωνα με την οδηγία 83/189/ΕΟΚ, αναφέροντας, εάν κρίνει σκόπιμο, τους έκτακτους λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 9 παράγραφος 3 της εν λόγω οδηγίας.
13. Η επιτροπή έκτακτης ανάγκης, για να έχει πλήρη άποψη της κατάστασης, πρέπει να ενημερώνεται περιοδικά σχετικά με όλες τις κοινοποιήσεις που παραλαμβάνονται και για τη συνέχεια που τους δίδεται. Σχετικά με τα σημεία 8 και 10 παραπάνω, στις περιπτώσεις εκείνες οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διαδικασιών ή/και των επιτροπών που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία η οποία διέπει ειδικά προϊόντα ή τομείς προϊόντων, τα εν λόγω σημεία αφορούν και τις επιτροπές αυτές. Στις περιπτώσεις εκείνες που δεν συμμετέχει η επιτροπή έκτακτης ανάγκης και δεν προβλέπονται βάσει της παραγράφου 11 στοιχείο δ), ενημερώνονται τα κέντρα επαφής για κάθε ανταλλαγή απόψεων σε άλλες επιτροπές.
14. Προς το παρόν υπάρχουν δύο δίκτυα κέντρων επαφής: το δίκτυο που αφορά τα προϊόντα διατροφής και το δίκτυο που αφορά τα προϊόντα εκτός των ειδών διατροφής. Ο κατάλογος των κέντρων επαφής και των αρμοδίων υπαλλήλων για τα δύο δίκτυα, με τους αριθμούς τηλεφώνου, τέλεξ και τέλεφαξ και τις διευθύνσεις, είναι εμπιστευτικός και διανέμεται μόνον στα μέλη του δικτύου. Ο κατάλογος αυτός επιτρέπει την πραγματοποίηση επαφών με την Επιτροπή και μεταξύ των κρατών μελών έτσι ώστε να διευκολύνεται η διασαφήνιση λεπτομερειών. Όταν από επαφές του είδους αυτού μεταξύ κρατών μελών, προκύπτουν νέες πληροφορίες γενικού ενδιαφέροντος, το κράτος μέλος που είχε την πρωτοβουλία της διμερούς επαφής ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή. Μόνον οι πληροφορίες που παραλαμβάνονται ή επιβεβαιώνονται μέσω των κέντρων επαφής των κρατών μελών, μπορούν να θεωρούνται ότι λαμβάνονται με τη διαδικασία της ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών.

Κάθε χρόνο, η Επιτροπή συντάσσει απολογισμό περί της αποτελεσματικότητας του δικτύου, των αναγκαίων βελτιώσεων και της προόδου που έχει σημειωθεί στην τεχνολογία των επικοινωνιών μεταξύ των αρχών που είναι επιφορτισμένες με την εκτέλεση.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Ιουνίου 1992

σχετικά με τη σύναψη συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Φινλανδίας για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη στον τομέα των ανανεώσιμων πρώτων υλών: δασοπονία και προϊόντα ξύλου (συμπεριλαμβανομένου και του φελλού) (Forest 1990-1992)

(92/412/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Ο παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι, με την απόφαση 89/626/ΕΟΚ (4), το Συμβούλιο ενέκρινε ένα ειδικό πρόγραμμα έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας στον τομέα των πρώτων υλών και της ανακύκλωσης (1990-1992) ότι το άρθρο 8 της αποφάσεως αυτής εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να διαπραγματευθεί συμφωνίες με ορισμένες τρίτες χώρες, στις οποίες περιλαμβάνονται αυτές οι ευρωπαϊκές χώρες οι οποίες έχουν συνάψει συμφωνίες-πλαίσια επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας με την Κοινότητα προκειμένου να συμπράξουν καθ' ολοκληρία ή εν μέρει στο πρόγραμμα

ότι, με την απόφαση 87/177/ΕΟΚ (5), το Συμβούλιο ενέκρινε τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, της συμφωνίας-πλαισίου επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και, μεταξύ άλλων, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας

ότι η κυβέρνηση της Φινλανδίας ζήτησε να συμμετάσχει σε ένα υποπρόγραμμα του προαναφερθέντος κοινοτικού ερευνητικού προγράμματος, το οποίο αφορά τη δασοπονία και

τα προϊόντα ξύλου (σημπεριλαμβανομένου και του φελλού) ως ανανεώσιμες πρώτες ύλες (Forest)

ότι η Κοινότητα και η Φινλανδία αναμένουν να υπάρξει αμοιβαίο όφελος από τη συνεργασία και ότι αυτή η συμφωνία πρέπει να εγκριθεί,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η συμφωνία συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Φινλανδίας για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη στον τομέα των ανανεώσιμων πρώτων υλών: δασοπονία και προϊόντα ξύλου (συμπεριλαμβανομένου και του φελλού) (Forest 1990-1992) εγκρίνεται εξ ονόματος της Κοινότητας.

Το κείμενο της συμφωνίας επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου προβαίνει στην κοινοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 10 της συμφωνίας (6).

Λουξεμβούργο, 29 Ιουνίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Carlos BORREGO

(1) ΕΕ αριθ. C 316 της 6. 12. 1991, σ. 4.

(2) ΕΕ αριθ. C 94 της 13. 4. 1992, σ. 160 και απόφαση της 11ης Ιουνίου 1992 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) ΕΕ αριθ. C 106 της 27. 4. 1992, σ. 12.

(4) ΕΕ αριθ. L 359 της 8. 12. 1989, σ. 16.

(5) ΕΕ αριθ. L 71 της 14. 6. 1987, σ. 29.

(6) Η έναρξη ισχύος της συμφωνίας θα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με τη φροντίδα της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Φινλανδίας για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη στον τομέα των ανανεώσιμων πρώτων υλών: δασοπονία και προϊόντα ξύλου (συμπεριλαμβανομένου και του φελλού) (Forest 1990-1992)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ,

στο εξής καλούμενη «Κοινότητα»,

και

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ,

στο εξής καλούμενη «Φινλανδία»,

αμφότερες στο εξής καλούμενες «συμβαλλόμενα μέρη»,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι η Κοινότητα και η Φινλανδία έχουν συνάψει συμφωνία πλαίσιο επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας η οποία άρχισε να ισχύει στις 17 Ιουλίου 1987

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι, με την απόφαση 89/626/ΕΟΚ της 20ής Νοεμβρίου 1989, το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο εξής καλούμενο «Συμβούλιο», θέσπισε πρόγραμμα έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης στον τομέα των πρώτων υλών και της ανακυκλώσεως (1990-1992), το οποίο περιλαμβάνει μεταξύ άλλων ένα υποπρόγραμμα που αφορά τη δασοπονία και τα προϊόντα ξύλου (συμπεριλαμβανομένου και του φελλού) ως ανανεώσιμες πρώτες ύλες (Forest), στο εξής καλούμενο «υποπρόγραμμα της Κοινότητας»

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι η συμμετοχή της Φινλανδίας στο υποπρόγραμμα της Κοινότητας είναι δυνατόν να συμβάλει στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της έρευνας που διεξάγεται από τα συμβαλλόμενα μέρη στους τομείς της δασοπονίας και των προϊόντων ξύλου και στην αποφυγή επικαλύψεων των εργασιών

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι οι διεξαγόμενες συνομιλίες, σχετικά με τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού οικονομικού χώρου, μεταξύ της Κοινότητας και των χωρών της ΕΖΕΣ είναι πιθανόν ότι θα φέρουν αποτέλεσμα στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης (E & A) ότι τα συμβαλλόμενα μέρη θα πρέπει να προσπαθήσουν να βρουν λύσεις για τη συνέχιση της συνεργασίας στον τομέα της E & A για τη δασοπονία λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη αυτή

ότι η Κοινότητα και η Φινλανδία αναμένουν να έχουν αμοιβαίο όφελος από τη συμμετοχή της Φινλανδίας στο υποπρόγραμμα της Κοινότητας,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΞΗΣ:

Άρθρο 1

Η Φινλανδία συμμετέχει από τις 20 Νοεμβρίου 1989 στην εφαρμογή του κοινοτικού υποπρογράμματος όπως περιγράφεται στο παράρτημα Α. Η εφαρμογή του υποπρογράμματος και το ύψος της χρηματοδοτικής συμμετοχής της Κοινότητας αναφέρονται στο παράρτημα Β.

προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για πιστώσεις που προορίζονται να καλύψουν ανειλημμένες χρηματοδοτικές υποχρεώσεις της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο εξής καλούμενη «Επιτροπή», οι οποίες απορρέουν από τις εργασίες που διεξάγονται στο πλαίσιο ερευνητικών συμβάσεων κοινής δαπάνης που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή του υποπρογράμματος της Κοινότητας καθώς και από τις διαχειριστικές και διοικητικές δαπάνες λειτουργίας του υποπρογράμματος αυτού.

Άρθρο 2

Η χρηματοδοτική συνεισφορά της Φινλανδίας, η οποία απορρέει από τη συμμετοχή της στην εφαρμογή στο υποπρόγραμμα της Κοινότητας, καθορίζεται ανάλογα με το ύψος του ποσού που διατίθεται κάθε χρόνο στο γενικό

Ο συντελεστής με τον οποίο θα καθορίζεται η συνεισφορά της Φινλανδίας καθορίζεται ως ο λόγος μεταξύ του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος (ΑΕΠ) της Φινλανδίας, σε τιμές της αγοράς, και του αθροίσματος των ακαθαρστών εγχωρίων προϊόντων, σε τιμές της αγοράς, των κρατών μελών της Κοινότητας και της Φινλανδίας. Ο συντελεστής αυτός

θα υπολογίζεται βάσει των πλέον πρόσφατων διαθέσιμων στατιστικών στοιχείων του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Αναπτύξεως (ΟΟΣΑ).

Τα ποσά που κρίνονται αναγκαία για τη διεξαγωγή του υποπρογράμματος της Κοινότητας, το ύψος της συνεισφοράς της Φινλανδίας και η χρονική κατανομή των εκτιμήσεων που αφορούν τις αναλήψεις υποχρεώσεων παρατίθενται στο παράρτημα Γ.

Οι κανόνες που διέπουν τη χρηματοδοτική συνεισφορά της Φινλανδίας παρατίθενται στο παράρτημα Δ.

Άρθρο 3

1. Για τους σκοπούς της συμφωνίας, συγκροτείται επιτροπή συνεργασίας, στο εξής καλούμενη «επιτροπή», η οποία βοηθεί την Επιτροπή στην εφαρμογή του υποπρογράμματος έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξεως στον τομέα της δασοπονίας (1991-1992), που εγκρίθηκε με την απόφαση 89/626/ΕΟΚ του Συμβουλίου.

2. Η επιτροπή αποτελείται από αντιπροσώπους της Κοινότητας και της Φινλανδίας.

3. Ζητείται η γνώμη της επιτροπής για όλα τα θέματα που αφορούν την εφαρμογή της συμφωνίας. Για το σκοπό αυτό διατυπώνει συστάσεις.

4. Ο αντιπρόσωπος της Κοινότητας λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εξασφαλισθεί ο συντονισμός μεταξύ της εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας και των αποφάσεων που λαμβάνονται από την Κοινότητα όσον αφορά την εφαρμογή του κοινοτικού υποπρογράμματος.

5. Για την καλή εφαρμογή της συμφωνίας, τα συμβαλλόμενα μέρη ανταλλάσσουν πληροφορίες και, όταν αυτό ζητηθεί από ένα από τα μέρη, προβαίνουν σε διαβουλεύσεις στα πλαίσια της επιτροπής.

6. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό και συνεδριάζει, όταν αυτό ζητηθεί από ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη, σύμφωνα με τις διατάξεις του εσωτερικού της κανονισμού.

Άρθρο 4

Οι όροι για την υποβολή και την αξιολόγηση προτάσεων που υποβάλλονται από φινλανδικούς ερευνητικούς και αναπτυξιακούς οργανισμούς ή πρόσωπα καθώς και οι όροι για την παραχώρηση και τη σύναψη συμβάσεων στο πλαίσιο του υποπρογράμματος της Κοινότητας, περιορίζονται στους όρους που προκύπτουν από τις συμβάσεις στα πλαίσια του υποπρογράμματος αυτού. Ειδικότερα, οι γενικές διατάξεις που ισχύουν για τις ερευνητικές συμβάσεις στην Κοινότητα ισχύουν, με την επιφύλαξη του παρόντος άρθρου, κατ' αναλογία και για τις ερευνητικές συμβάσεις με φινλανδικούς ερευνητικούς και αναπτυξιακούς οργανισμούς ή πρόσωπα όσον αφορά τα θέματα που σχετίζονται με τη φορολογία και τους δασμούς καθώς και με τη χρησιμοποίηση των ερευνητικών αποτελεσμάτων.

Άρθρο 5

Η Επιτροπή αποστέλλει στη Φινλανδία αντίγραφο των εκθέσεων που καταρτίζονται βάσει του άρθρου 4 της απόφασης 89/626/ΕΟΚ του Συμβουλίου.

Άρθρο 6

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος αναλαμβάνει την υποχρέωση, σύμφωνα με τους ισχύοντες στο καθένα κανόνες, να διευκολύνει τη διακίνηση και την παραμονή ερευνητών οι οποίοι συμμετέχουν, στη Φινλανδία και στην Κοινότητα, σε δραστηριότητες που καλύπτονται από την παρούσα συμφωνία.

Άρθρο 7

Η Επιτροπή και το κέντρο τεχνολογικής ανάπτυξης της Φινλανδίας μεριμνούν για την εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 8

Τα παραρτήματα Α, Β, Γ και Δ της παρούσας συμφωνίας αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα αυτής.

Άρθρο 9

1. Η παρούσα συμφωνία συνάπτεται για τη διάρκεια του υποπρογράμματος της Κοινότητας.

Στην περίπτωση που η Κοινότητα αναθεωρήσει το υποπρόγραμμα της Κοινότητας, η συμφωνία είναι δυνατόν να καταγγελθεί υπό όρους που έχουν συμφωνηθεί από κοινού. Το ακριβές περιεχόμενο του αναθεωρημένου υποπρογράμματος πρέπει να κοινοποιείται στη Φινλανδία εντός μιας εβδομάδας μετά την έγκρισή του από την Κοινότητα. Τα συμβαλλόμενα μέρη κοινοποιούν αμοιβαία, εντός τριών μηνών μετά την έκδοση της απόφασης της Κοινότητας, την πρόθεσή τους να καταγγείλουν τη συμφωνία.

2. Όταν η Κοινότητα θεσπίσει ένα νέο πρόγραμμα Ε & Α στον τομέα της δασοπονίας και των προϊόντων ξύλου, είναι δυνατή η αναδιαπραγμάτευση ή η ανανέωση της παρούσας συμφωνίας με νέους όρους που θα συμφωνηθούν από κοινού.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, κάθε συμβαλλόμενο μέρος έχει τη δυνατότητα κάθε στιγμή να καταγγείλει τη συμφωνία με προειδοποίηση έξι μηνών. Τα σχέδια και οι εργασίες που εκτελούνται κατά τη στιγμή της καταγγελίας ή/και της λήξεως της συμφωνίας θα συνεχιστούν μέχρι να περατωθούν υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα συμφωνία.

Άρθρο 10

Η παρούσα συμφωνία εγκρίνεται από τα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με τις ισχύουσες σε αυτά διαδικασίες.

Αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία κατά την οποία τα συμβαλλόμενα μέρη κοινοποιούν αμοιβαία την περάτωση των διαδικασιών που είναι αναγκαίες για το σκοπό αυτό.

Άρθρο 11

Η παρούσα συμφωνία εφαρμόζεται, αφενός, στο έδαφος που εφαρμόζεται η συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην εν λόγω συνθήκη και, αφετέρου, στο έδαφος της Δημοκρατίας της Φινλανδίας.

Άρθρο 12

Η παρούσα συμφωνία συντάσσεται σε δύο αντίτυπα στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική και φινλανδική γλώσσα και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

*Εξ ονόματος της
Ευρωπαϊκής Οικονομικής
Κοινότητας*

*Για τη
Δημοκρατία της Φινλανδίας*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

**ΥΠΟΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΥΛΩΝ:
ΔΑΣΟΠΟΝΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΞύΛΟΥ (ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΕΛΛΟΥ)
(Forest 1990-1992)**

Το υποπρόγραμμα της Κοινότητας καλύπτει τους ακόλουθους ερευνητικούς τομείς:

	<i>Ενδεικτική κατανομή των κεφαλαίων (σε εκατομμύρια Ecu)</i>
1. Δασικοί πόροι	4
1.1. Βελτίωση δένδρων	
1.2. Σχεδιασμός και διαχείριση	
1.3. Προστασία δάσους	
2. Τεχνολογίες ξύλου και φελλού	4
2.1. Εκτίμηση της πύοτητας	
2.2. Τεχνολογία κατεργασίας	
3. Βιομηχανική παραγωγή χαρτοπολτού και χαρτιού	4
3.1. Βελτίωση της πολτοποίησης και της λεύκανσης	
3.2. Βελτίωση της κατασκευής και της επίχρισης του χαρτιού	
	Σύνολο: 12

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

**ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ**

Το πρόγραμμα θα υλοποιηθεί μέσω:

- i) ερευνητικών συμβάσεων κοινής δαπάνης,
- ii) εναρμονισμένων δράσεων,
- iii) δραστηριοτήτων συντονισμού,
- iv) δραστηριοτήτων εκπαίδευσης και κατάρτισης και
- v) μελετών και εκτιμήσεων.

Μπορούν να συμμετέχουν πανεπιστήμια, ερευνητικοί οργανισμοί και βιομηχανικές εταιρείες, συμπεριλαμβανομένων μικρομεσαίων επιχειρήσεων, μεμονωμένων ατόμων ή οποιωνδήποτε συνδυασμών των ανωτέρω φορέων που είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα και την Φινλανδία. Κατά κανόνα, τα έργα πρέπει να έχουν υπερεθνικό χαρακτήρα και τουλάχιστον ένας από τους εταίρους πρέπει να είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα.

Για τις συμβάσεις κοινής δαπάνης, η κοινοτική συμμετοχή θα ανέρχεται γενικώς στο 50 % των συνολικών δαπανών, αλλά το ποσοστό αυτό μπορεί να κυμαίνεται ανάλογα με τη φύση και το στάδιο ανάπτυξης της έρευνας. Εναλλακτικά, όσον αφορά πανεπιστήμια και ερευνητικά ιδρύματα που εφαρμόζουν σχέδια στα πλαίσια αυτού του προγράμματος, η Κοινότητα μπορεί να αναλάβει μέχρι και ποσοστό 100 % των πρόσθετων σχετικών δαπανών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Σύμφωνα με την απόφαση 89/626/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την έγκριση του υποπρογράμματος Forest, το ποσό που κρίνεται αναγκαίο για τη διεξαγωγή αυτού του υποπρογράμματος της Κοινότητας ανέρχεται σε 12 000 000 Ecu.
2. Η χρηματοδοτική συνεισφορά της Φινλανδίας για τη συμμετοχή στο υποπρόγραμμα της Κοινότητας υπολογίζεται σε 280 423 Ecu και προστίθεται, μαζί με άλλες πιθανές συνεισφορές τρίτων χωρών, στο προαναφερόμενο ποσό, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 της παρούσας συμφωνίας.
3. Η ενδεικτική χρονική κατανομή των πιστώσεων αναλήψεως υποχρεώσεων του υποπρογράμματος Forest και της συνεισφοράς της Φινλανδίας είναι η εξής:

(σε Ecu)

Αναλήψεις υποχρεώσεων της Κοινότητας	1990	1991	1992	Σύνολο
Διοικητικές και διαχειριστικές δραστηριότητες	456 000	510 000	490 000	1 456 000
Συμβάσεις	2 644 000	6 090 000	1 810 000	10 544 000
Σύνολο	3 100 000	6 600 000	2 300 000	12 000 000
Συνεισφορά της Φινλανδίας				
Διαχειριστικές και διοικητικές δραστηριότητες	10 656	11 918	11 451	34 025
Συμβάσεις	61 786	142 315	42 297	246 398
Σύνολο	72 442	154 233	53 748	280 423

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

1. Το παρόν παράρτημα καθορίζει λεπτομερώς τους κανόνες που διέπουν τη χρηματοδοτική συνεισφορά της Φινλανδίας, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 2 της συμφωνίας.
2. Στην αρχή κάθε έτους, ή όποτε αναθεωρείται το υποπρόγραμμα της Κοινότητας ώστε να αυξάνεται το ποσό που κρίνεται αναγκαίο για την εφαρμογή του, η Επιτροπή ζητεί από την Φινλανδία να καταβάλει τα ποσά που αντιστοιχούν στη συνεισφορά της για τις δαπάνες στα πλαίσια της συμφωνίας.

Η συνεισφορά αυτή εκφράζεται σε Ecu και στο φινλανδικό νόμισμα, όπου η σύνθεση του Ecu ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3180/78 του Συμβουλίου ⁽¹⁾. Η αξία σε φινλανδικό νόμισμα της συνεισφοράς σε Ecu καθορίζεται την ημερομηνία της προσκλήσεως για την καταβολή της.

Η Φινλανδία θα καταβάλλει τη συνεισφορά της για τις ετήσιες δαπάνες που προκύπτουν στο πλαίσιο της συμφωνίας στην αρχή κάθε έτους και το αργότερο τρεις μήνες μετά από την αποστολή της προσκλήσεως για την καταβολή της. Κάθε καθυστέρηση στην πληρωμή της συνεισφοράς θα συνεπάγεται την καταβολή τόκων από τη Φινλανδία με επιτόκιο ίσο προς το υψηλότερο προεξοφλητικό επιτόκιο που ισχύει στα κράτη μέλη της Κοινότητας την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας καταβολής. Το επιτόκιο προσαυξάνεται κατά 0,25 εκατοστιαίες μονάδες για κάθε μήνα καθυστέρησης.

Το αυξημένο επιτόκιο εφαρμόζεται στο σύνολο της περιόδου της καθυστέρησης. Ωστόσο, ο τόκος αυτός επιβάλλεται μόνον εφόσον η συνεισφορά καταβάλλεται αργότερα από τρεις μήνες μετά την πρόσκληση για την καταβολή της από την Επιτροπή.

Οι ταξιδιωτικές δαπάνες των φινλανδών αντιπροσώπων και εμπειρογνομών, οι οποίες προκύπτουν από τη συμμετοχή τους στις εργασίες της επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 3 της συμφωνίας, επιστρέφονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τις ισχύουσες σήμερα διαδικασίες για τους αντιπροσώπους και τους εμπειρογνομους των κρατών μελών της Κοινότητας και, ειδικότερα, σύμφωνα με την απόφαση 84/338/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾.

3. Τα ποσά που καταβάλλονται από τη Φινλανδία πιστώνονται στο υποπρόγραμμα της Κοινότητας ως έσοδα του προϋπολογισμού τα οποία εγγράφονται στο σχετικό κεφάλαιο των εσόδων του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
4. Ο δημοσιονομικός κανονισμός που ισχύει για τον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ισχύει και για τη διαχείριση των πιστώσεων.
5. Στο τέλος κάθε έτους, καταρτίζεται έκθεση σχετικά με τις πιστώσεις για το υποπρόγραμμα της Κοινότητας η οποία διαβιβάζεται στη Φινλανδία προς ενημέρωσή της.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 379 της 30. 12. 1978, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1971/89 (ΕΕ αριθ. L 189 της 4. 7. 1989, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 4. 7. 1984, σ. 25.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Ιουνίου 1992

σχετικά με τη σύναψη συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και του Βασιλείου της Σουηδίας για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη στους τομείς των ανανεώσιμων πρώτων υλών: δασοπονία και προϊόντα ξύλου (συμπεριλαμβανομένου και του φελλού) (Forest) και της ανακύκλωσης απορριμμάτων (Reward)

(92/413/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Ο παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι με την απόφαση 89/626/ΕΟΚ (4) το Συμβούλιο ενέκρινε ένα ειδικό πρόγραμμα έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας στους τομείς των πρώτων υλών και της ανακύκλωσης (1990-1992) ότι το άρθρο 8 της απόφασης αυτής εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να διαπραγματευθεί συμφωνίες με ορισμένες τρίτες χώρες, στις οποίες περιλαμβάνονται εκείνες οι ευρωπαϊκές χώρες οι οποίες έχουν συνάψει συμφωνίες-πλαίσια για επιστημονική και τεχνική συνεργασία με την Κοινότητα, προκειμένου να συμπράξουν καθ' ολοκληρία ή εν μέρει στο πρόγραμμα.

ότι με την απόφαση 87/177/ΕΟΚ (5) το Συμβούλιο ενέκρινε τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, της συμφωνίας-πλαισίου επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και, μεταξύ άλλων, του Βασιλείου της Σουηδίας.

ότι η κυβέρνηση της Σουηδίας ζήτησε να συμμετάσχει σε δύο υποπρογράμματα του προαναφερθέντος κοινοτικού ερευνητικού προγράμματος, τα οποία αφορούν τη δασοπο-

νία και τα προϊόντα ξύλου (συμπεριλαμβανομένου και του φελλού) ως ανανεώσιμες πρώτες ύλες (Forest) και την ανακύκλωση απορριμμάτων (Reward).

ότι η Κοινότητα και η Σουηδία αναμένουν να υπάρξει αμοιβαίο όφελος από τη συνεργασία και ότι αυτή η συμφωνία πρέπει να εγκριθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η συμφωνία συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και του Βασιλείου της Σουηδίας για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη στους τομείς των ανανεώσιμων πρώτων υλών: δασοπονία και προϊόντα ξύλου (συμπεριλαμβανομένου και του φελλού) (Forest) και της ανακύκλωσης απορριμμάτων (Reward) εγκρίνεται εξ ονόματος της Κοινότητας.

Το κείμενο της συμφωνίας επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου προβαίνει στην κοινοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 10 της συμφωνίας (6).

Λουξεμβούργο, 29 Ιουνίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Carlos BORREGO

(1) ΕΕ αριθ. 316 της 6. 12. 1991, σ. 10.

(2) ΕΕ αριθ. C 91 την 13. 4. 1992, σ. 161 και απόφαση της 10ης Ιουνίου 1992 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) ΕΕ αριθ. C 106 της 27. 4. 1992, σ. 13.

(4) ΕΕ αριθ. L 359 της 8. 12. 1989, σ. 16.

(5) ΕΕ αριθ. L 71 της 14. 3. 1987, σ. 29.

(6) Η έναρξη ισχύος της συμφωνίας θα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με τη φροντίδα της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και του Βασιλείου της Σουηδίας για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη στους τομείς των ανανεώσιμων πρώτων υλών: δασοπονία και προϊόντα ξύλου (συμπεριλαμβανομένου και του φελλού) (Forest) και της ανακύκλωσης απορριμμάτων (Reward)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ,

στο εξής καλούμενη «Κοινότητα»

και

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ,

στο εξής καλούμενο «Σουηδία»,

αμφότερα στο εξής καλούμενα «συμβαλλόμενα μέρη»,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι η Κοινότητα και η Σουηδία έχουν συνάψει συμφωνία πλαίσιο για την επιστημονική και τεχνική συνεργασία η οποία άρχισε να ισχύει στις 27 Αυγούστου 1978,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι, με την απόφαση 89/626/ΕΟΚ της 20ής Νοεμβρίου 1989, το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο εξής καλούμενο «Συμβούλιο», ενέκρινε πρόγραμμα έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης στους τομείς των πρώτων υλών και της ανακύκλωσης (1990-1992), το οποίο περιλαμβάνει μεταξύ άλλων δύο υποπρογράμματα που αφορούν τη δασοπονία και τα προϊόντα ξύλου (συμπεριλαμβανομένου και του φελλού) ως ανανεώσιμες πρώτες ύλες (Forest) και την ανακύκλωση απορριμμάτων (Reward), καλούμενα στο εξής «υποπρογράμματα της Κοινότητας»

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι η συμμετοχή της Σουηδίας στα υποπρογράμματα της Κοινότητας μπορεί να συμβάλει στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας, της έρευνας που διεξάγεται από τα συμβαλλόμενα μέρη στους τομείς της δασοπονίας και των προϊόντων ξύλου και της ανακύκλωσης απορριμμάτων και στην αποφυγή επικαλύψεων των εργασιών

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι οι διεξαγόμενες συνομιλίες σχετικά με τη δημιουργία ευρωπαϊκού οικονομικού χώρου μεταξύ της Κοινότητας και των χωρών της ΕΖΕΣ είναι πιθανόν ότι θα φέρουν αποτέλεσμα στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης (E & A) και ότι τα συμβαλλόμενα μέρη πρέπει να προσπαθήσουν να βρουν λύσεις για τη συνέχιση της συνεργασίας στον τομέα της E & A για τις πρώτες ύλες και την ανακύκλωση λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη αυτή

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι η Κοινότητα και η Σουηδία αναμένουν να έχουν αμοιβαίο όφελος από τη συμμετοχή της Σουηδίας στα υποπρογράμματα της Κοινότητας,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΞΗΣ:

Άρθρο 1

Η Σουηδία συμμετέχει, από τις 20 Νοεμβρίου 1989, στην εφαρμογή των κοινοτικών υποπρογραμμάτων όπως περιγράφονται στο παράρτημα Α. Η εφαρμογή των υποπρογραμμάτων και το ύψος της χρηματοδοτικής συμμετοχής της Κοινότητας αναφέρονται στο παράρτημα Β.

Άρθρο 2

Η χρηματοδοτική συνεισφορά της Σουηδίας, η οποία απορρέει από τη συμμετοχή της στην εφαρμογή των κοινοτικών υποπρογραμμάτων, καθορίζεται ανάλογα με το ύψος του ποσού που διατίθεται κάθε χρόνο στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για πιστώσεις που προορίζονται να καλύψουν ανεληγμένες χρηματοδοτικές υπο-

χρεώσεις της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο εξής καλούμενη «Επιτροπή», οι οποίες απορρέουν από τις εργασίες που διεξάγονται στο πλαίσιο ερευνητικών συμβάσεων κοινής δαπάνης που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των κοινοτικών υποπρογραμμάτων καθώς και από τις διαχειριστικές και διοικητικές δαπάνες λειτουργίας των υποπρογραμμάτων αυτών.

Ο συντελεστής με τον οποίο θα καθορίζεται η συνεισφορά της Σουηδίας καθορίζεται ως ο λόγος μεταξύ του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος (ΑΕΠ) της Σουηδίας, σε τιμές της αγοράς, και του αθροίσματος των ακαθάριστων εγχώριων προϊόντων, σε τιμές της αγοράς, των κρατών μελών της Κοινότητας και της Σουηδίας. Ο συντελεστής αυτός θα υπολογίζεται βάσει των πλέον πρόσφατων διαθέσιμων στατιστικών στοιχείων του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Αναπτύξεως (ΟΟΣΑ).

Τα ποσά που κρίνονται αναγκαία για τη διεξαγωγή των κοινοτικών υποπρογραμμάτων, το ύψος της συνεισφοράς της Σουηδίας και η χρονική κατανομή των εκτιμήσεων που αφορούν τις αναλήψεις υποχρεώσεων παρατίθενται στο παράρτημα Γ.

Οι κανόνες που διέπουν τη χρηματοδοτική συνεισφορά της Σουηδίας παρατίθενται στο παράρτημα Δ.

Άρθρο 3

1. Για τους σκοπούς της συμφωνίας, συγκροτείται επιτροπή συνεργασίας, στο εξής καλούμενη «επιτροπή», η οποία βοηθά την Επιτροπή στην εφαρμογή των υποπρογραμμάτων έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης στους τομείς των ανανεώσιμων πρώτων υλών και της ανακύκλωσης (1991-1992), που θεσπίστηκαν με την απόφαση 89/626/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 1989.

2. Η επιτροπή αποτελείται από αντιπροσώπους της Κοινότητας και της Σουηδίας.

3. Ζητείται η γνώμη της επιτροπής για όλα τα θέματα που αφορούν την εφαρμογή της συμφωνίας. Για το σκοπό αυτό, διατυπώνει συστάσεις.

4. Ο αντιπρόσωπος της Κοινότητας λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εξασφαλισθεί ο συντονισμός μεταξύ της εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας και των αποφάσεων που λαμβάνει η Κοινότητα όσον αφορά την εφαρμογή των κοινοτικών υποπρογραμμάτων.

5. Για την καλή εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας, τα συμβαλλόμενα μέρη ανταλλάσσουν πληροφορίες και, όταν αυτό ζητηθεί από ένα από τα μέρη, προβαίνουν σε διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της επιτροπής.

6. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό και συνεδριάζει, όταν αυτό ζητηθεί από ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη, σύμφωνα με τις διατάξεις του εσωτερικού της κανονισμού.

Άρθρο 4

Οι όροι για την υποβολή και την αξιολόγηση προτάσεων που υποβάλλονται από σουηδικούς ερευνητικούς και αναπτυξιακούς οργανισμούς ή πρόσωπα καθώς και οι όροι για την παραχώρηση και τη σύναψη συμβάσεων στο πλαίσιο των κοινοτικών υποπρογραμμάτων περιορίζονται στους όρους που προκύπτουν από τις συμβάσεις στα πλαίσια του υποπρογράμματος αυτού. Ειδικότερα, οι γενικές διατάξεις που ισχύουν για τις ερευνητικές συμβάσεις στην Κοινότητα ισχύουν, με την επιφύλαξη του παρόντος άρθρου, κατ' αναλογία και για τις ερευνητικές συμβάσεις με σουηδικούς ερευνητικούς και αναπτυξιακούς οργανισμούς ή πρόσωπα όσον αφορά τα θέματα που σχετίζονται με τη φορολογία και τους δασμούς καθώς και με τη χρησιμοποίηση των ερευνητικών αποτελεσμάτων.

Άρθρο 5

Η Επιτροπή αποστέλλει στη Σουηδία αντίγραφο των εκθέσεων που καταρτίζονται βάσει του άρθρου 4 της απόφασης 89/626/ΕΟΚ του Συμβουλίου.

Άρθρο 6

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος αναλαμβάνει την υποχρέωση, σύμφωνα με τους ισχύοντες στο καθένα κανόνες, να διευκολύνει τη διακίνηση και την παραμονή ερευνητών οι οποίοι συμμετέχουν, στη Σουηδία και στην Κοινότητα, σε δραστηριότητες που καλύπτονται από την παρούσα συμφωνία.

Άρθρο 7

Η επιτροπή, ο εθνικός οργανισμός της Σουηδίας για βιομηχανική και τεχνική ανάπτυξη (για τα υποπρογράμματα «Forest» και «Reward») και το συμβούλιο της Σουηδίας για την δασοπονία και τη γεωργική έρευνα (μόνον για το υποπρόγραμμα «Forest») μεριμνούν για την εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 8

Τα παραρτήματα Α, Β, Γ και Δ της παρούσας συμφωνίας αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα αυτής.

Άρθρο 9

1. Η παρούσα συμφωνία συνάπτεται για τη διάρκεια των κοινοτικών υποπρογραμμάτων.

Στην περίπτωση που η Κοινότητα αναθεωρήσει τα κοινοτικά υποπρογράμματα, η συμφωνία είναι δυνατόν να καταγγελθεί υπό όρους που έχουν συμφωνηθεί από κοινού. Το ακριβές περιεχόμενο των αναθεωρημένων υποπρογραμμάτων πρέπει να κοινοποιείται στη Σουηδία εντός μίας εβδομάδας μετά την έγκρισή του από την Κοινότητα. Τα συμβαλλόμενα μέρη κοινοποιούν αμοιβαία, εντός τριών μηνών μετά την έκδοση της απόφασης της Κοινότητας, την πρόθεσή τους να καταγγείλουν τη συμφωνία.

2. Όταν η Κοινότητα θεσπίσει νέο πρόγραμμα Ε & Α στους τομείς της δασοπονίας, προϊόντων ξύλου ή/και ανακύκλωσης απορριμμάτων είναι δυνατή η αναδιαπραγμάτευση ή η ανανέωση της παρούσας συμφωνίας με νέους όρους που θα συμφωνηθούν από κοινού.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, κάθε συμβαλλόμενο μέρος έχει τη δυνατότητα κάθε στιγμή να καταγγείλει τη συμφωνία με προειδοποίηση έξι μηνών. Τα σχέδια και οι εργασίες που εκτελούνται κατά τη στιγμή της καταγγελίας ή/και της λήξεως της παρούσας συμφωνίας θα συνεχισθούν μέχρι να περατωθούν υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα συμφωνία.

Άρθρο 10

Η παρούσα συμφωνία εγκρίνεται από τα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με τις ισχύουσες σε αυτά διαδικασίες.

Αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία κατά την οποία τα συμβαλλόμενα μέρη κοινοποιούν αμοιβαία την περάτωση των διαδικασιών που είναι αναγκαίες για το σκοπό αυτό.

Άρθρο 11

Η παρούσα συμφωνία εφαρμόζεται, αφενός, στο έδαφος που εφαρμόζεται η συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην εν λόγω συνθήκη και, αφετέρου, στο έδαφος του Βασιλείου της Σουηδίας.

Άρθρο 12

Η παρούσα συμφωνία συντάσσεται σε δύο αντίτυπα στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική και σουηδική γλώσσα και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

*Εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής
Οικονομικής Κοινότητας*

*Για το Βασίλειο
της Σουηδίας*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

ΥΠΟΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΥΛΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ (1990-1992)

Τα υποπρογράμματα της Κοινότητας καλύπτουν τους ακόλουθους ερευνητικούς τομείς:

*Ενδεικτική κατανομή
των κεφαλαίων
(σε εκατομμύρια Ecu)*

**A. Ανανεώσιμες πρώτες ύλες: δασοπονία και προϊόντα ξύλου
(συμπεριλαμβανομένου και του φελλού) (Forest)**

1.	<i>Δασικοί πόροι</i>	4
1.1.	Βελτίωση δένδρων	
1.2.	Σχεδιασμός και διαχείριση	
1.3.	Προστασία δάσους	
2.	<i>Τεχνολογίες ξύλου και φελλού</i>	4
2.1.	Εκτίμηση της ποιότητας	
2.2.	Τεχνολογία κατεργασίας	
3.	<i>Βιομηχανική παραγωγή χαρτοπολτού και χαρτιού</i>	4
3.1.	Βελτίωση της πολτοποίησης και της λεύκανσης	
3.2.	Βελτίωση της κατασκευής και της επίχρισης του χαρτιού	

Σύνολο: 12

B. Ανακύκλωση απορριμμάτων (Reward)

1.	<i>Δειγματοληψία, ανάλυση και ταξινόμηση των απορριμμάτων: στατιστική των απορριπτομένων υλικών</i>	1
1.1.	Οικιακά και αστικά απορρίμματα	
1.2.	Βιομηχανικά απορρίμματα	
1.3.	Εκπομπές και κατάλοιπα από κατεργασία απορριμμάτων	
2.	<i>Τεχνολογίες ανακύκλωσης</i>	4
2.1.	Διαχωρισμός και ανάκτηση	
2.2.	Βελτίωση χαρακτηριστικών και χρήση των ανακτωμένων προϊόντων	
2.3.	Παραγωγή χημικών ουσιών	
2.4.	Πρόληψη από τις εκπομπές που δημιουργούνται κατά τη διαδικασία ανακύκλωσης	
2.5.	Αξιοποίηση των λιγνιτούχων και κυτταρινούχων απορριμμάτων (πρόγραμμα 84 του Cost)	
2.6.	Λιπασματοποίηση	
3.	<i>Παραγωγή ενέργειας από απορρίμματα</i>	1
3.1.	Παραγωγή και καύση καυσίμων από απορρίμματα	
3.2.	Πυρόλυση και αεριοποίηση	

Σύνολο: 6

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β**ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΥΠΟΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ**

Το πρόγραμμα θα υλοποιηθεί μέσω:

- i) ερευνητικών συμβάσεων κοινής δαπάνης,
- ii) εναρμονισμένων δράσεων,
- iii) δραστηριοτήτων συντονισμού,
- iv) δραστηριοτήτων εκπαίδευσης και κατάρτισης και
- v) μελετών και εκτιμήσεων.

Μπορούν να συμμετέχουν πανεπιστήμια, ερευνητικοί οργανισμοί και βιομηχανικές εταιρείες, συμπεριλαμβανομένων μικρομεσαίων επιχειρήσεων, μεμονωμένων ατόμων ή οποιωνδήποτε συνδυασμών των ανωτέρω φορέων που είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα και τη Σουηδία. Κατά κανόνα τα έργα πρέπει να έχουν υπερεθνικό χαρακτήρα και τουλάχιστον ένας από τους εταίρους πρέπει να είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα.

Για τις συμβάσεις κοινής δαπάνης, η κοινοτική συμμετοχή θα ανέρχεται γενικώς στο 50 % των συνολικών δαπανών, αλλά το ποσοστό αυτό μπορεί να κυμαίνεται ανάλογα με τη φύση και το στάδιο ανάπτυξης της έρευνας. Εναλλακτικά, όσον αφορά πανεπιστήμια και ερευνητικά ιδρύματα που εφαρμόζουν σχέδια στα πλαίσια αυτών των προγραμμάτων, η Κοινότητα μπορεί να αναλάβει μέχρι και ποσοστό 100 % των πρόσθετων σχετικών δαπανών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Σύμφωνα με την απόφαση 89/626/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την έγκριση των υποπρογράμμάτων Forest και Reward, το ποσό που κρίνεται αναγκαίο για τη διεξαγωγή αυτών των υποπρογραμμάτων της Κοινότητας ανέρχεται σε 12 000 000 Ecu για το Forest και σε 6 000 000 Ecu για το Reward.
2. Η χρηματοδοτική συνεισφορά της Σουηδίας για τη συμμετοχή στα υποπρόγραμμα της Κοινότητας υπολογίζεται σε 454 534 Ecu για το Forest και σε 227 267 Ecu για το Reward και προστίθεται, μαζί με άλλες πιθανές συνεισφορές τρίτων χωρών, στα προαναφερόμενα ποσά, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 της παρούσας συμφωνίας.
3. Η ενδεικτική χρονική κατανομή των πιστώσεων αναλήψεως υποχρεώσεων των υποπρογραμμάτων Forest και Reward και της συνεισφοράς της Σουηδίας είναι η εξής:

Forest

(σε Ecu)

Αναλήψεις υποχρεώσεων της Κοινότητας	1990	1991	1992	Σύνολο
Διοικητικές και διαχειριστικές δραστηριότητες	456 000	510 000	490 000	1 456 000
Συμβάσεις	2 644 000	6 090 000	1 810 000	10 544 000
Σύνολο	3 100 000	6 600 000	2 300 000	12 000 000
Συνεισφορά της Σουηδίας				
Διαχειριστικές και διοικητικές δραστηριότητες	17 272	19 318	18 560	55 150
Συμβάσεις	100 149	230 676	68 559	399 384
Σύνολο	117 421	249 994	87 119	454 534

Reward

(σε Ecu)

Αναλήψεις υποχρεώσεων της Κοινότητας	1990	1991	1992	Σύνολο
Διοικητικές και διαχειριστικές δραστηριότητες	210 000	230 000	220 000	660 000
Συμβάσεις	1 490 000	2 570 000	1 280 000	5 340 000
Σύνολο	1 700 000	2 800 000	1 500 000	6 000 000
Συνεισφορά της Σουηδίας				
Διαχειριστικές και διοικητικές δραστηριότητες	7 954	8 712	8 333	24 999
Συμβάσεις	56 438	97 346	48 484	202 268
Σύνολο	64 392	106 058	56 817	227 267

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

1. Το παρόν παράρτημα καθορίζει λεπτομερώς τους κανόνες που διέπουν τη χρηματοδοτική συνεισφορά της Σουηδίας η οποία αναφέρεται στο άρθρο 2 της συμφωνίας.
2. Στην αρχή κάθε έτους, ή όποτε αναθεωρούνται τα υποπρογράμματα της Κοινότητας ώστε να αυξάνεται το ποσό που κρίνεται αναγκαίο για την εφαρμογή τους, η Επιτροπή ζητεί από τη Σουηδία να καταβάλει τα ποσά που αντιστοιχούν στη συνεισφορά της για τις δαπάνες στα πλαίσια της συμφωνίας.

Η συνεισφορά αυτή εκφράζεται σε Ecu και στο σουηδικό νόμισμα, όπου η σύνθεση του Ecu ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3180/78 του Συμβουλίου (1). Η αξία σε σουηδικό νόμισμα της συνεισφοράς σε Ecu καθορίζεται την ημερομηνία της προσκλήσεως για την καταβολή της.

Η Σουηδία θα καταβάλλει τη συνεισφορά της για τις ετήσιες δαπάνες, που προκύπτουν στο πλαίσιο της συμφωνίας, στην αρχή κάθε έτους και το αργότερο τρεις μήνες μετά από την αποστολή της προσκλήσεως για την καταβολή της. Κάθε καθυστέρηση στην πληρωμή της συνεισφοράς θα συνεπάγεται την καταβολή τόκων από τη Σουηδία με επιτόκιο ίσο προς το υψηλότερο προεξοφλητικό επιτόκιο που ισχύει στα κράτη μέλη της Κοινότητας την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας καταβολής. Το επιτόκιο προσαυξάνεται κατά 0,25 εκατοστιαίες μονάδες για κάθε μήνα καθυστέρησης.

Το αυξημένο επιτόκιο εφαρμόζεται στο σύνολο της περιόδου της καθυστέρησης. Ωστόσο, ο τόκος αυτός επιβάλλεται μόνον εφόσον η συνεισφορά καταβάλλεται αργότερα από τρεις μήνες μετά την πρόσκληση για την καταβολή της από την Επιτροπή.

Οι ταξιδιωτικές δαπάνες των σουηδών αντιπροσώπων και εμπειρογνομόνων, οι οποίες προκύπτουν από τη συμμετοχή τους στις εργασίες της επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 3 της συμφωνίας, επιστρέφονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τις ισχύουσες σήμερα διαδικασίες για τους αντιπροσώπους και τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών της Κοινότητας και, ειδικότερα, σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 84/338/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ (2).

3. Τα ποσά που καταβάλλονται από τη Σουηδία πιστώνονται στα υποπρογράμματα της Κοινότητας ως έσοδα του προϋπολογισμού τα οποία εγγράφονται στο σχετικό κεφάλαιο των εσόδων του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
4. Ο δημοσιονομικός κανονισμός που ισχύει για το γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ισχύει και για τη διαχείριση των πιστώσεων.
5. Στο τέλος κάθε έτους, καταρτίζεται έκθεση σχετικά με τις πιστώσεις για τα υποπρογράμματα της Κοινότητας η οποία διαβιβάζεται στη Σουηδία προς ενημέρωσή της.

(1) ΕΕ αριθ. L 379 της 30. 12. 1978, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1971/89 (ΕΕ αριθ. L 189 της 4. 7. 1989, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. L 177 της 4. 7. 1984, σ. 25.